XXXIII. ÉVFOLYAM, 41. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1977. OKTÓBER 13.

Ludas Matyi

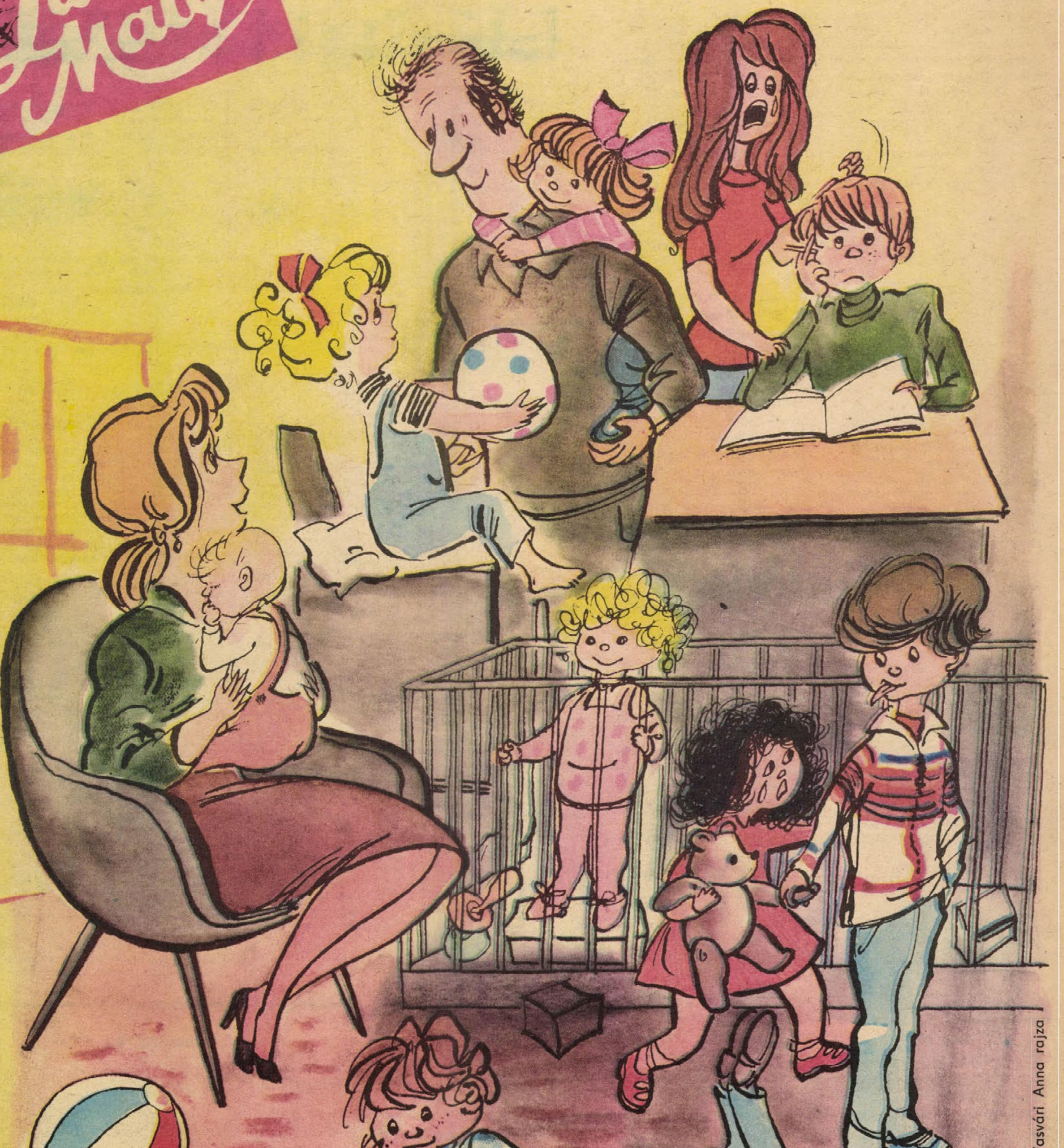

Vasvári Anna rajza

— *Még egy gyerek és a GYES-ből megyek nyugdíjba...*

(Revünk a 9. oldalon)

KEDVES LUDAS!

KÍSÉRLETI JOGHURT

Nagyon ízlett, amikor szeptember elején először ettem. Akkor még nem tudtam, hogy — lapunk zártáig — utoljára. Citromhab joghurt, ez volt a neve, de vettem a másik fajtából, az eperhab joghurtból is, az éjjel-nappali közértben, amely ugyan már régen csemege és csak nappal, de az emberek még mindig így hívják.

Másnap újra kerestem, de (természetesen?) hiába. Harmadnap elhatároztam: kinyomozom, miért nem kapható az új joghurt.

Külföldi licenc alapján, nyugatnémet gépen gyártják ezt a két új, jó ízű gyümölcsjoghurtfajtát. Augusztus 20-án került először forgalomba. Azóta folyik a kísérleti gyártás. Szállítókocsijuk naponta kétszer, délelőtt és délután fordul és viszi az árut — felváltva — nyolc üzletbe. A szállítmány megérkezte után harminc-hatvan percig kapható, aztán elfogy egy szálig. (Ezért nem jutottam hozzá azóta sem! Nem tudom kiszámítani, hogy éppen a szállítókocsi érkezését követő percekben toppanjak be az üzletbe.) Tíz-tizenhat, maximum húszezer darab készül naponta. Egyelőre ennyi jut a kétmilliós Budapestnek. (Az ország többi részének ennyi se. Semmi.) Ha már túl lesznek a kísérleti stádiumon, 35—40 ezer darabot gyártanak majd naponta. Esetleg ötvenezret. A Tejipari Vállalat kelet-budapesti üzemének főmérnöke, Bánáti Péter szerint a kereslet nem lesz ennél nagyobb, mert egy új termék csak eleinte szenzáció, később, ha általánosan kapható, csökken az érdeklődés iránta.

Jó, jó, de mikor áll be már ez az állandóság, mikor szűnik meg az új termék kísérleti lenni? — türelmetlenkedtem. A főmérnök reméli, hogy még az idén, de nem bizonyos. Nyugatnémet és belga gépek kellenek hozzá, s azokat még nem hozták be az országba.

Addig? A Tejipari Központ áruforgalmi főnöke, Selmeczi Vilmos azt mondja: „Higgye el, uram, nincs nagyobb csapás egy kereskedő számára, mint amikor jó áruja van, de mert kevés, nem képes belőle adni! Nekem naponta 15—20 üzletből telefonálnak a citromhab joghurtért, de mit csináljak, ha nincs több?"

Kísérleti joghurt. Most már tudom, mit jelent: az az áru, amelynek megvásárlásával sokszor kell kísérleteznem, amíg egyszer (talán) sikerül.

B. T.

TURISTAHÁZ — LUXUS SÖR

Turistacsoportunkkal a Börzsönybe kirándultunk. A kitartó hegymászásban alaposan megszomjaztunk.

— Törökmezőn, a turistaházban majd kapunk innivalót! — vigasztalt a vezetőnk.

A turistaházat tatarozták, s ennek örültünk, mert manapság — sajnos — ritkán tataroznak turistaházat. Innivaló is akadt. Én sört kértem.

— Csak külföldi sörünk van, az ára tizenhét ötven! — közölték velem.

Másodosztályú üzem — luxus árral! Az osztrák sör bolti ára ugyanis tíz forint. Miért ilyen drága a turistaházban? Valószínűleg a jó levegőt és a tengerszint feletti magasságot is felszámítják.

Jól tenné a Pest-Budai Vendéglátóipari Vállalat, ha a drága import sört más üzleteiben értékesítené. A turisták Kinizsivel, Kőbányai világossal is beérik.

(f. i.)

KÜLÖNVÉLEMÉNY A BANÁNSZIGETRŐL

A 39. számban hangulatos írással búcsúzott Novobáczky Sándor a régi Marx tértől. Cikkébe azonban egy kis tévedés csúszott. Ezt írta:

„...Nem a Berlini tér volt szép, hanem a fiatalság, amely itt találkozott a banánszigeten. (Jellemző ez az elnevezés is: banánsziget. Mákszemnyi fa, szál fű sem volt rajta, nemhogy banán lett volna. Csak a kietlen aszfalttengerből kiemelkedő járdasziget formája hasonlított a déltengeri földdarabra.)"

Nem tudom, melyik déltengeri földdarabnak van banán alakja, de az biztos, hogy a Berlini téri banánsziget nem ettől kapta a nevét. Hanem attól a pavilontól, amelyben banánt *árultak*. Azt a gyümölcsöt, amellyel Budapest a húszas évek vége felé ismerkedett meg. (Még dalt is írtak az új gyümölcsről: „Oly jól csúszik ez a banánhéj..." Sláger lett belőle.)

A banánpavilon tetején óra is volt, amely a fiatalok körében versenytársa lett annak a másik órának, amelyről az a másik dal született: „Hétre ma várom a Nemzetinél, ott ahol a hatos megáll."

Hevesi Endre

A CÍMZETTEK VÁLASZOLNAK

EX

Fenti című (Ludas, 31. sz.) közleményükkel kapcsolatban szíves tudomásukra hozom: a Mosoly utca 42. alatti vendéglő elleni lakossági panaszok nyomán az italbolt jelleg itt megszűnt és a helyiség kulturált kisvendéglővé alakult át. Ami a Tomori piacon levő italboltot illeti, néhány hét türelmet kérek, miközben a következő intézkedéseket helyezem kilátásba: 1. a büféáruk előtérbe helyezése, az italforgalom szűkítése; 2. szeszmentes tejbüfévé történő átprofilírozás, amely a közeli iskola tanulóinak tejellátását is elősegítené. Észrevételeikért köszönetet mondok.

Margitai Béla
XIII. ker. Tanács VB
Kereskedelmi Osztály

SOKK

Ilyen címmel megjelent (Ludas, 32. sz.) karcolatuk nyomán vizsgálatot tartottunk az Országos Ideg-Elmegyógyintézet II., Völgy u. 11. alatti részlegében, s megállapítottuk: az írás említette balesetveszélyes körülmények fennállnak. Az intézmény intézkedett a hibák kiküszöbölésére, bár az ételllift elkészíttetésének komoly műszaki nehézségei vannak.

Dr. Pataky Júlia
igazgató-főorvos
Bp. KÖJÁL

APÁLY A DOHÁNY UTCÁBAN

Az e címmel megjelent cikk (Ludas, 33. sz.) adatai megfelelnek a valóságnak. A csatlakozó vízvezeték bővítését a Fővárosi Vízművek többszöri sürgetésünkre sem végezte el. A vízvezeték-bekötés engedélyezési eljárása sajnos rendkívül bürokratikus.

Pus László,
igazgató
Főv. VII. ker. IKV

Az illetékes IKV az elmúlt évben jelezte a kérdéses ingatlan vízellátási zavarait. Új vízbekötést rendelt meg az épület részére, amelynek műszaki és adminisztratív feltételeit 1977. augusztus 24-re biztosította. A szükséges burkolatbontási engedély megszerzése után, amelynek várható időpontja: november, a bekötést elvégezzük.

Frommer Miklós
igazgatóh.
Fővárosi Vízművek

(A Dohány utca 47. sz. házat két éve tatarozták — azóta akadozik a felső emeletek vízszolgáltatása. A bajok orvoslásának legfrissebb ígérete, mint látjuk: majd novemberben! Figyelni fogjuk a házat és ha decemberig nincs változás, újra szólunk...)

KÉT KÖSZÖNET

①

A Ludas segítségével Zelmer típusú lengyel porszívómhoz kerestem fedelet. Miután segélykérésem megjelent a lapban, levelet kaptam Czeslav Koscielny wroclawi Ludas-olvasótól, címe: u. Schola 49 m 5. Megírta: augusztusban Pestre jön és hoz fedelet. Augusztus 19-én becsöngetett — csak a kislányom volt otthon —, átadta a fedelet és köszönetünkre sem várva, elköszönt, s mint egy látomás, eltűnt. Önzetlen segítségét hadd köszönjem meg neki itt, a nyilvánosság előtt.

Hadnagy Józsefné
1221 Bp., Leányka u. 14.

②

A 34. számban közölték levelem, amelyben automata diavetítőhöz diatárat kerestem. Az ország különböző pontjairól 35 diatárat küldtek címemre, bizalommal, nem utánvéttel. Telefon- és távirati értesítések alapján még mintegy kétszázat vásárolhatok. Köszönöm a segítséget mindenkinek!

Dr. Dolozselek Gyula
1024 Bp., Lövőház u. 19.

BOTORKÁLÁS

A Margit-híd szigeti aluljáróban a Budapesti Elektromos Művek feladata a közvilágítás biztosítása. Az aluljáró világításának kijavítására többször felszólítottuk az Elektromos Műveket, ennek nyomán gondoskodtak a javításról, megjegyezve: a közvilágítási berendezés hiányosságai nem a természetes elöregedés, hanem szándékos rongálás következménye. Sajnos a rongálások rendszeresebben történnek, mint a helyreállítás.

Rymorz Pál,
főigazgató
Bp. Főv. Tanács,
Közmű- és Mélyépítési
Főigazgatóság

PANASZKODÓ TÍPUS

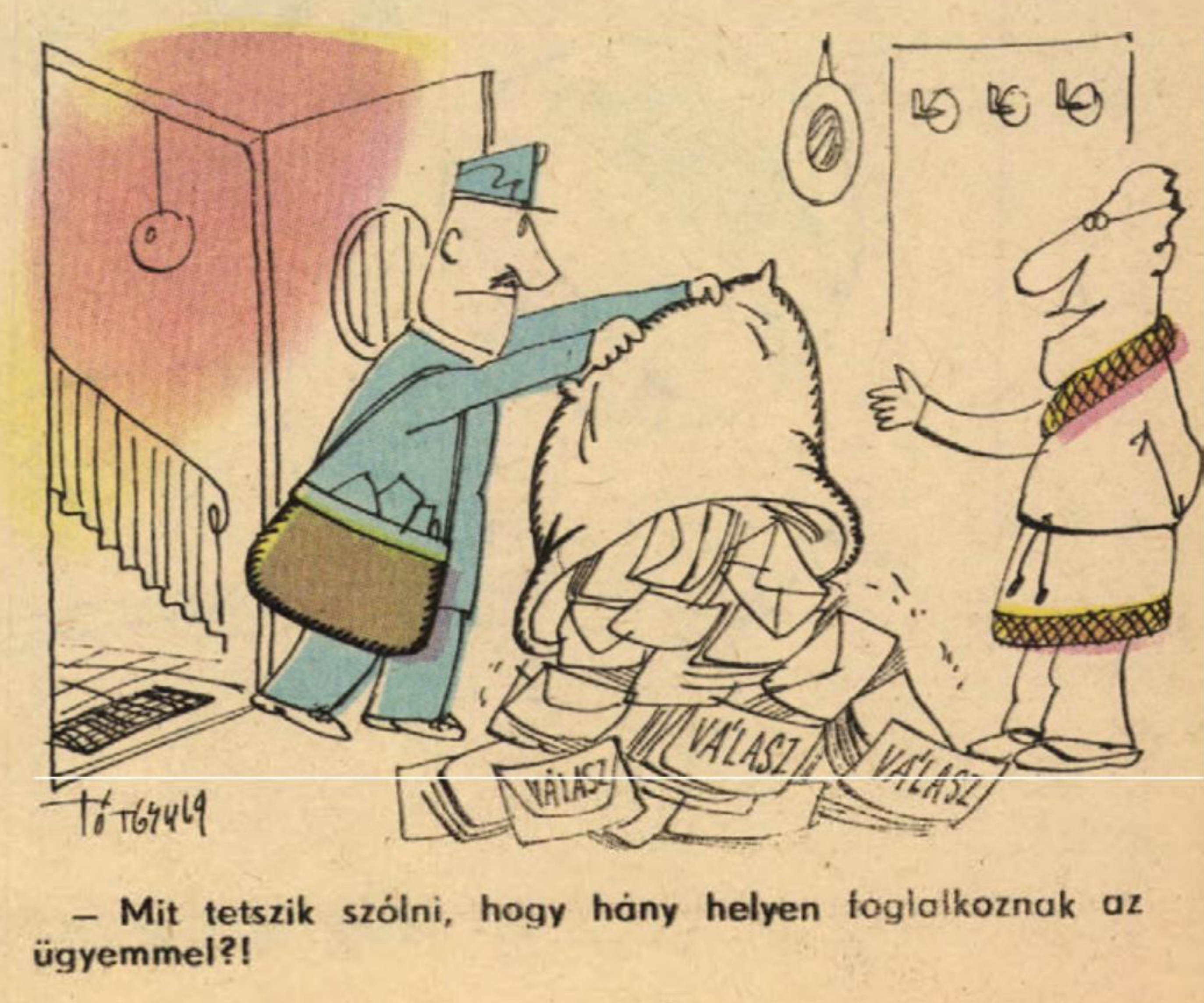

– Mit tetszik szólni, hogy hány helyen foglalkoznak az ügyemmel?!

PUCCS KÉSZÜL

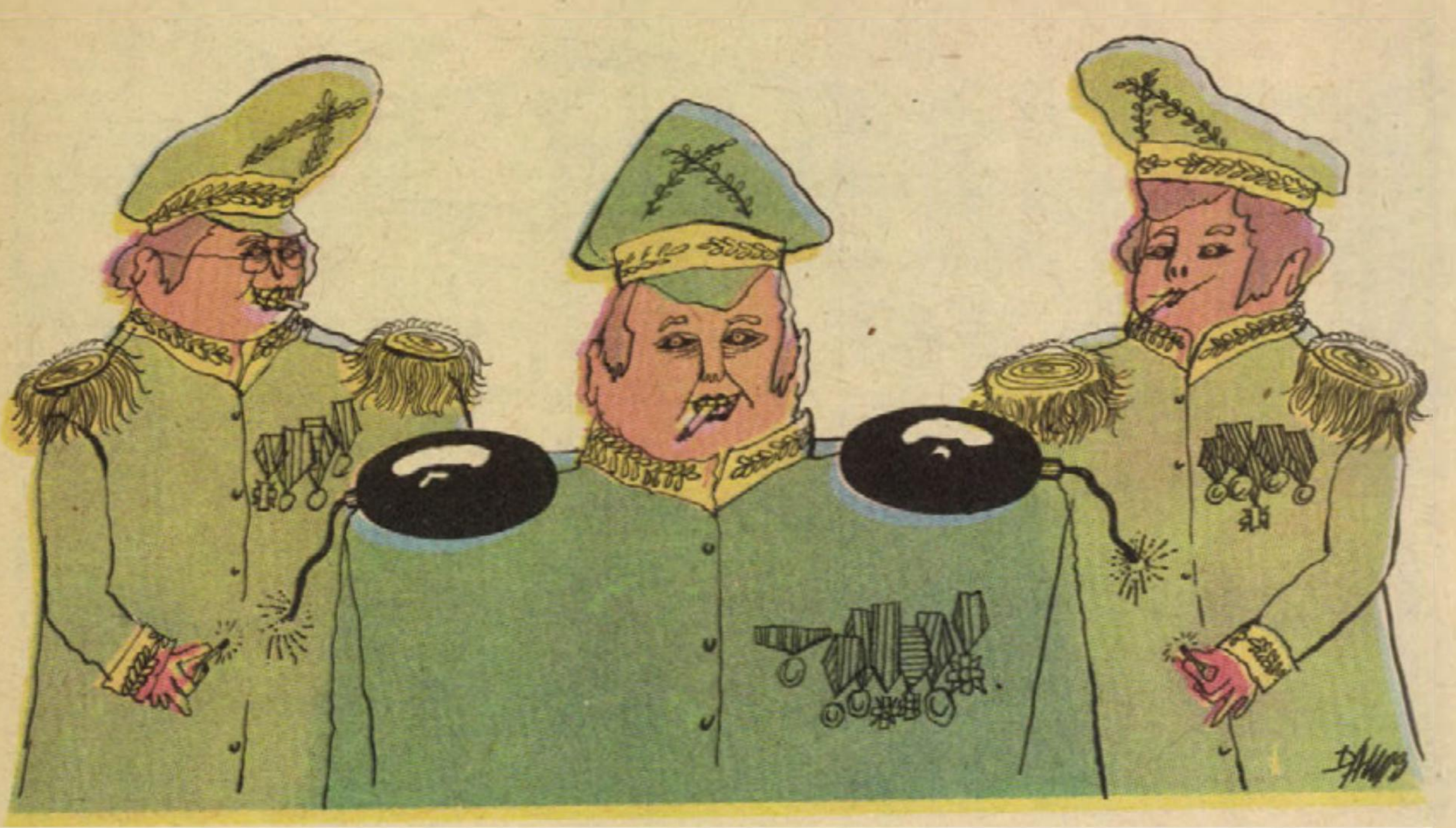

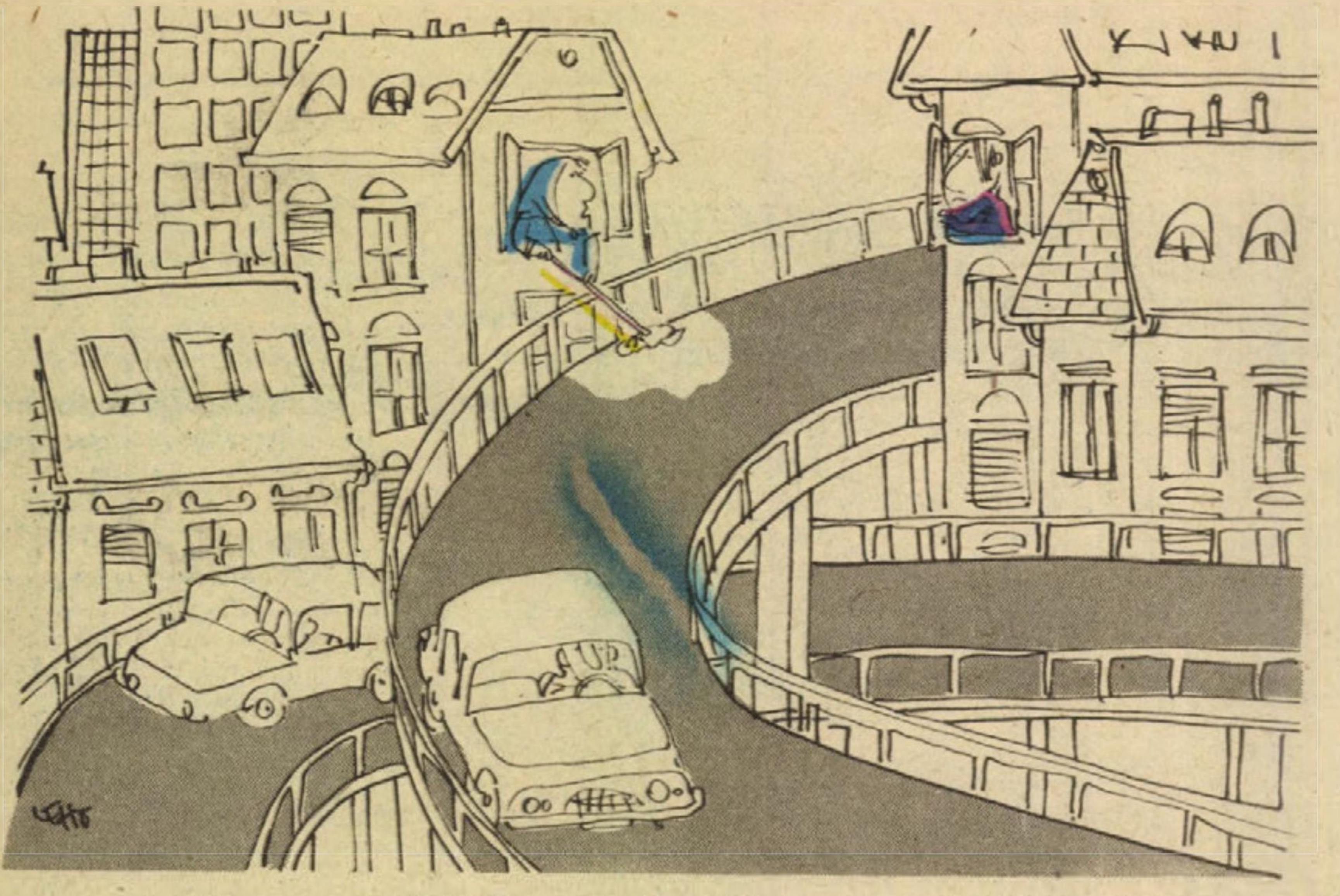

– Maga csak törődjön a saját ablaka előtti felüljáróval.

EDZETT SZÜLŐK

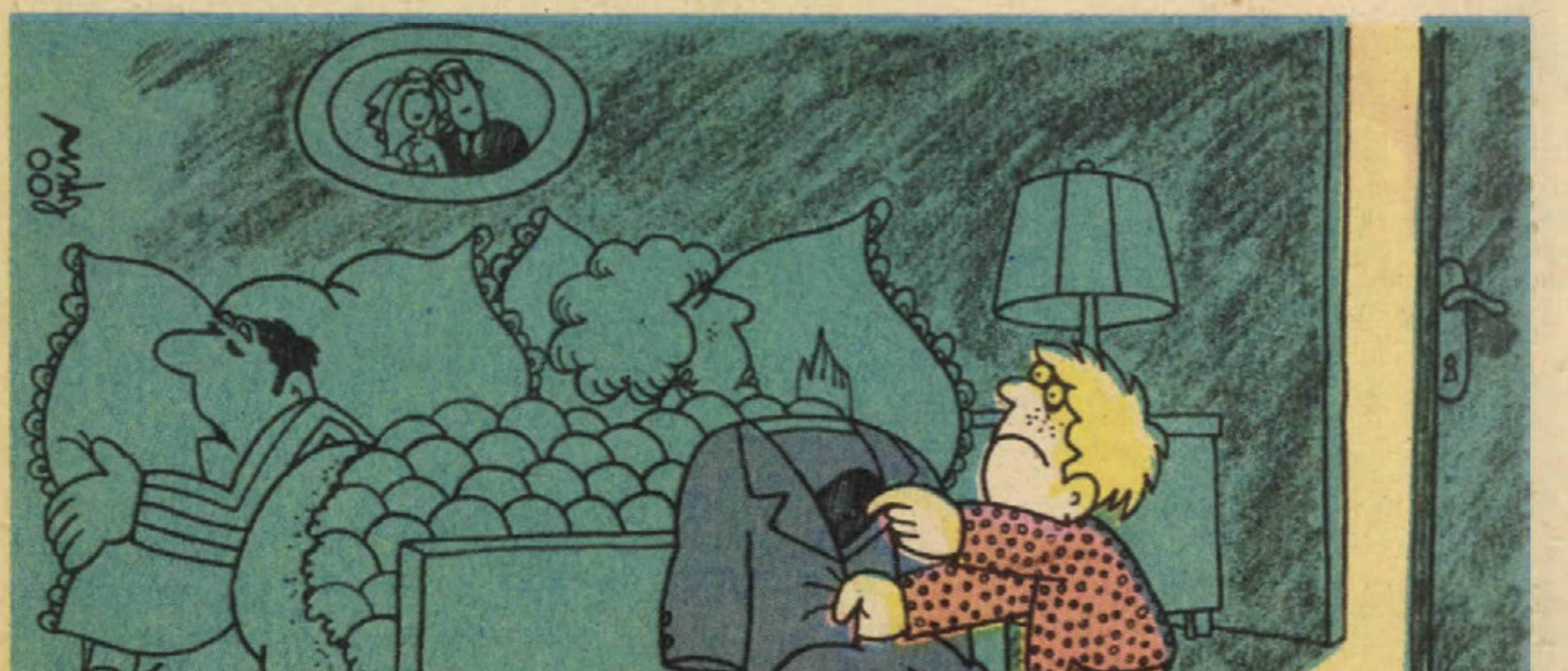

– Már megint mire kell pénzt vinni az iskolába, kisfiam?

SZAPOROSDNAK A VÁROSOK

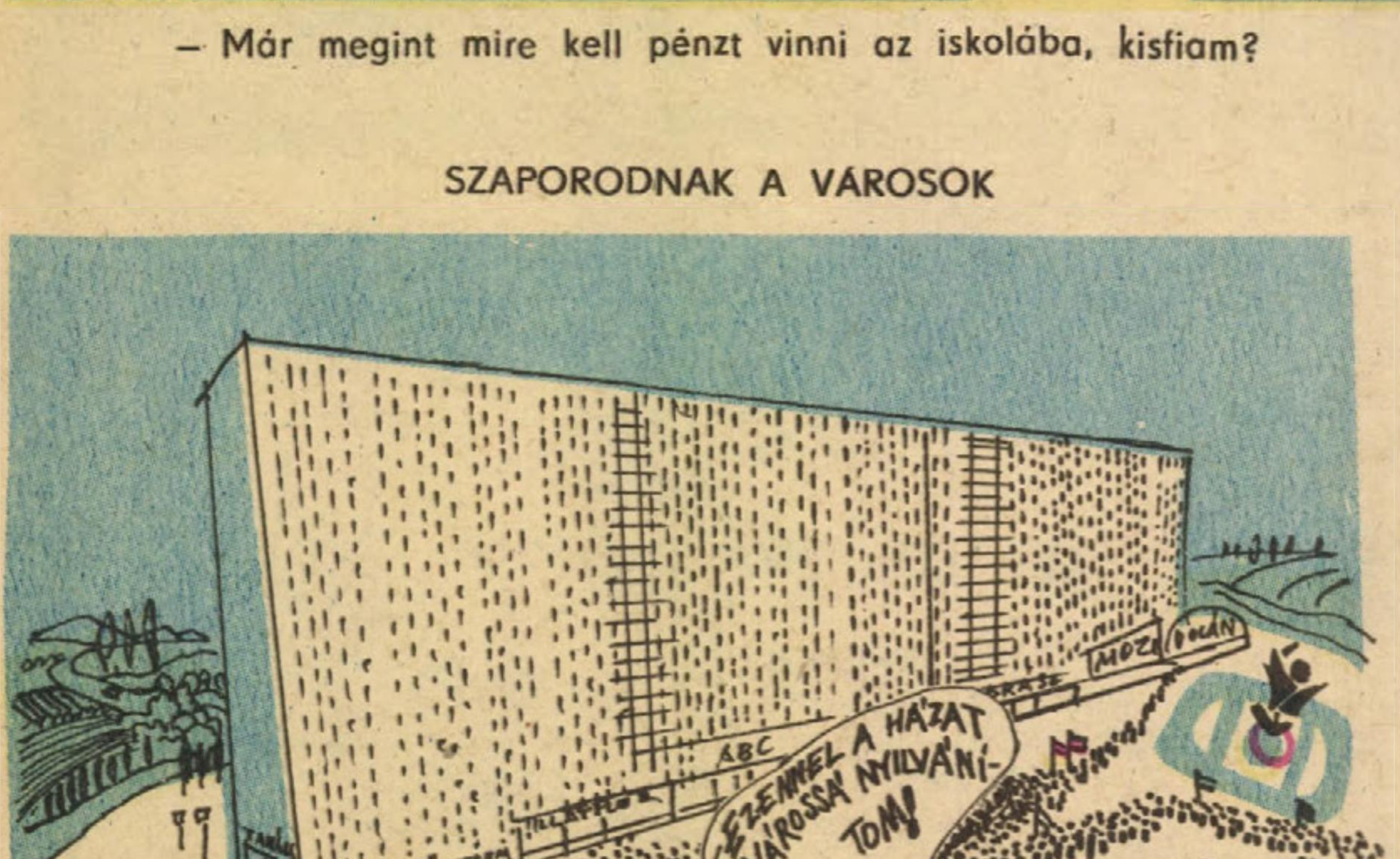
AUTOBUSZ
ABC
MOZI
EZENNEL A HÁZAT VÁROSSÁ NYILVÁNÍTOM!

Melankólikus vers-prózában

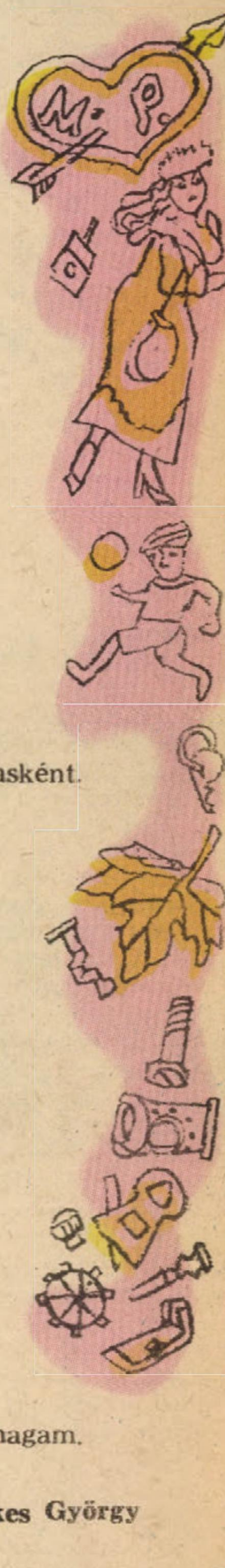

A házat, ahol gyermekkoromban laktam, lebontották.
Új, tízemeletes lakóház került a helyére.
A szemközti házban lakott egy kislány,
Nagymama már, négy unokával.
Istenkém, minden megváltozott!
Csak egyvalami nem változott meg azóta sem:
Alkatrészeket nem lehet kapni.

A hajam megőszült és csak altatóval tudok elaludni.
A fát, amelybe belevéstem a nevünket, kivágták.
Akiket szerettem, régesrég férjhezmentek.
Bözsiből Mrs. Upstein lett Amerikában.
Gizi Madame Gautier Párizsban.
Csak egyvalami nem változott meg azóta sem:
Alkatrészeket nem lehet kapni.

A grundon nem fociznak már rongylabdával a srácok.
A villamosokon nincs többé tujázás,
Kalauz sincs, aki ránk ordítson bőszen.
A város birtokba vette a hegyeket.
A békekölcsönöket visszafizették.
Csak egyvalami nem változott meg azóta sem:
Alkatrészeket nem lehet kapni.

Tanítóim a körzeti pártszervezetekben dolgoznak, nyugdíjasként.
A régi sztárok bekerültek a lexikonokba.
A politikusokat elfelejtették.
Van autónk és van víkendházunk.
Van útlevelünk, érvényes vízumokkal.
Csak egyvalami nem változott meg azóta sem:
Alkatrészeket nem lehet kapni.

Azt mondják a szakemberek: az időjárás sem a régi.
Nyáron didergünk, télen vacogunk.
A gyerekeink felnőttek, magasabbak nálunk.
Volt, aki örökre eltűnt az életünkből.
Volt, ami örökre eltűnt az életünkből.
Minden változik — mondta az antik filozófus.
Csak egyvalami nem változott meg azóta sem:
Alkatrészeket nem lehet kapni.

Utóirat:

Köszönöm az illetékeseknek,
Ha az alkatrészhiányról olvasok, újra fiatalnak érzem magam.
Köszönöm!

Mikes György

MAR CSAK EZ HIÁNYZIK

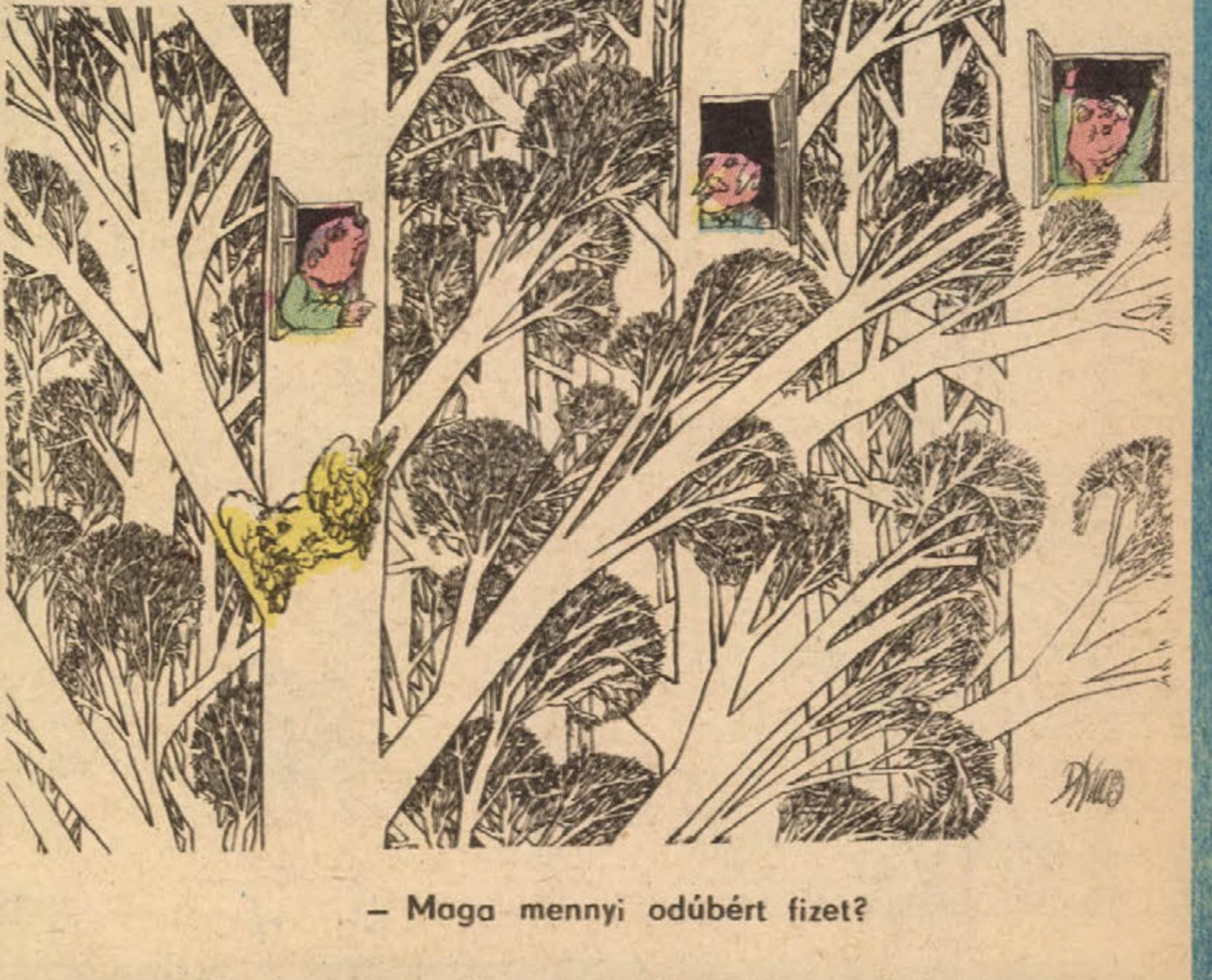

– Maga mennyi odúbért fizet?

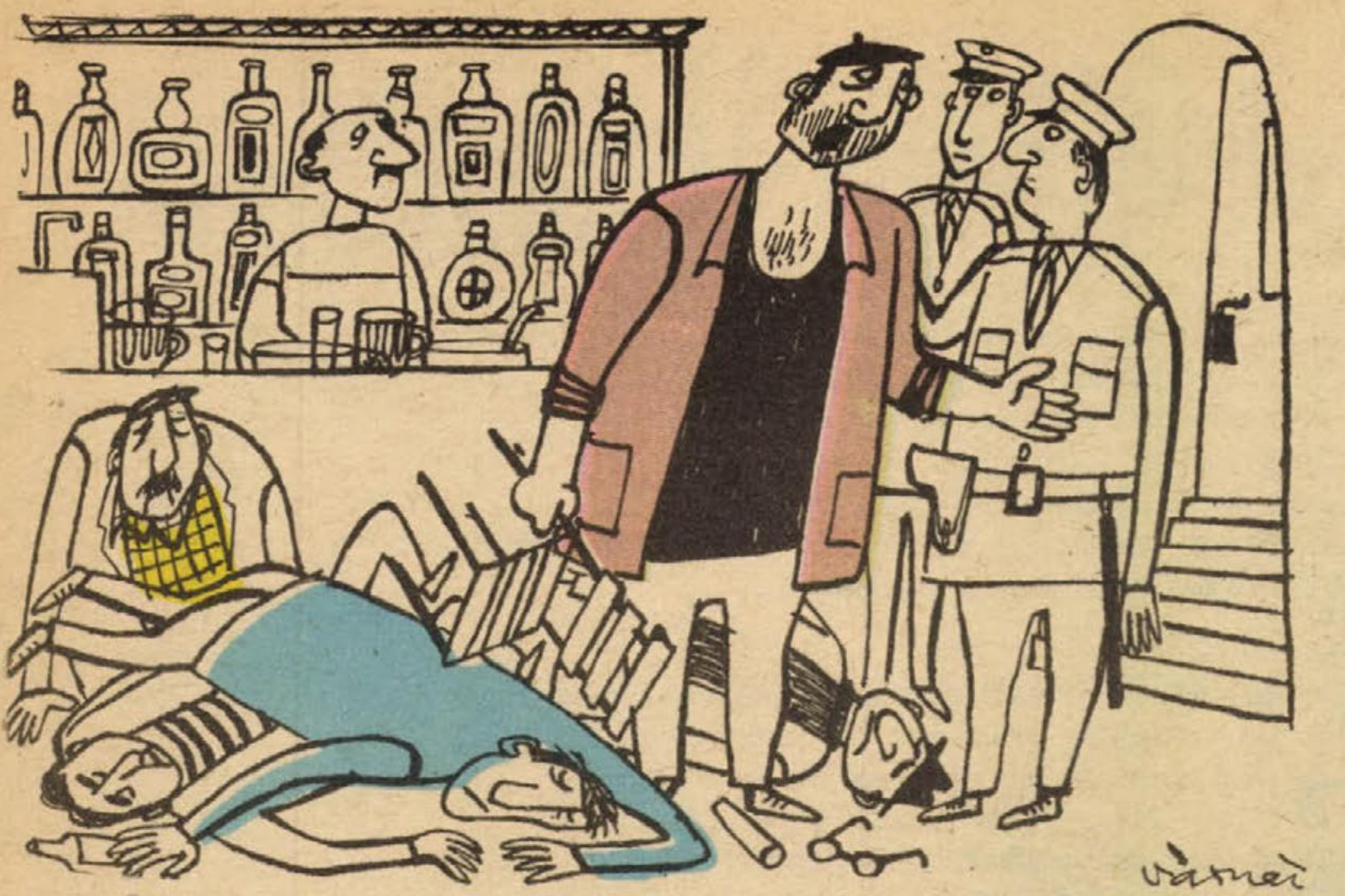

– Csak el akartam venni a kedvüket az örökös kocsmázástól.

FÉLBEMARADT KÖZÉPÜLET

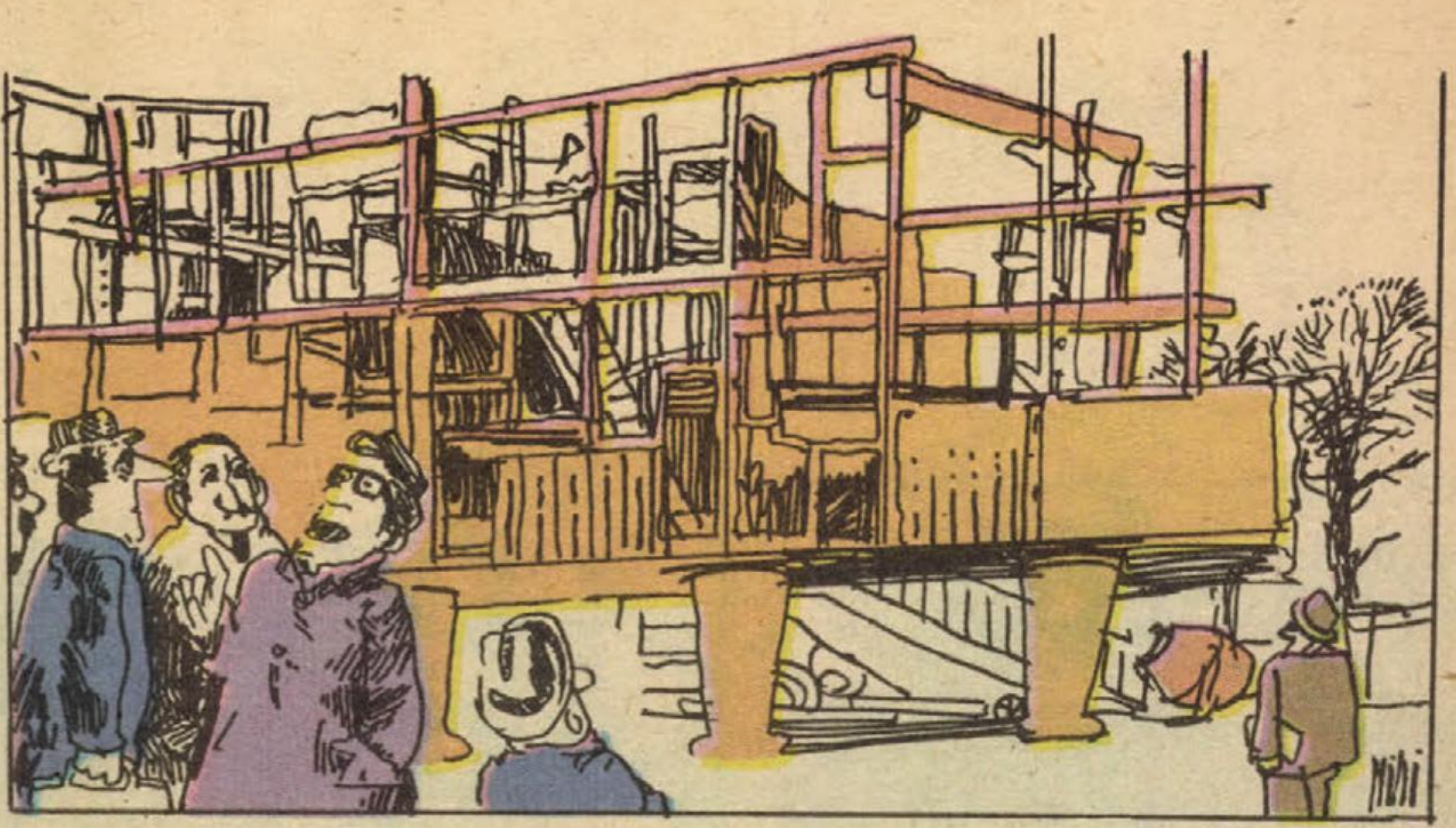

– Az kap jutalmat, aki új gazdát talál neki...

Levélváltás a szabad időről

Kedves Szerkesztő úr!

Egy egész oldalas cikket olvastam az Esti Hírlapban (szept. 29) arról, hogy hogyan és mivel töltsem el a szabad időmet. Megtudtam a cikkből: csak rajtam múlik, hogy a szabad időm pihentető, szórakoztató és hasznos legyen; hogy ne azt csináljam, amit kell, hanem azt, amit akarok. Hogy tulajdonképpen, mit is akarok én csinálni a szabad időmben — munka után, hét végén, vagy a több hetes szabadságom alatt —, azt mind megtudtam a terjedelmes cikkből.

Ha vonattal utazom, nem mulasztom el a menetjegyemet elővételben megvenni a pályaudvarokon, a MÁV jegyirodáiban, az utazási irodákban. Mert, ha netán az elővételt mellőzöm, akkor a pályaudvari jegypénztárnál „kígyózó sortól megfeszülnek az idegszálaim és az egész szabadságomat máris elrontottnak érzem". Megtanultam a cikkből, hogy csak olyan csoportos utazásban veszek részt, ahol előre megtervezték, hol fogunk enni. „Van hazánknak egy gyönyörű tája — a Duna-kanyar —, ahol nem kell bosszankodni. Ez a terület ugyanis a Pest megyei Vendéglátóipari Vállalathoz tartozik. Ők gondoskodnak arról, hogy a csoportok, kényelmesen utánjárás nélkül ehessenek."

Hogy a kirándulások időszakában jól teljen a szabadságom, a szakboltokban fényképezőgépet veszek a gyerekeknek, és ha szerencsés vagyok, a fotózás „hobbivá válik, ami egy életre szól". Ez esetben a fürdőszobánkat berendezem házi laboratóriumnak, a fényképezéssel kapcsolatos munkafolyamatok elvégzéséhez, és nagyítógépet vásárolok 500 forintért. Ezért a kiadásért bőven kárpótol a gyerek első, saját készítésű fényképe.

Már eddig is rengeteg örömem telt a szabad időm pihentető és szórakoztató felhasználásában, de igazi örömben csak akkor lesz részem, ha lakásom parkettját saját kezűleg lakkozom be az ilyen és ilyen parkettlakkal, mert az gyorsan szárad; autóm sebeit a közkedvelt javító tapasszal kenem be, mert az már két óra elteltével csiszolható; lakásom kifestéséhez ezt meg ezt a festéket használom, mert könnyű vele dolgozni. Sok mindenfélét még kivonatosan sem idézek, de a fentieknél jóval többet kell tennem, mert mint a cikk bevezetőjében olvasható „csak ritkán sikerül eltölteni a szabad időt idegeskedés, bosszúság, előre nem látható akadályok nélkül".

A cikk néhány passzusát felolvastam a feleségemnek, elvégre neki szánták: „Nem volna szép elfelejtkezni a háziasszonyokról. A háztartás csak kevesek számára kedvtelés. A takarítás időrabló és fárasztó tevékenység", amire a feleségem maró gúnnyal megjegyezte, hogy ő ezt eddig is tudta, és még akkor sem oldódott fel borús tekintete, amikor a cikket idézve elnevezésük szerint felsoroltam a háztartási boltokban kapható rengeteg tisztítószert, a szabad idő szolgálatában. Nem szűnő lelkesedéssel ecseteltem például, hogy az ablak tisztításához nem kell víz, rongy és újságpapír, mint régen, elintéz mindent egy különleges spray. És miután ismertettem a tűzhelytisztításhoz, a mosáshoz, a bútorok rendben tartásához, a mosogatáshoz és más házimunka végzéséhez kapható kiváló vegyszerek, készítmények nevét, a feleségem dühösen rám ripakodott: „Elég volt! Mi jut a kultúrára, színházra, mozira, olvasásra? És a sportolásra, a kocogásra, a tornára, az úszásra? Milyen szabad idő az ilyen? Miért keverik össze a szezont a fazonnal?"

Erre nem tudtam mit válaszolni a feleségemnek. Nagyon kérem, tegye meg helyettem.

Kedves Olvasónk!

Ön félreértette a cikket. A címben elhelyezett emblémáról (stilizált trombita, M és H betűkkel) ugyanis felismerhette volna, hogy hirdetésről van szó, csak a végéről lemaradt a szöveges hirdetéseknél szokásos jelzés, az (X) betű. A több vállalat (intézmény) ajánlatát tartalmazó cikk tehát nem más, mint egész oldalas reklám, némiképp álcázott formában. Én például már csak ezért is jól szórakoztam rajta. És önnek sem lehet panasza, hiszen még arra is jutott a szabad idejéből, hogy a cikket elolvassa.

Egyébként: a feleségének van igaza! Miért keverik össze a szabad időt a firnájsszal?

Földes György

Mindenki iskolája

Sajdik Ferenc rovata

MILYEN ÁLLATOT TARTSUNK LAKÁSBAN?

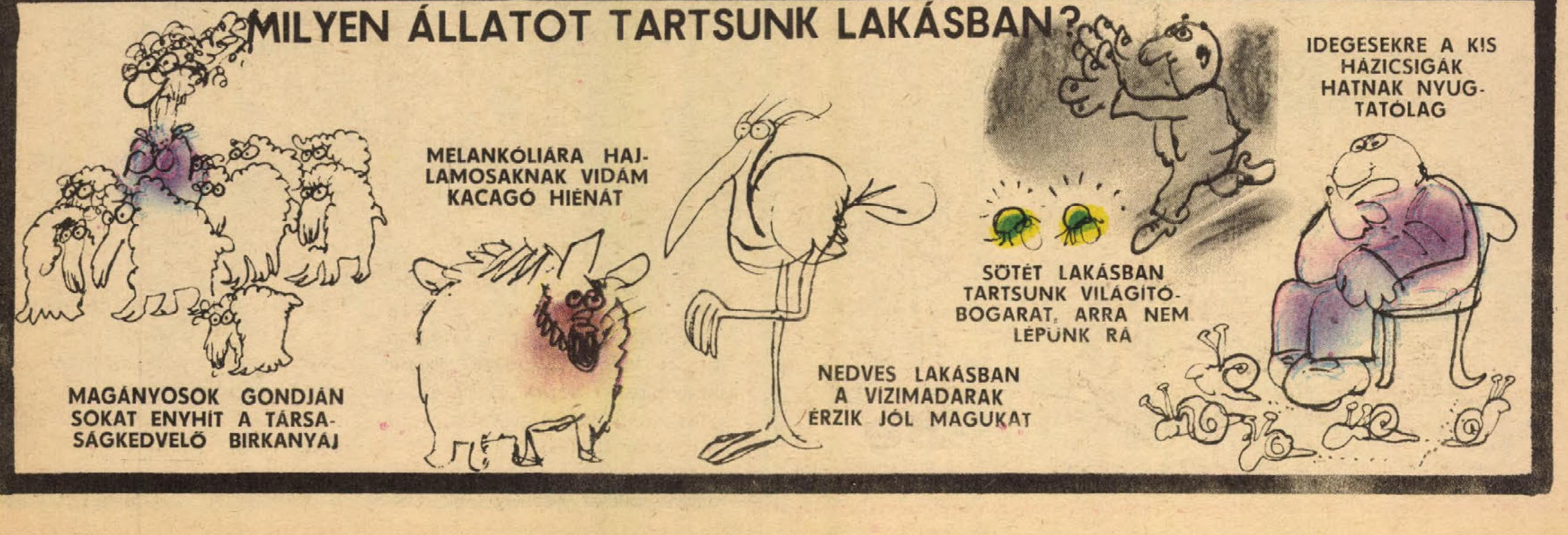

MAGÁNYOSOK GONDJÁN SOKAT ENYHÍT A TÁRSASÁGKEDVELŐ BIRKANYAJ

MELANKÓLIÁRA HAJLAMOSAKNAK VIDÁM KACAGÓ HIÉNÁT

NEDVES LAKÁSBAN A VÍZIMADARAK ÉRZIK JÓL MAGUKAT

SÖTÉT LAKÁSBAN TARTSUNK VILÁGÍTÓBOGARAT, ARRA NEM LÉPÜNK RÁ

IDEGESEKRE A KIS HÁZICSIGÁK HATNAK NYUGTATÓLAG

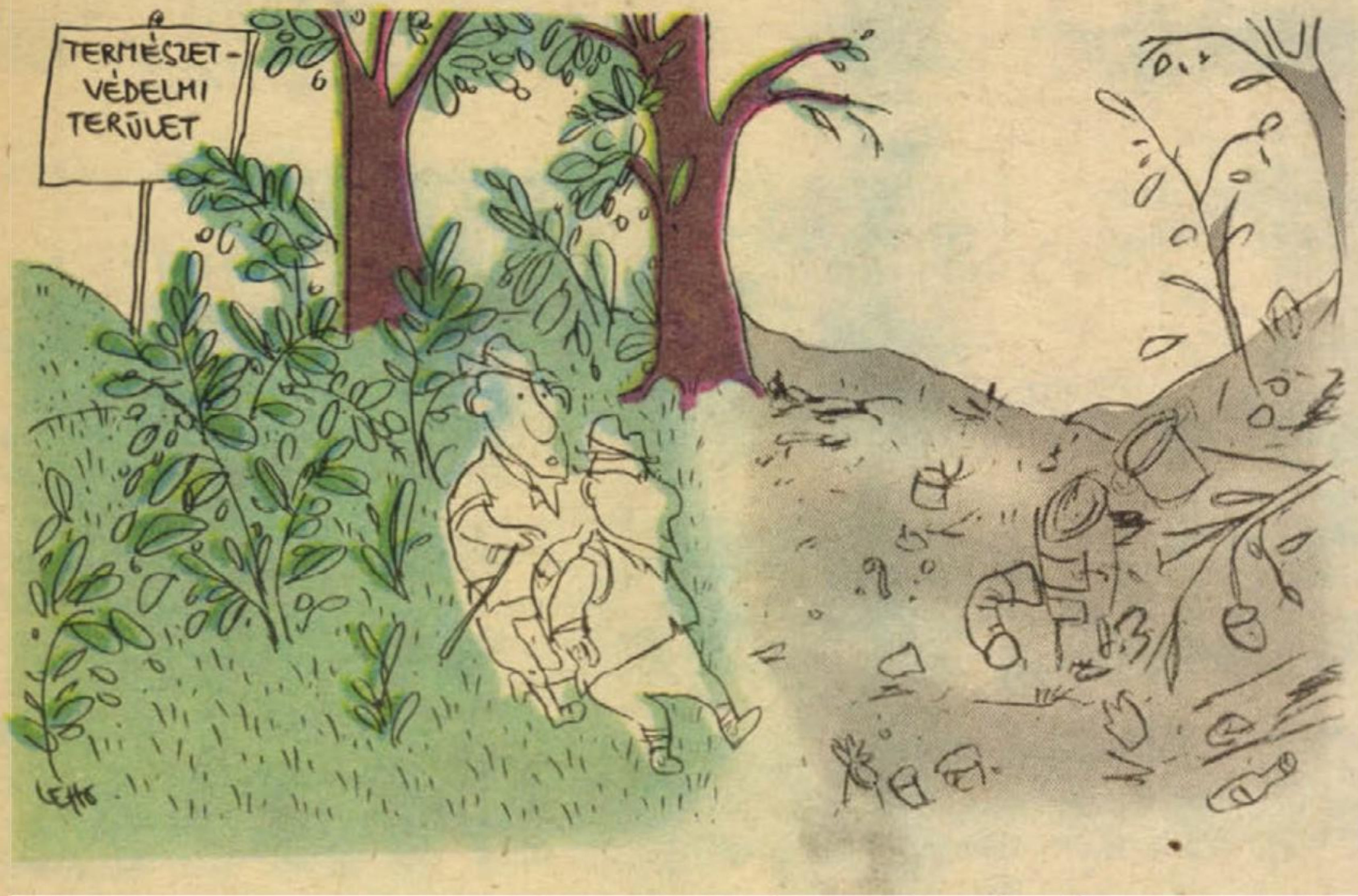

– Vigyázat, innen már közönséges természet!

CONCORDE-GONDOK

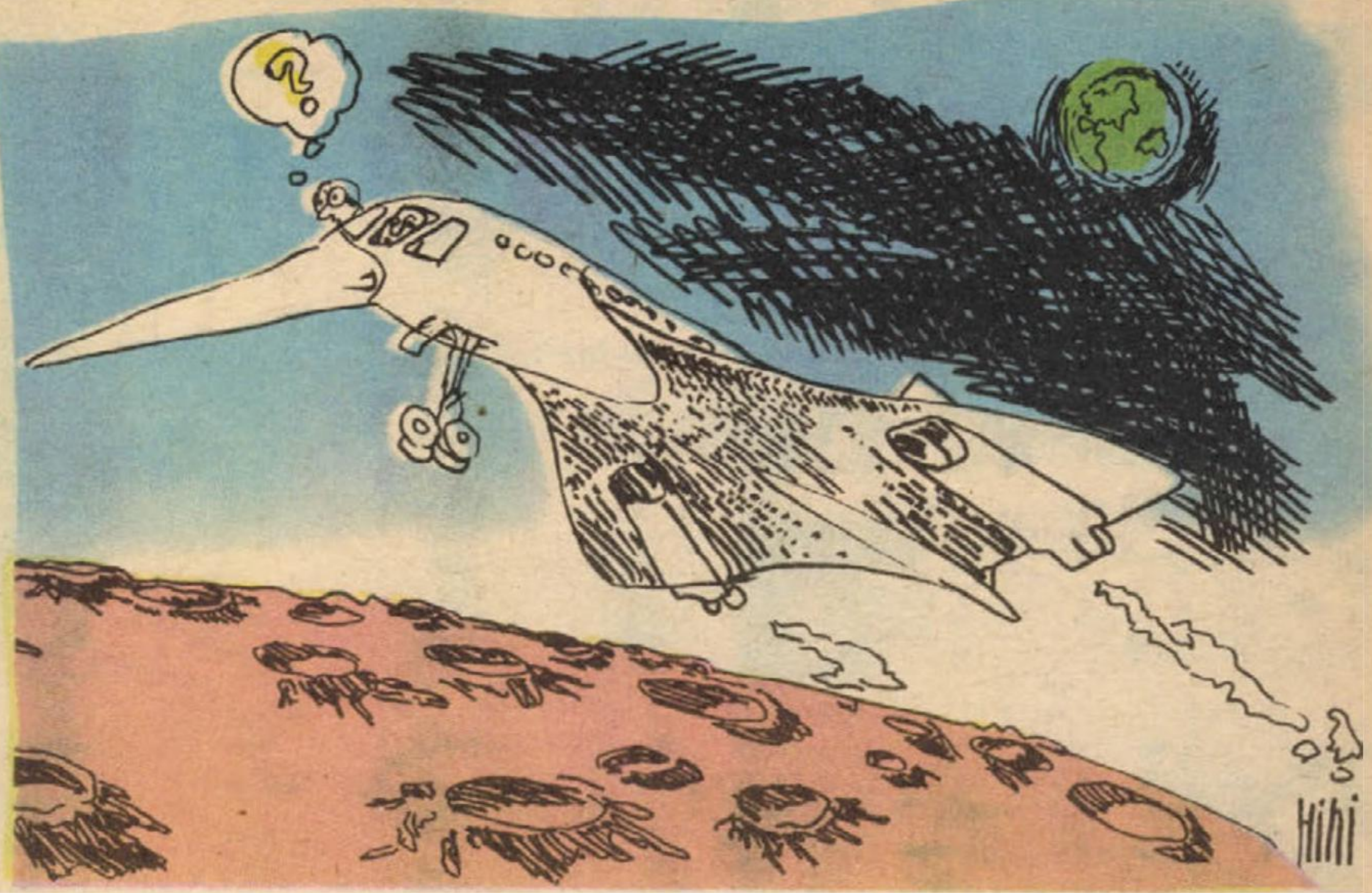

– Végre, ide kaptunk leszállási engedélyt!

CSOMAGOLÁSTECHNIKA

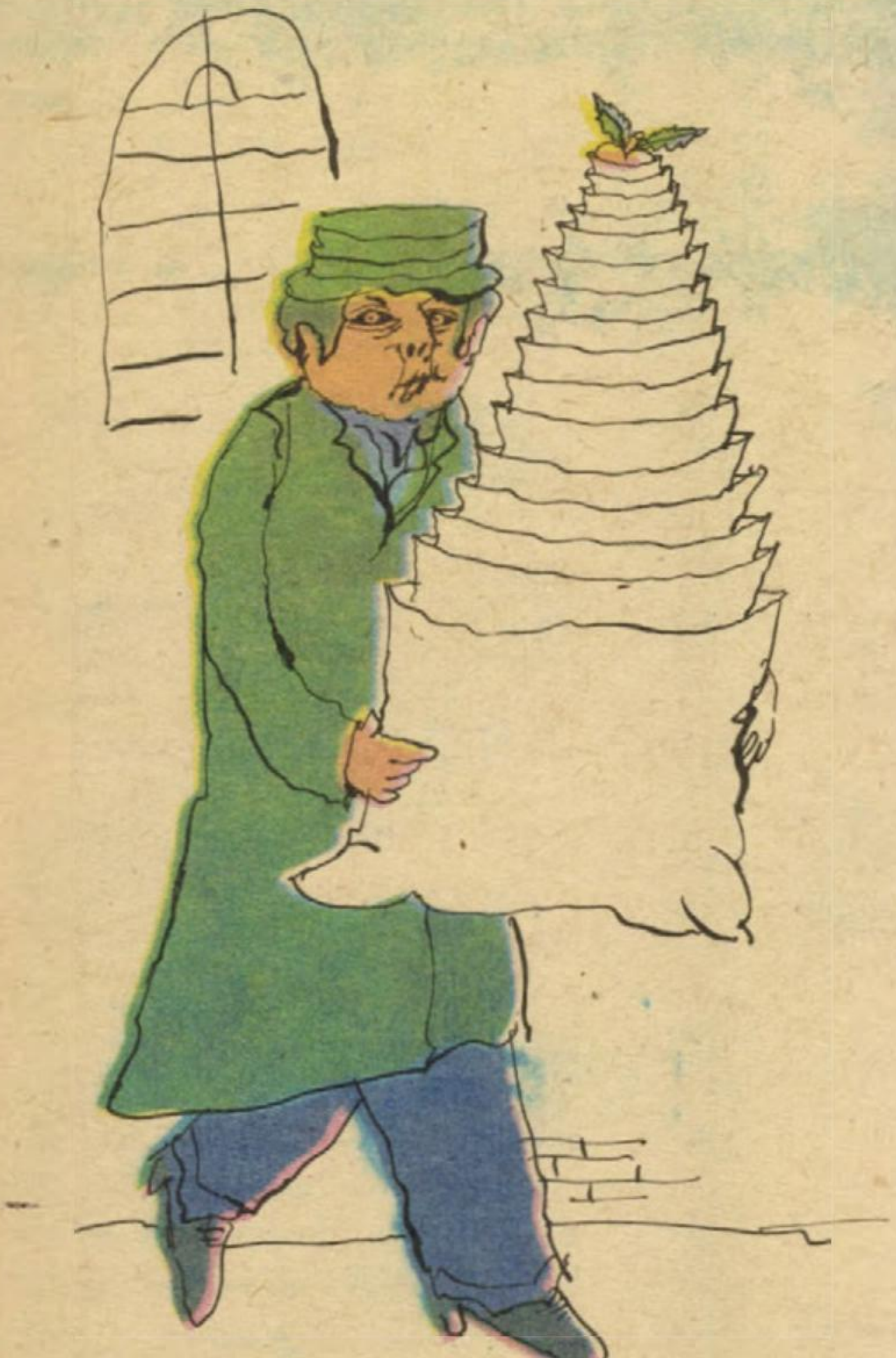

MAGÁNYÉRZET

Telefonon hívta fel a rendőrséget egy betörő Lancesterben. Olyan körülményes úton került be egy bank épületébe, hogy visszafelé már képtelen volt hasonló teljesítményre. Kétségbeesésében a rendőrséghez fordult.

CSAK KULTURÁLTAN!

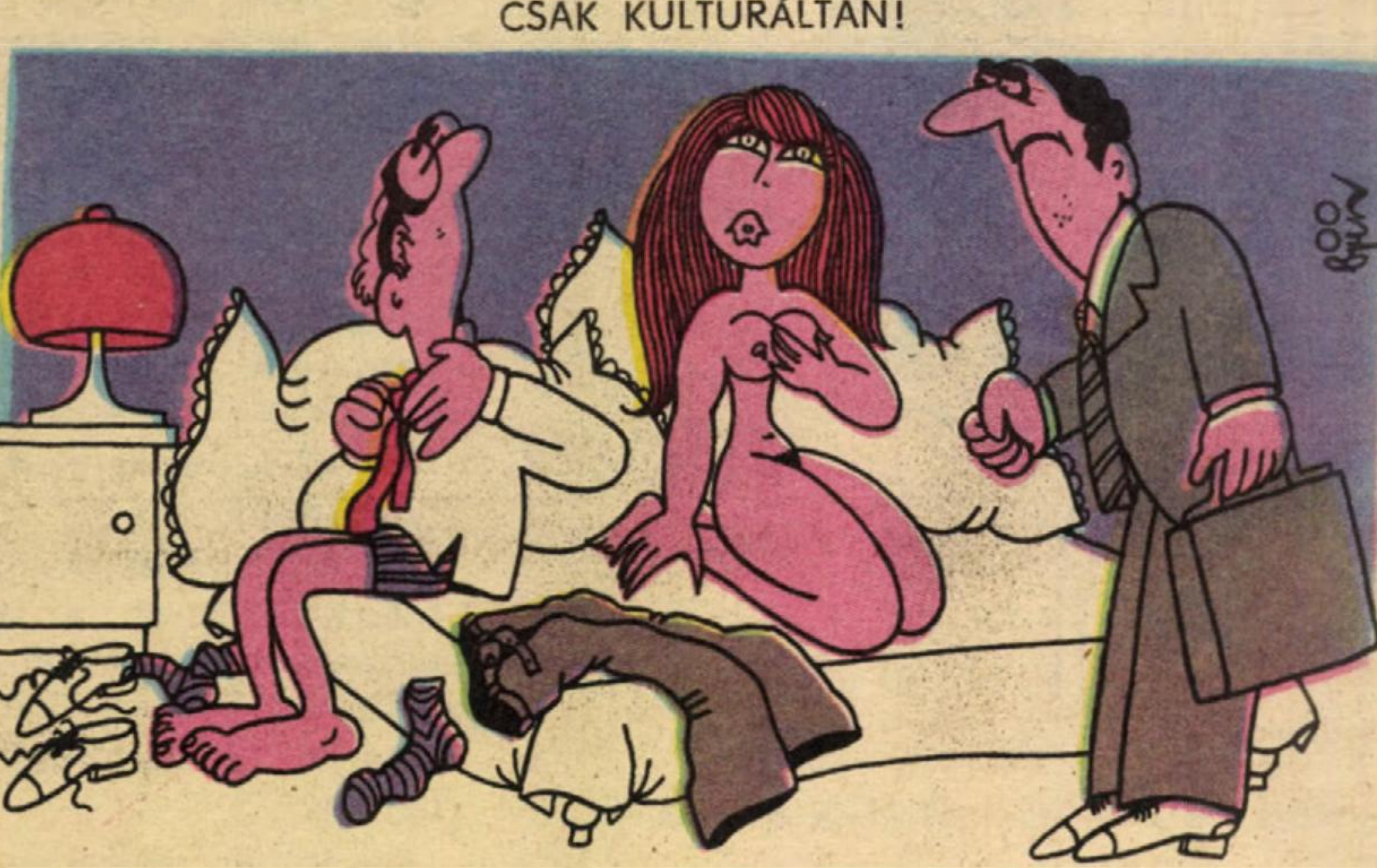

– Most nem állok oda vitatkozni magával, majd az újságban elolvashatja a vitacikkemet!

A TERMÉSZET ÁTALAKÍTÁSA

Tizenöt éve dolgozunk egy munkahelyen Dénessel, ismerjük egymást, mint a tenyerünket, szokásainkat, hangulatainkat, tizenöt év az nagy idő. Éppen ezért tűnt fel többünknek Dénes különös változása az utóbbi hónapokban.

Az év elején Dénes zöld vadászkalapban jelent meg egy reggel a hivatalunkban, derültünk a zergetollas kalapján, senki se vont le belőle messzebb menő következtetést, mindenki vesz magának egyszer-egyszer valami marhaságot, amiből már másnap kigyógyul. De Dénes hordta a zöld kalapot, sőt két hónap múlva erdésznadrágban jelent meg, afféle régi bricseszben. De ez a nadrág vadonatúj volt, akkor már összemosolyogtunk a háta mögött, mert ez a vadászkülső sehogy sem illett Déneshez: héddioptriás szemüvegével két lépésről nem találta volna el egy bálnát.

Március végén jelent meg először Dénes reggelente két lekváros buktával a kezében. Ismertük jól az ízlését: az előző tizennégy évben főtt kolbászt reggelizett mustárral, meleg csülköt tormával, egy-egy üveg sörrel. A lekváros bukta úgy illett hozzá, mint a szemüvegéhez a zergetoll.

Dénes különben régivágású gavallér volt, sosem feledkezett meg kolléganői névnapjairól, minden névnapon háromöt szál szegfűvel érkezett. Áprilisban történt először, hogy Valikának, a gépírónőnknek, egy nagy mézeskalács-szívet nyújtott át, miközben meghúzta a fülét. Azóta Zsófit egy tükrösszívű huszárral lepte meg, Annit pedig egy fél kiló mézes puszedlival.

Akkor már beszéltünk is Dénesről, a háta mögött: mi történhetett vele, mert olyan szokatlan dolgokat művel, hogy nem lehetett már nem észrevenni.

De csak szeptemberben vettem erőt magamon, hogy beszéljek Dezsővel, mert két olyan meglepetéssel is szolgált, ami már komolyan megijesztett. Egy reggel megsúgta nekem, hogy új „szívügye” akadt, megláthatom, mert délután elébe jön ide, a kapu elé. Dezsőnek — amióta ismerem — a pici, dundi nők hevítették fel a szívét, s most, a kapu előtt egy kétméteres, vézna, nyakigláb nő várta, Dezső a zergetollával sem ért a nő hónaaljáig. Még ennél is ijesztőbb volt azonban az az ajándék, mellyel Dezső kedveskedni akart új barátnőjének: egy kitömött vetési varjút vásárolt neki.

Másnap úgy intéztem, hogy négyszemközt beszélgessek Dezsővel, s egyenesen a szemébe mondtam, hogy nyugtalankodunk miatta. Dezső csöndesen végighallgatott, majd megtörve így szólt:

— Nem én változtam meg, hanem a körülmények kényszerítettek rá. Amióta autóm van — lassan egy esztendeje már — az autóm irányítja az életemet, szóval ahol meg tudok állni az autóval. Ezek a helyek pedig, a lakásom és a hivatal között: egy vadász-bolt, reggel egy bukta-sütő pavilon, mellette mézeskalácsos. Ott ismerkedtem meg ezzel a létrahosszú Klárival... Érted-e már a tragédiámat?

— Értem — mondtam mérgesen —, de el nem fogadhatom. Ebbe bele fogsz hülyülni, ha nem változtatsz rajta. Vagy add el a kocsidat, vagy menj idegorvoshoz!

— Én is érzem — mondta csöndes szomorúsággal Dénes —, hogy az idegeim lassan kikészülnek. El fogok menni az idegorvoshoz.

Ennek a beszélgetésnek lassan egy hónapja lesz. Dénes tegnap rámmosolygott:

— Látsz valami változást rajtam?

És a fogai csak úgy ragyogtak, amint mosolygott rám.

— Az ideggyógyászat előtt nem lehet megállni kocsival — magyarázta —, csak a fogászat előtt. Hát, rendbehozattam a fogaimat.

Somogyi Pál

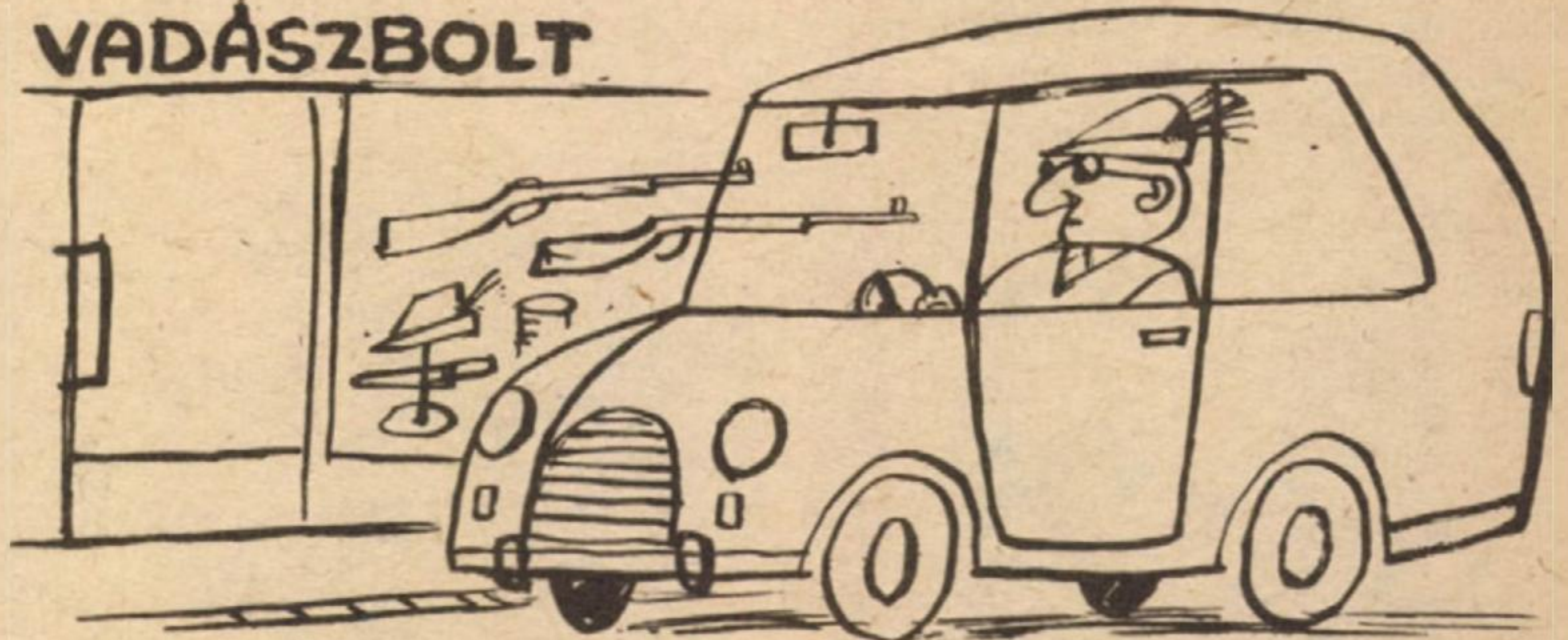

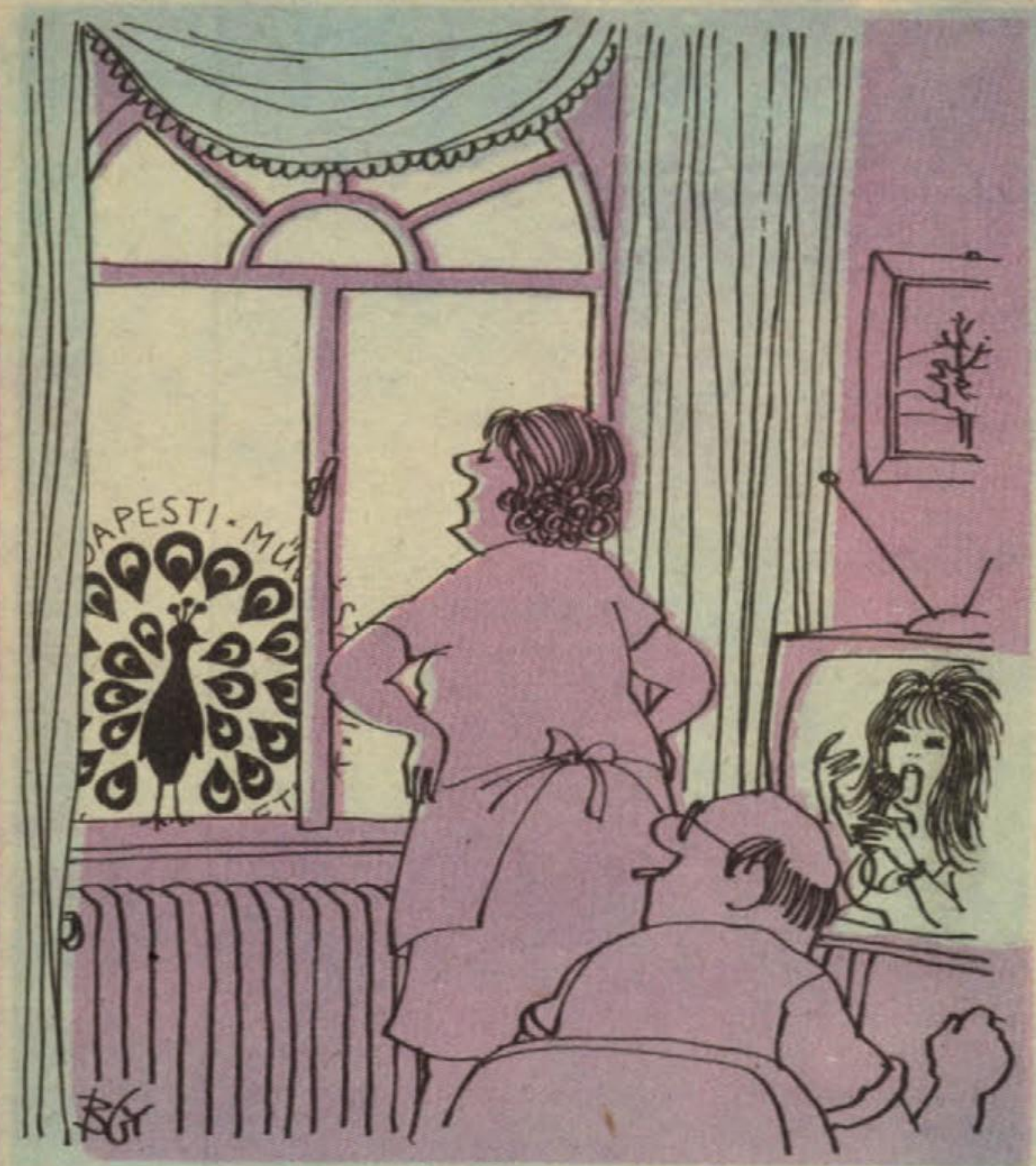

– Hess, madór!

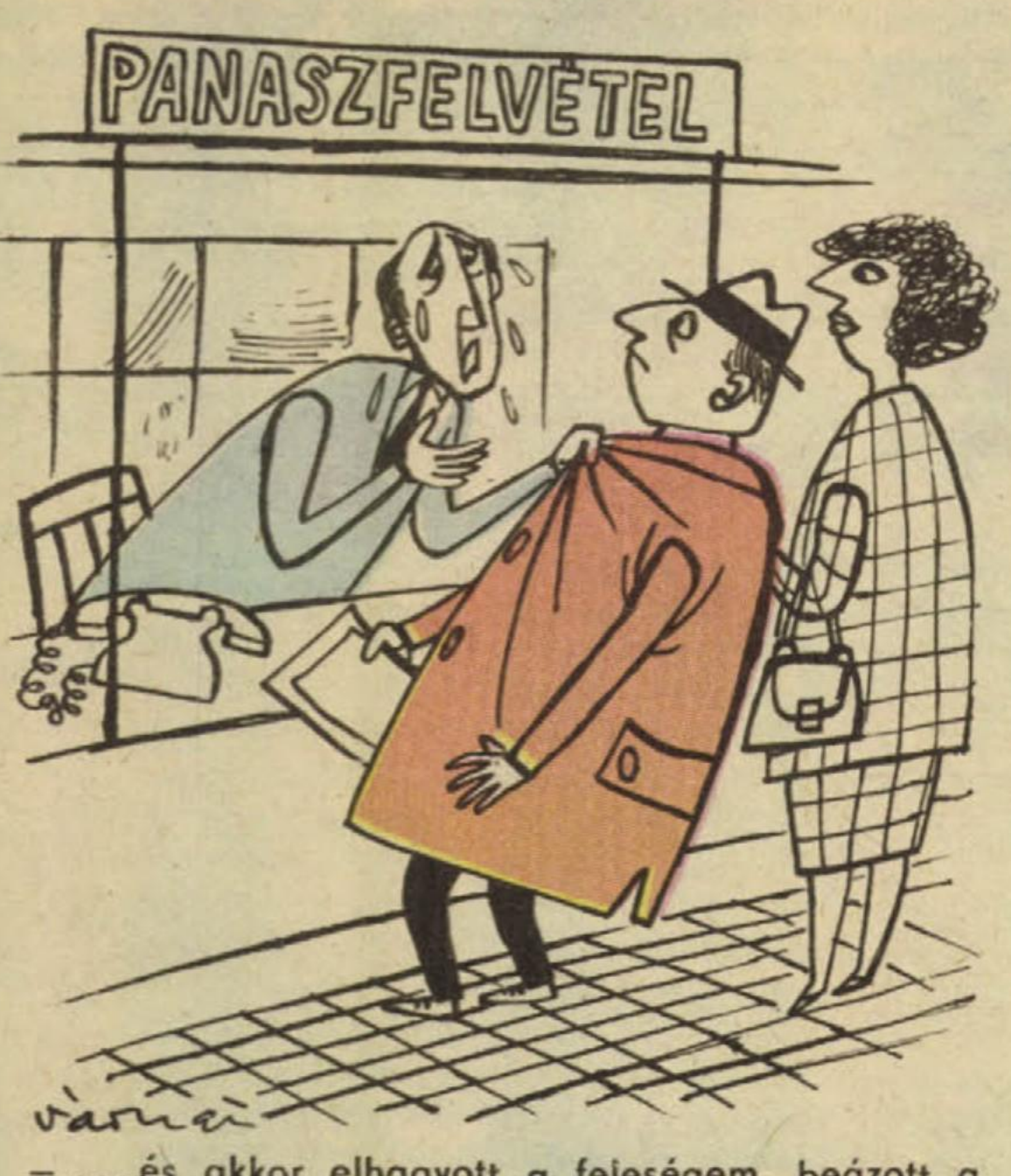

– . . . és akkor elhagyott a feleségem, beázott a fürdőszoba, ráadásul pedig kiújult a gyomorfekélyem . . .

ELRIASZTÁS

Rent a thief (Tolvajt bérbeadó) nevű társaság működik Kanadában, mely szakképzett tolvajokat ad kölcsön a nagyáruházaknak, akik bizonyos összeg ellenében lopni mennek, és hagyják, hogy tetten érjék őket. Az efféle jelenetek ugyanis, a gyakorlat szerint, elriasztó hatással vannak a nem megrendelt tolvajokra.

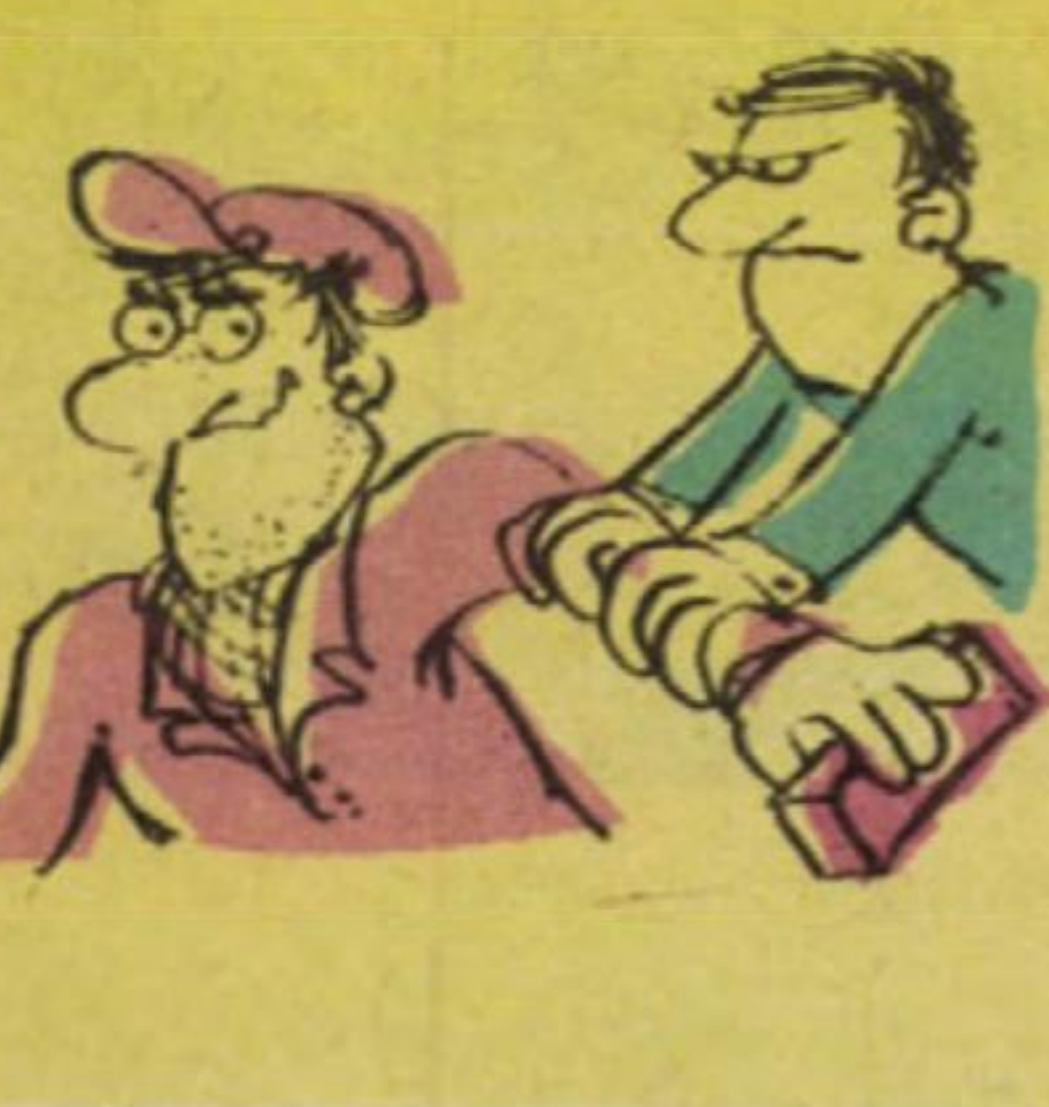

JÓL FELSZERELT ALULJÁRÓ

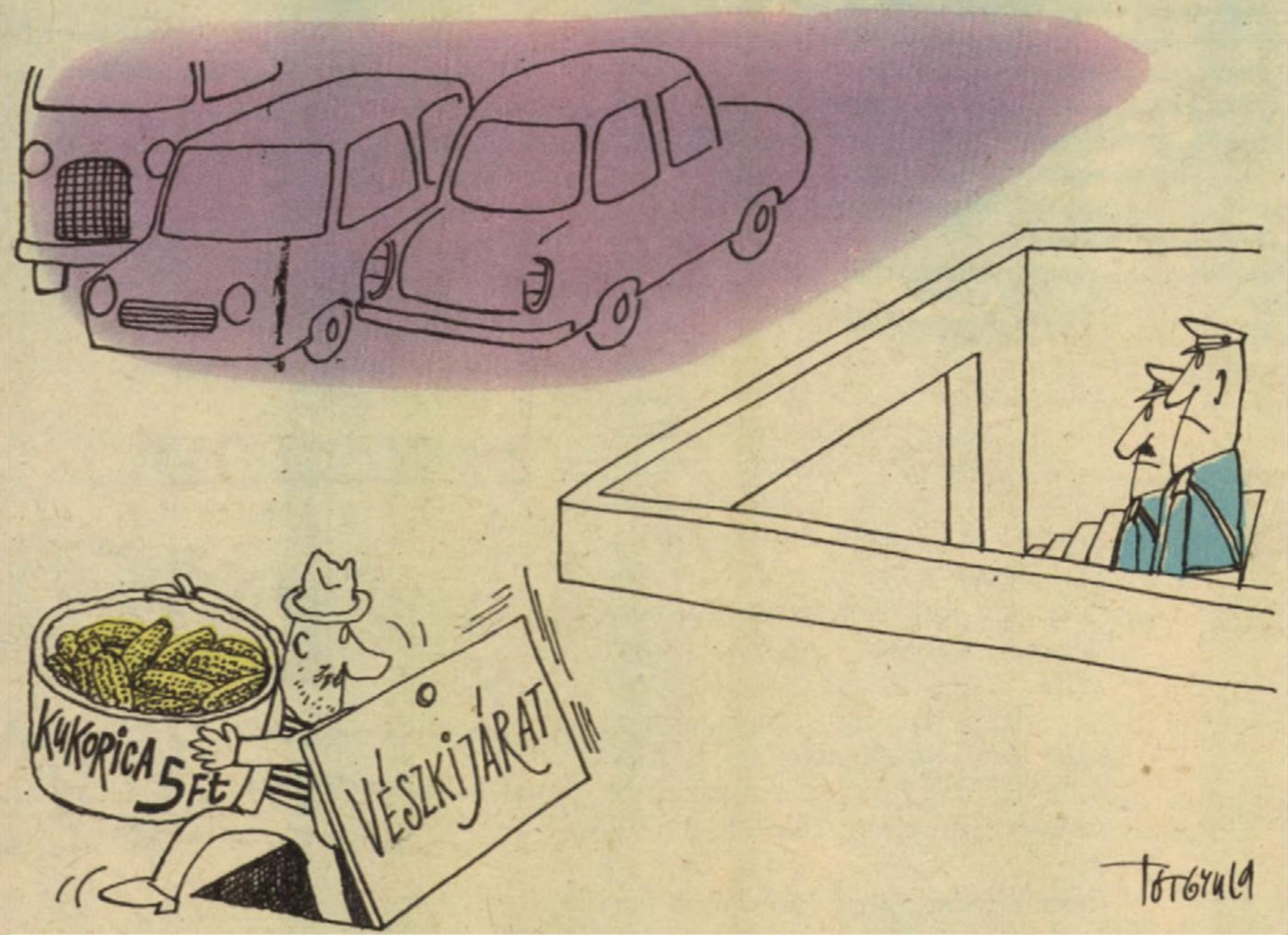

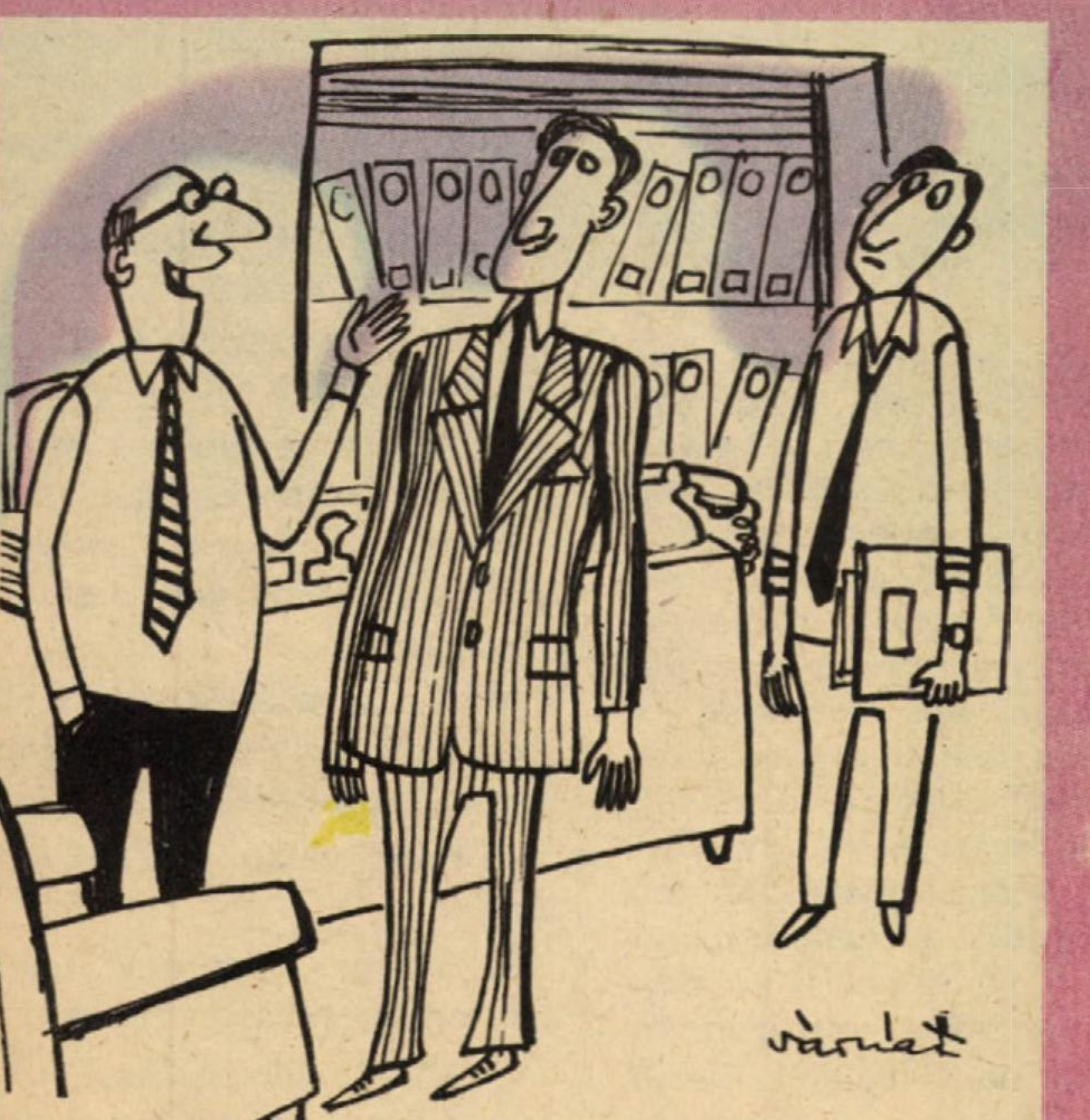

– Mindenesetre add meg a szabód címét, még az utcát is el akarom kerülni, ahol lakik.

SZOCIÁLIS OTTHONBAN

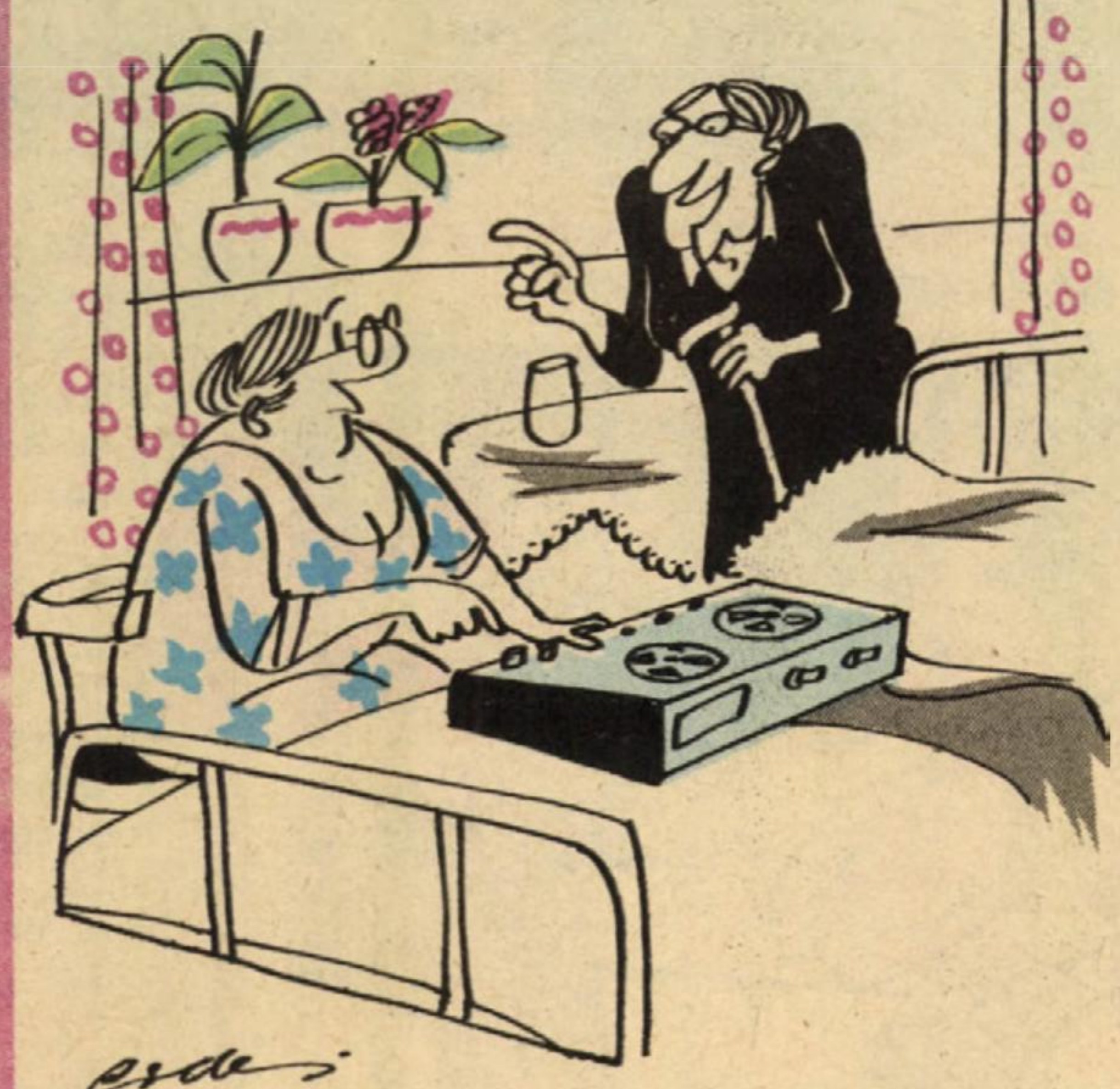

– Milyen rendes fia van, hogy elküldte az unokái hangját!

Ki Menjen

Volt még egy hely a Gázőr téri parkolóban.

— Vágja alá, mester! — dirigált a karszalagos bácsika. — Jöhet a hátulja. Na, most vegye vissza! Oké.

A kezébe nyomtam egy ötöst. Három forintot vissza akart adni.

— Hagyja csak — mondtam. — Maga ismerősnek tűnik nekem. Találkoztunk valahol?

— Lehetséges — mondta a bácsika. — Rómában járt?

— Húsz éve.

— Akkor én már nem voltam ott. Engedje meg, nevem Michelangelo Buonarroti.

Le kellett ülnöm a járda szélére.

— Úristen! — mondtam. — Mit keres maga a Gázőr téri parkolóban?

— Hát azt a havi ötszázat. Meg ami kis jatt még úgy lepottyan. A nyugdíjas is a piacról él.

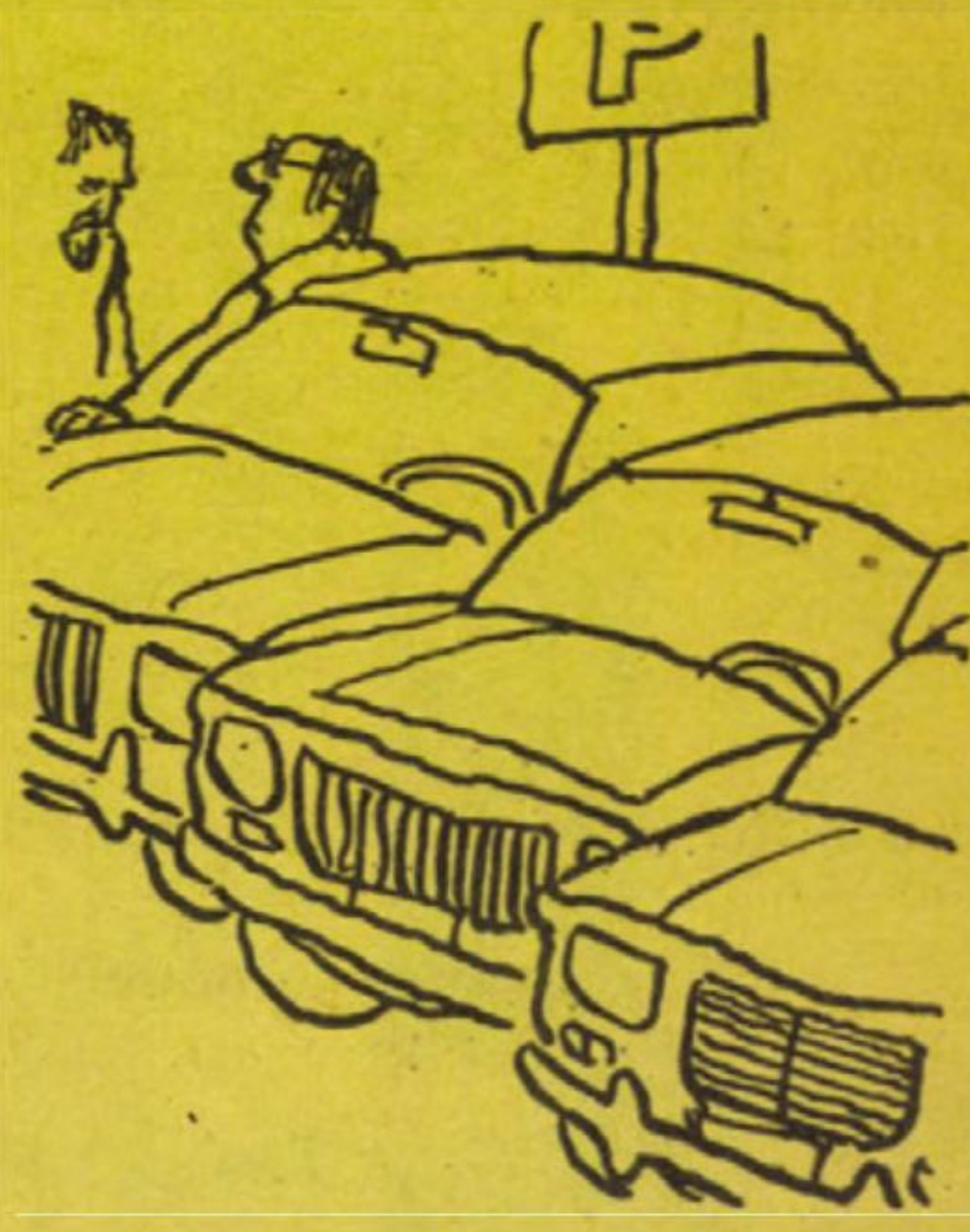

— Na várjunk csak — mondtam. — Itt valami nem stimmel. Én úgy tudom, hogy maga még nyolcvanéves korában is teljes gőzzel dolgozott.

— Csak szerettem volna. Csuda terveim voltak. Az utolsó ítélet. A Szent Péter templom kupolája. De hát semmi sem lett belőle. Tudja, hogy van. Hatvanéves lesz az ember, nyugdíjba kell menni. Na, ide figyeljen, ez volt csak a móka. 1475-ben születtem, és 1535-ben még belekezdtem Gyula pápa síremlékébe, meg a Mózes-szoborba. Tudja, mi lett a vége? Abba kellett hagynom. Csaptak egy kis ünnepséget, volt kakaó, kuglóf, meg úttörőpuszi. Aztán a főnök kezembe nyomott egy Berkesi-könyvet és hangsúlyozta, mennyire fáj neki, hogy meg kell válnunk egymástól. A Mózest végül Cirkvenica Rudi fejezte be.

— Ki az ördög az a Cirkvenica Rudi?

— A Sírkőfényesítő Ktsz főkönyvelőjének a fia. Szerencsére neki már csak a polírozás jutott.

— De hát ez őrület! — ziháltam.

— Jöjjön, mutatok szebbet is.

NYUGDÍJBA?

Átsétáltunk a Szingó parkba. A játszótéren lendületes orrú aggastyán ugróiskolázott a kiscsoportosokkal.

— Jesszusom! — kaptam a szívemhez. — Liszt Ferenc!

— Stimmel — mondta a kísérőm. — Hetvenéves korában írta volna meg a Koronázási misét, meg a Sunt lacrimae rerum-ot.

Átcipelt a Stiglicdűlőre. Lebernyeges öregúr sétálgatott három spánielt, két dán dogot és egy afgán agarat.

— Bérsétáltatás — mondta a kísérőm. — A nyugdíjas is a piacról él. Megismeri? Kis kollégám, Tiziano. Hatvanhárom éves fejjel festette volna meg Danaet, az Urbinói Vénuszt, V. Károly és VII. Fülöp arcképét. De ha egyszer nyugdíjba kell menni, akkor nyugdíjba kell menni.

Az enyhe sokk állapotában fordultam be az Okmány-felülbélyegeztető Hivatalba, ahol egy okmányt kellett felülbélyegeztetnem. A vezérigazgatói széken egy múmia ült. Nemlétező legyeket próbált fogdosni az íróasztal lapján, miközben a feje érdekes köröket írt le.

— Ge... ge... ge..., gya... gya... gya... — mondta, amikor kérésemet előadtam.

— Hány éves a főnöke? — kérdeztem később a titkárnőt.

— Kilencvenkettő — mondta. — De ez nem jelent semmit. A szájhagyomány szerint már harmincéves korában hülye volt.

— Miért nem szabadulnak meg tőle?

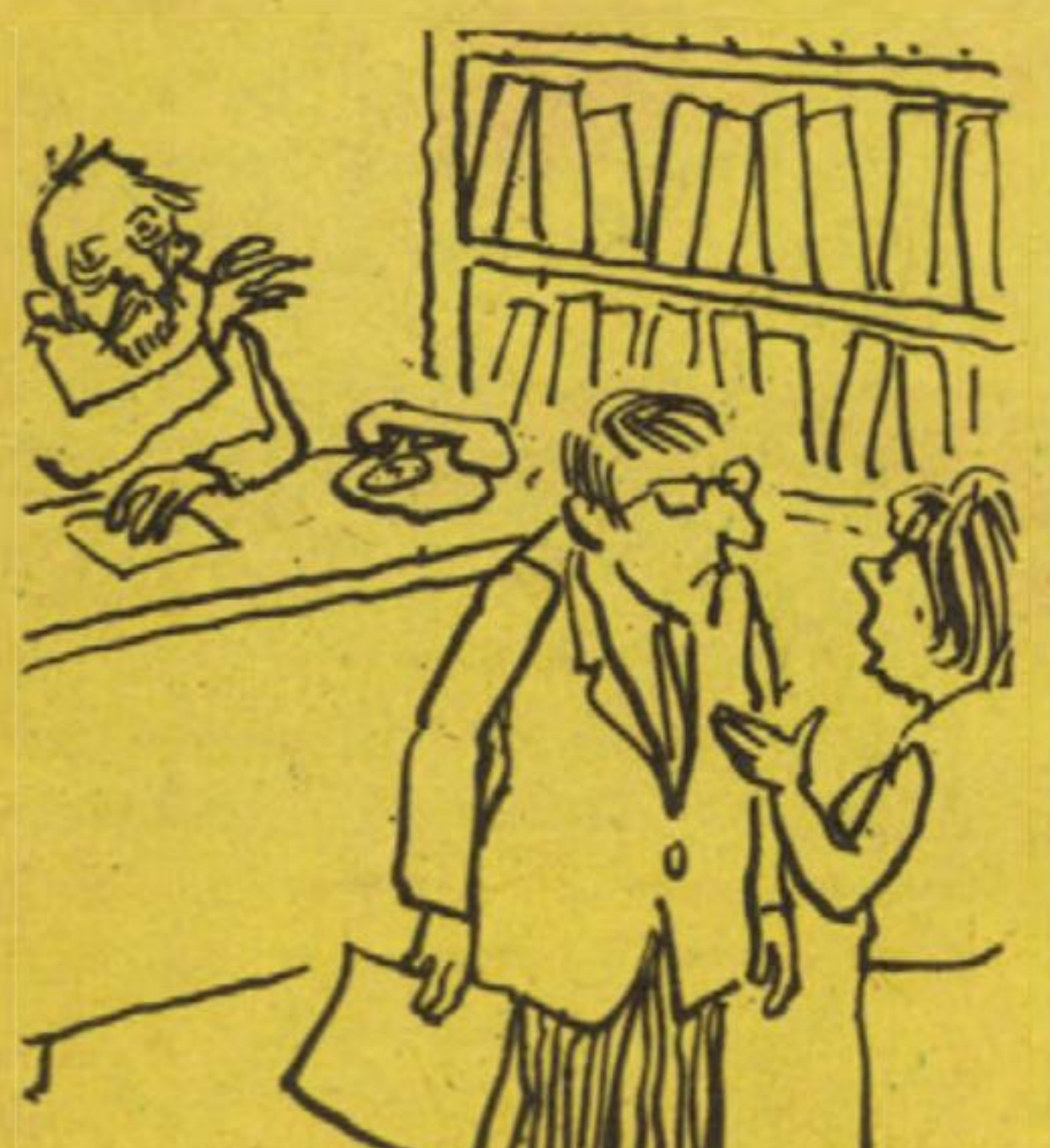

— Ne vicceljen — mondta a titkárnő. — Lehetetlenség hozzányúlni. Hallja, az ő múltjával! Tudja, ki ez az ember?

— Kicsoda?

— Tyukodi pajtás unokaöcscse.

A sors akaratában tovább nyugtalankodva hagytam el a helyiséget. Azóta is méla gyanakvással várom a nyugdíjkorhatárt.

Jóságos ég, lehet, hogy én sem fejezhetem be a Szent Péter templom kupoláját?!

Peterdi Pál

ARANYBORJÚ '77

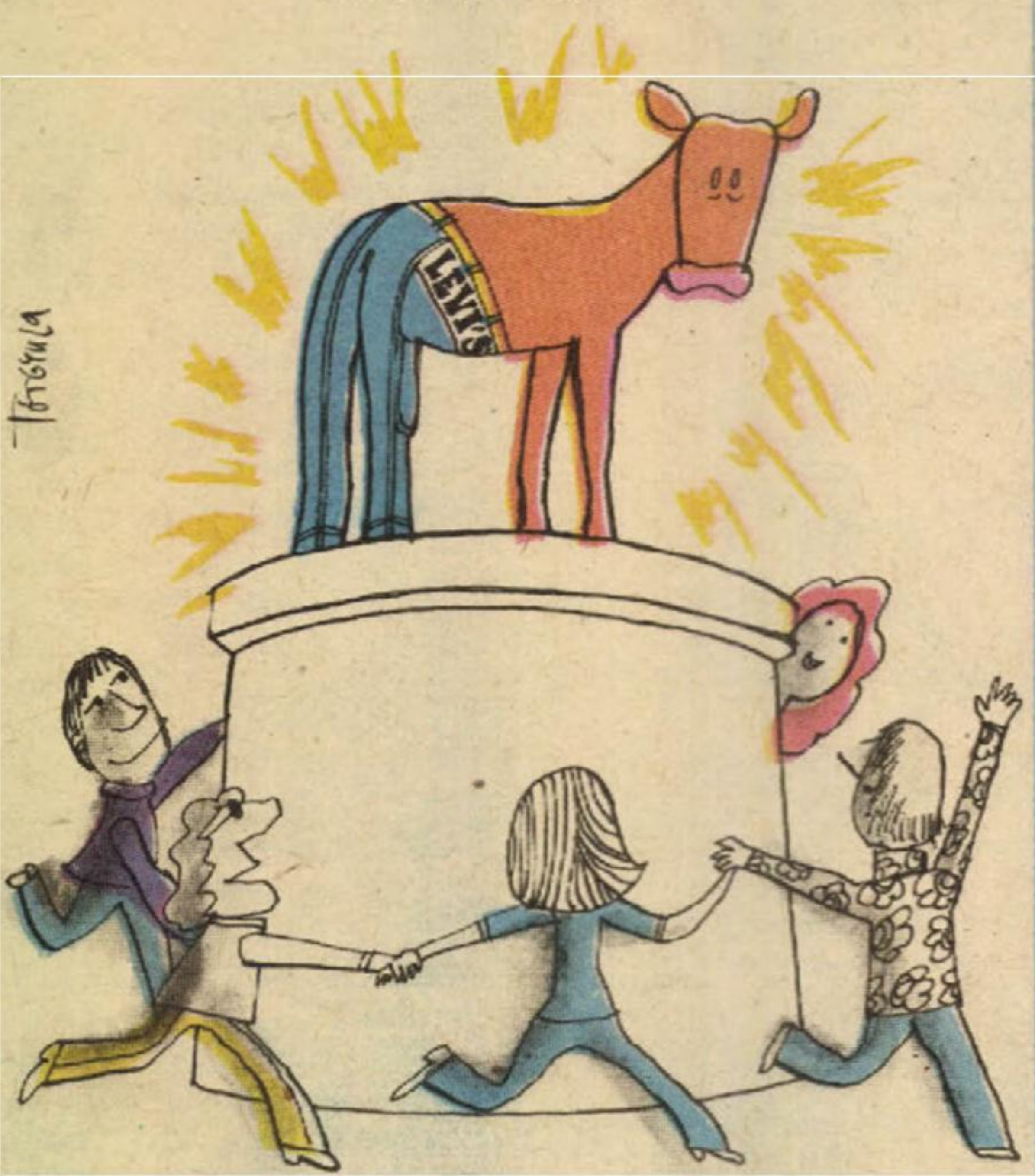

KEDVEZMÉNYES ALMAVÁSÁR

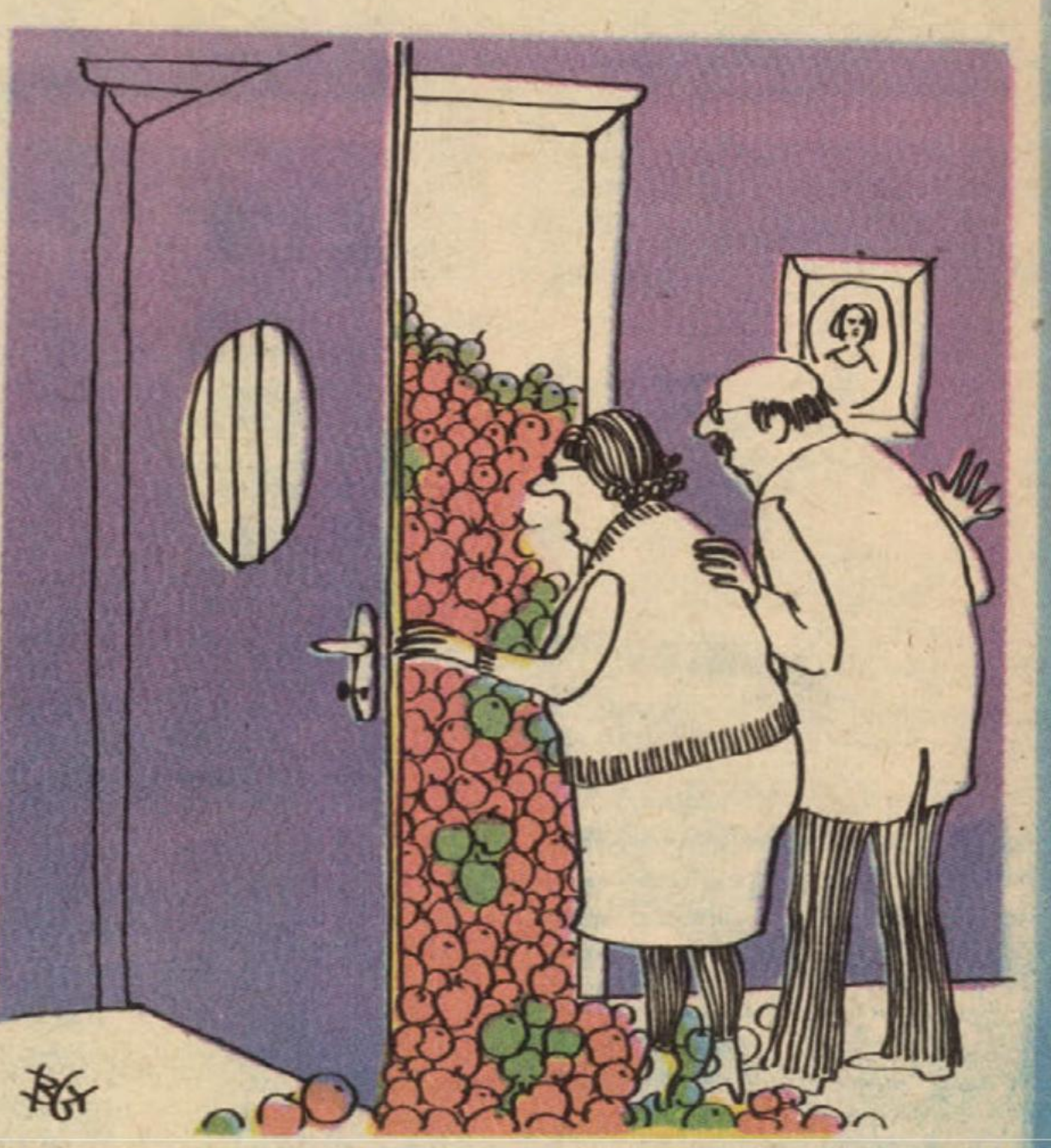

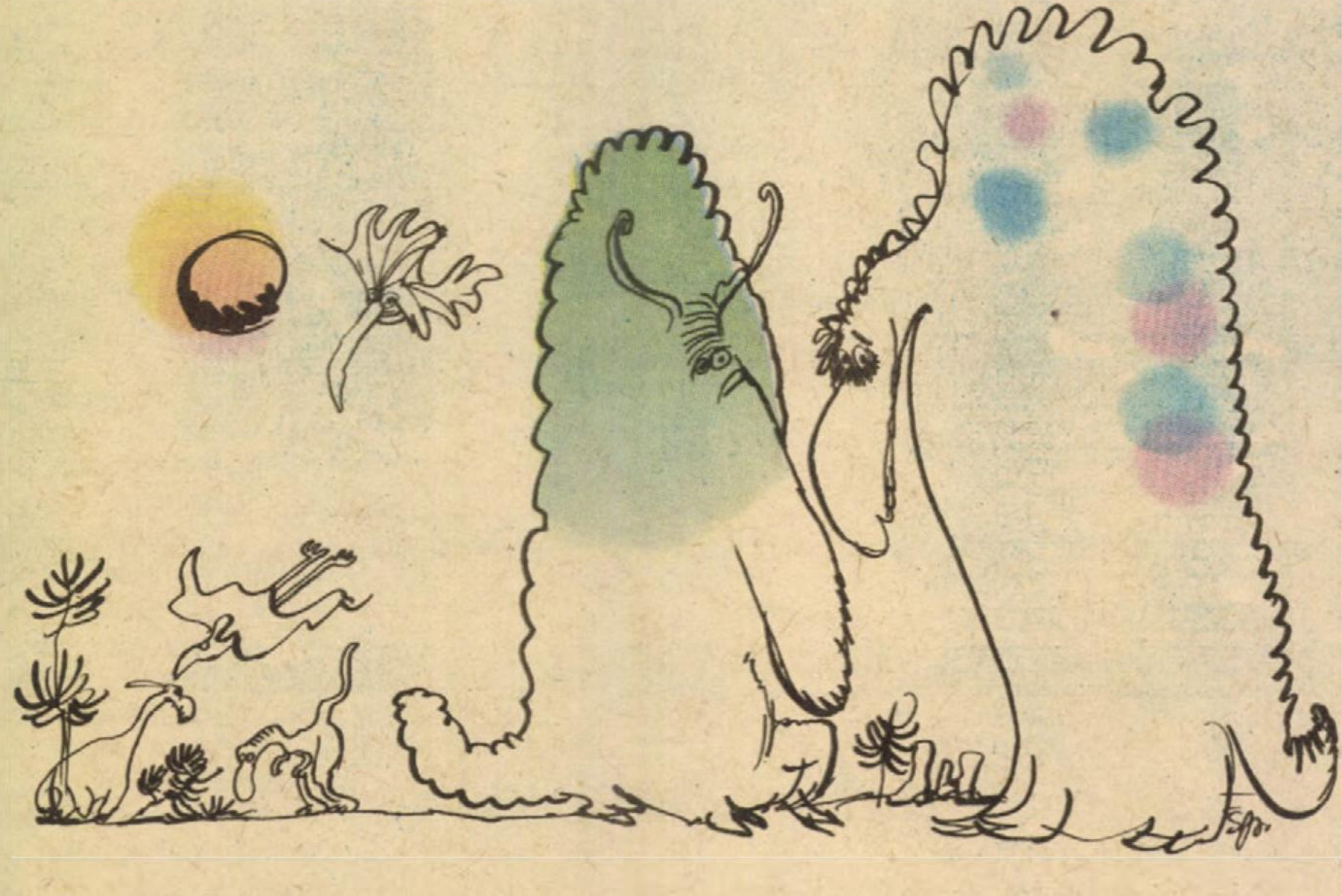

– Mi jöhet még? A világ már tökéletes. Eljutottunk a fejlődés csúcsára

BÜNTETÉS

Új rendelet lépett életbe a spanyolországi Toledóban. Ennek értelmében megbüntetik azokat a párokat, akik kézen fogva vagy egymást átölelve közlekednek az utcán. Az intézkedés oka: rendkívül szűkek a toledói utcák, s komoly következménnyel járhat, ha több ember egymás mellett lépked az úttesten.

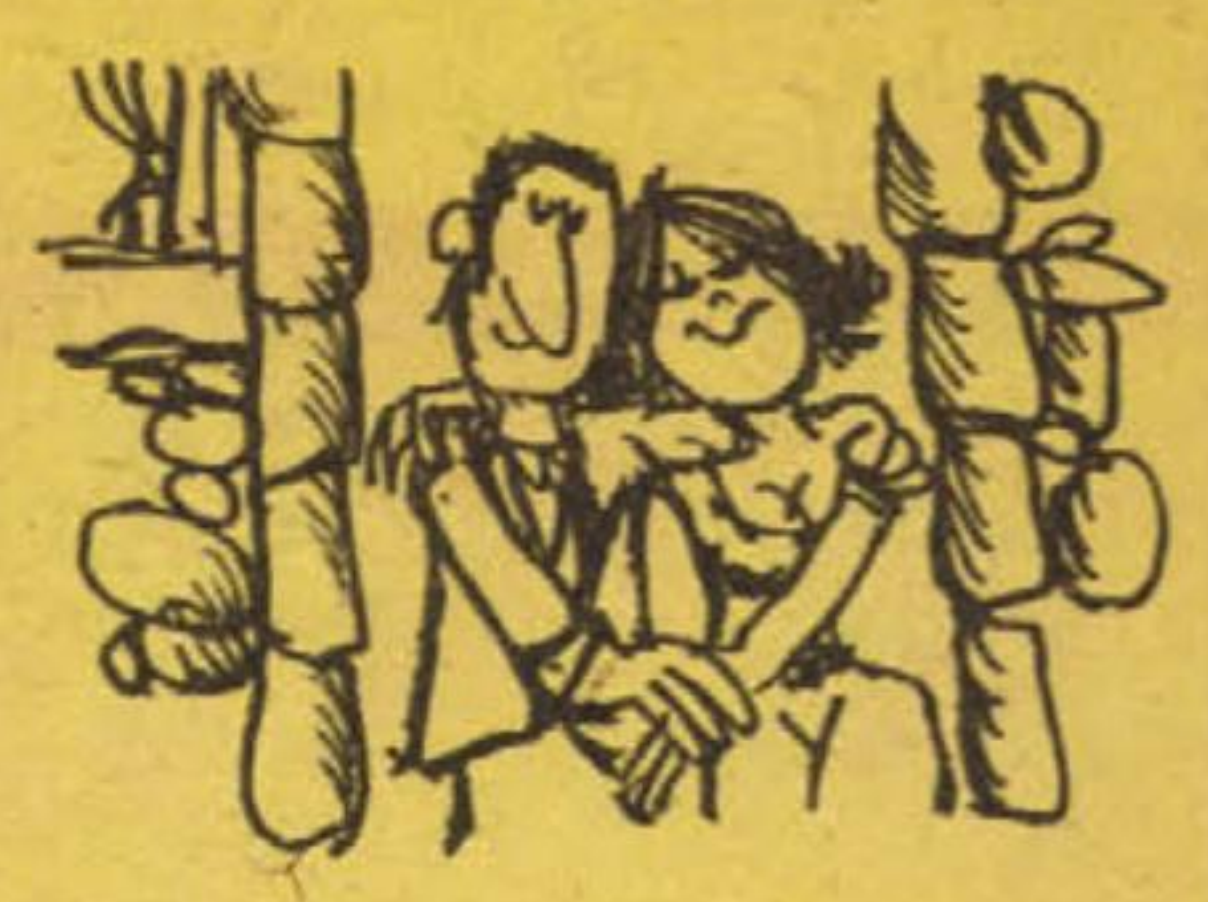

ÓVATOSSÁG

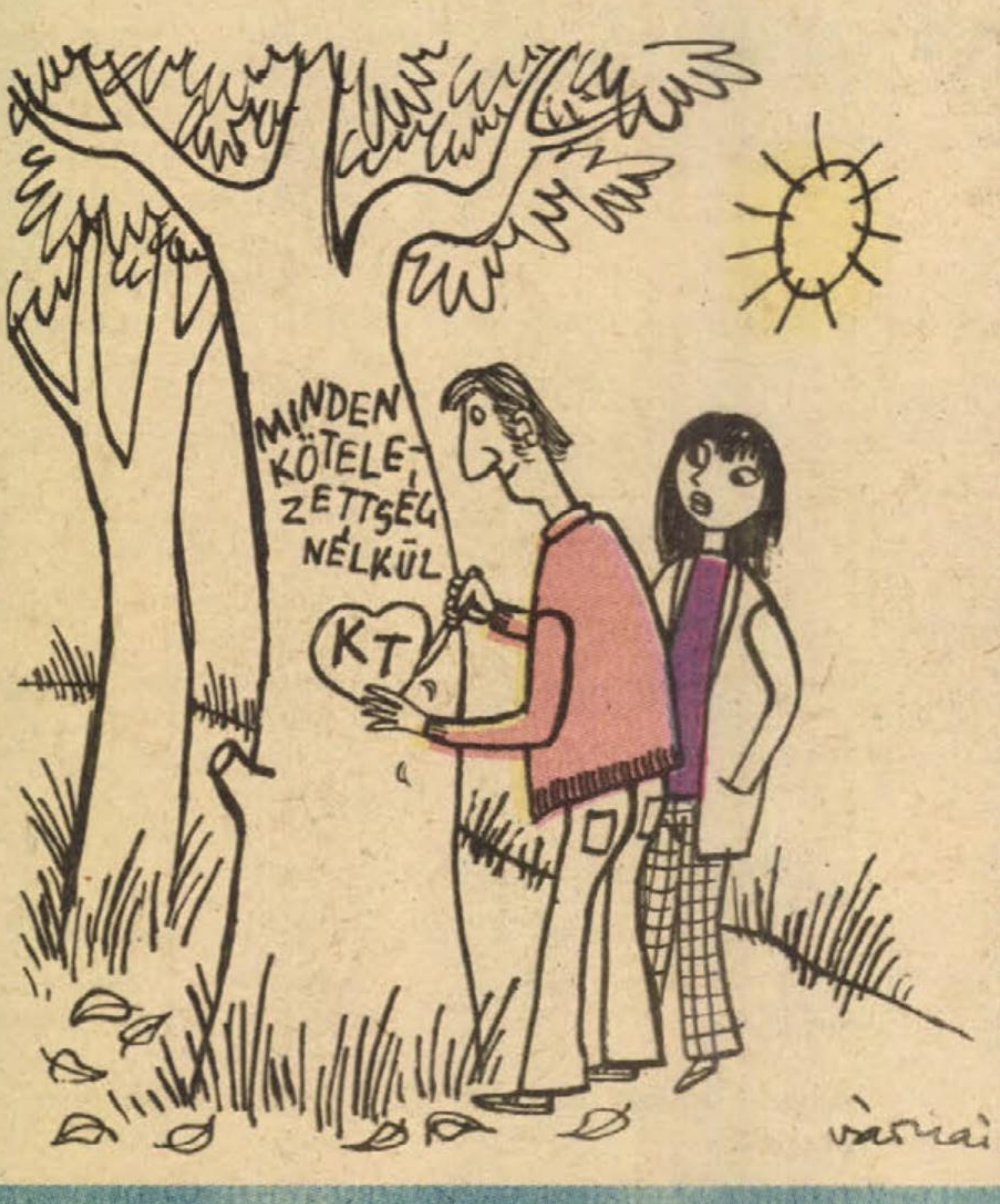

AJÁNLÓLEVÉL

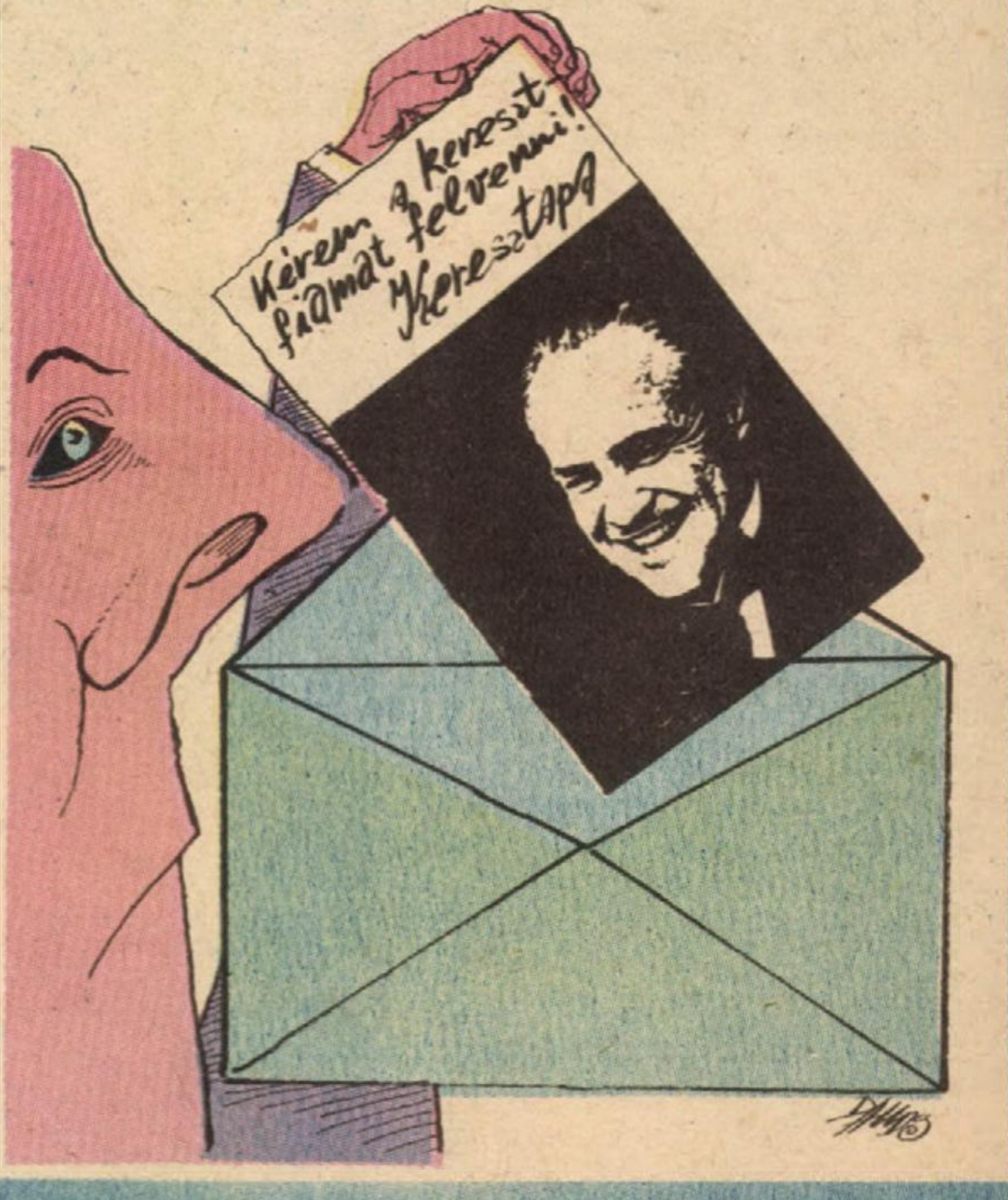
Kérem a keresztfiamat felvenni! Keresztapa

TRIBÜN

Tommy Bell, az amerikai futball egyik kitűnő játékvezetője a civil életben ügyvéd. Azt mondta: — Hétköznap a törvényt gyakorlom. Vasárnap én vagyok a törvény.

*

Jack Martin, a régi New York Yankees baseballcsapatának kilencvenéves-excsillaga egy öregfiúk-mérkőzésen összeszaladt egykori klubtársával, a nyolcvanéves Mike Gazellával.

És már messziről így üdvözölte:

— Helló, srác!

*

John Naber, a montreali olimpiai négyszeres úszóbajnoka motorcsónaktúrára indult négy barátjával, akik közül három lány volt. A kikötőtől néhány kilométernyire kimerült az akkumulátor, Nabernek a partra kellett úsznia segítségért. Mit érzett?

— Először vettem rossznéven, hogy nem a másik fickó úszik jobban. Akkor én maradhattam volna lányokkal.

*

Don Zimmer, a Red Sox játékosa rendkívül friss ember. Ha este hétkor kezdődik a mérkőzés, ő már kettőkor az öltözőben van. Megkérdezték: miért teszi?

— Nagyon egyszerű — volt a válasz. — Nem akarok arra érkezni, hogy az én trikómat már felhúzta valaki más.

*

George Best, az ír futball csodálatos fenegyereke amerikai vendégszereplése során akupunktúrára járt, hogy egy régebbi sérüléstől megszabadulhasson. Hogy miért bízott a tűszúrásos kezelésben?

— Valahogy eszembe jutott, hogy még sohasem láttam beteg sündisznót!

*

Abe Beame polgármester szívesen látná New Yorkban az 1984-es olimpiát. Herman Badillo, a polgármester ellenfele persze tiltakozik.

— Olimpiát rendezni — mondta egy sajtókonferencián —, anyagi csőd. Kérdezzék csak meg Montrealt. Persze célszerű lesz a kérdéshez felbélyegzett válasz-levelezőlapot mellékelni. Mert nem biztos, hogy telik-e nekik portóra.

(p. p.)

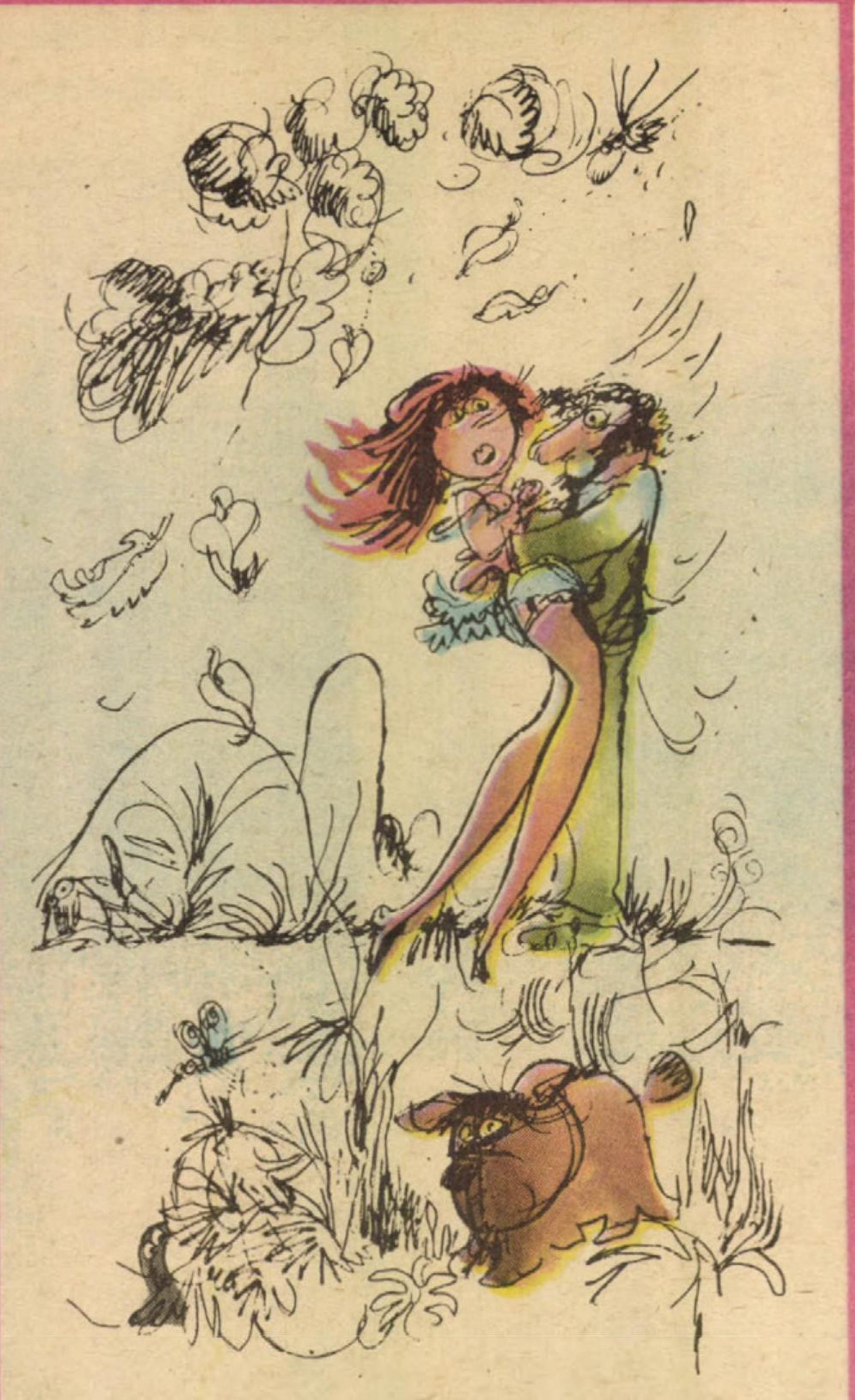

– Jobban kellett volna igyekezned a nyáron, most már hideg van a szerelemhez.

KÓRHÁZI KOSZT

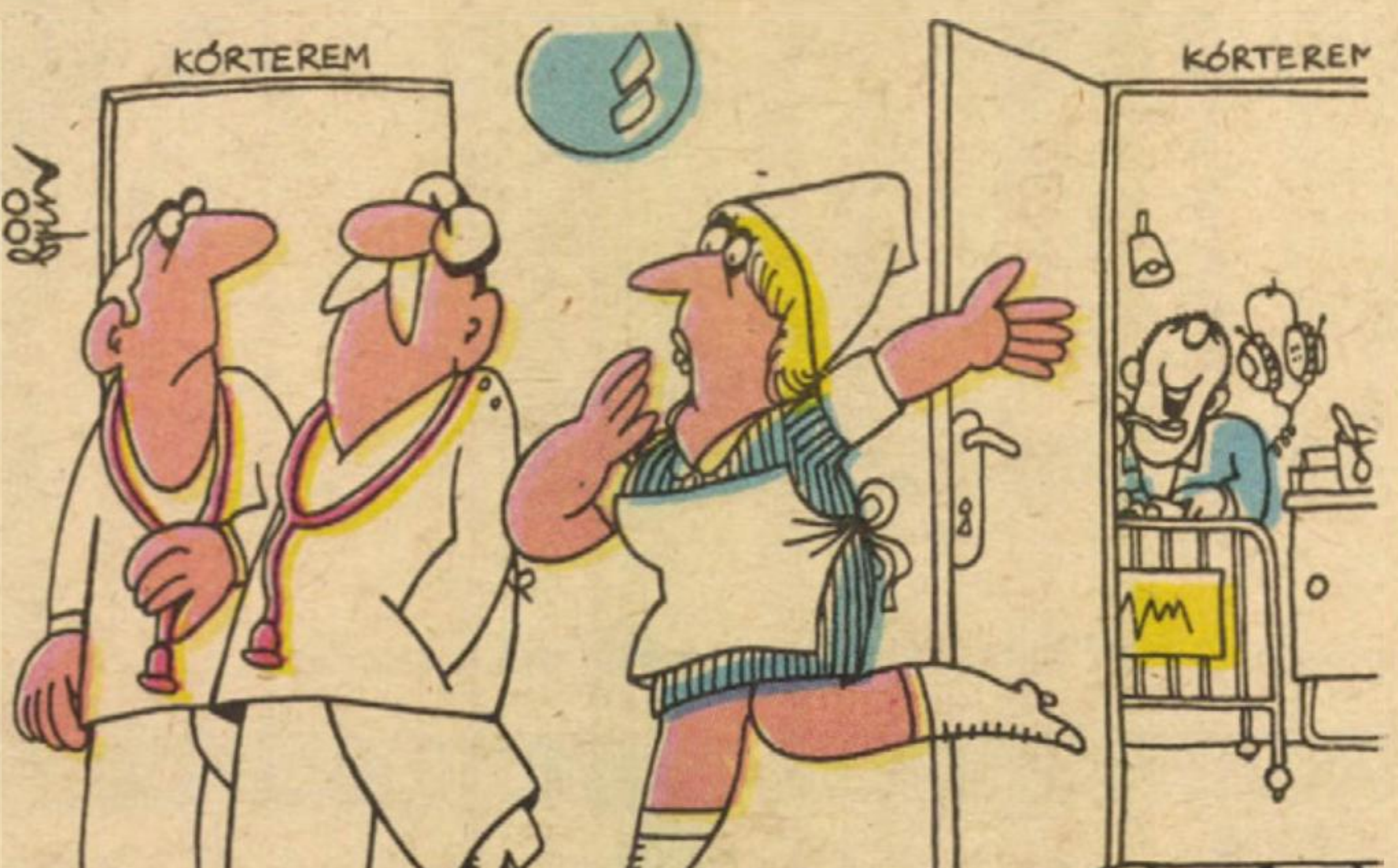

– Főorvos úr, a nyolcas beteg nincs magánál! Repetát kért az ebédből...

BÚCSÚ

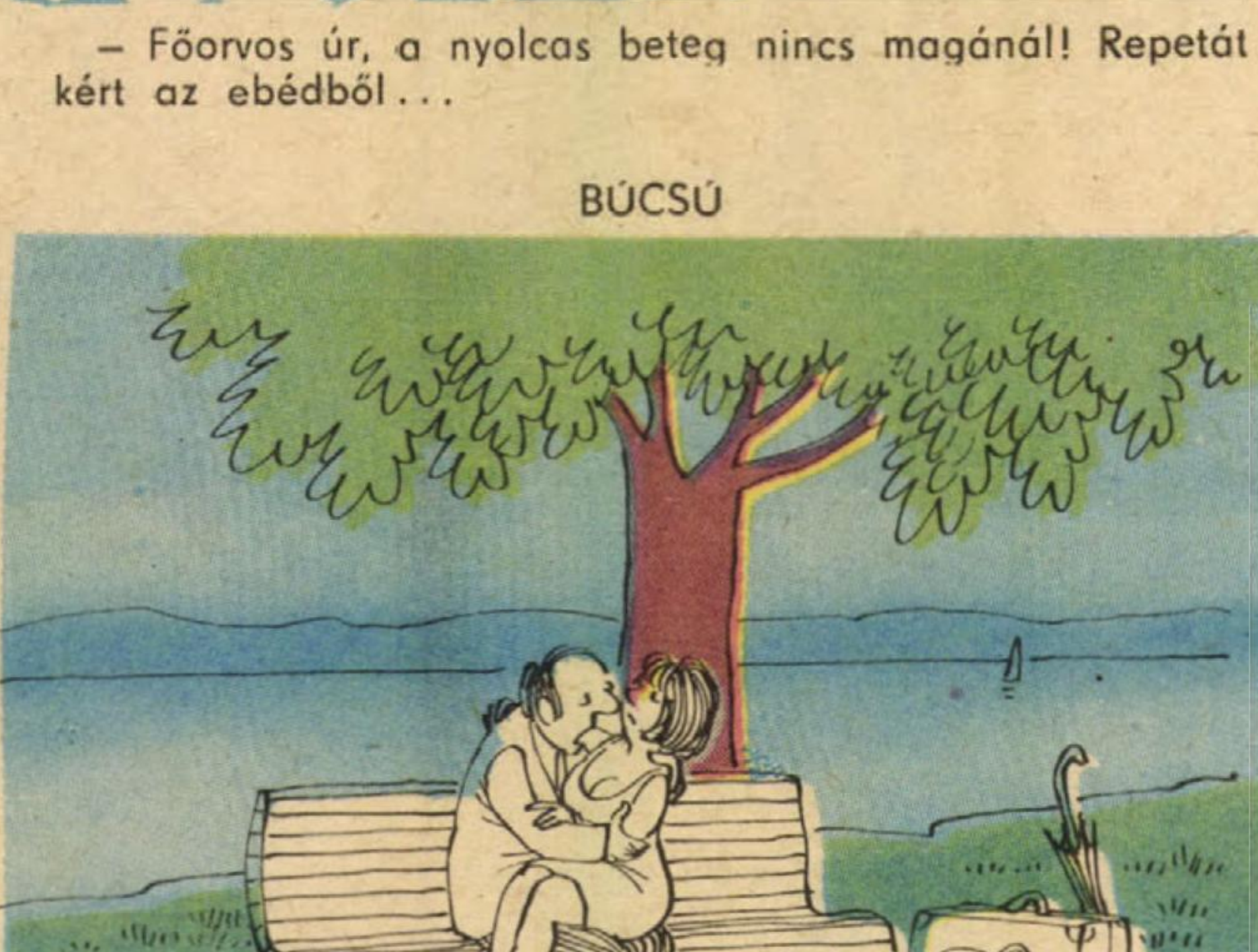

– Szóval jövőre, ilyenkor, ugyanitt.

Ketten beszélnek

— Bocsánat, fiatalember, nincs véletlenül egy telefonérméje? Ezt az átkozott fülkét még nem alakították át egyforintosra...

— Csak egyetlenegy érmém van, uram...

— És nem nélkülözhetné? Mert ilyenkor késő este hol a csudába találok egy nyitott trafikot?

— Azt hiszem, nem nélkülözhetem... Még nem biztos, de valószínűleg kell nekem is... egyelőre tépelődöm...

— Nekem borzasztóan fontos lenne... Nincs fedél a fejem fölött éjszakára, ha nem enged haza a feleségem... Képzelje, kidobott... És én, marha, sértődötten eljöttem, lakáskulcs nélkül... Most megnézhetem magamat...

— Ha már megtisztelt a bizalmával, uram, árulja el, hogy miért dobta ki az asszony?

— Nem is tudom. Már évek óta rosszul éltünk, az igaz... De hogy miért pont ma este dobott ki, azt nem tudom... Nem szánna meg egy tantusz erejéig? Természetesen nem ingyen kérem...

— Uram, bizalomért bizalmat! Nekem is hasonló ügyben kell az érme...

— Ne tréfáljon! Ilyen fiatal ember, és máris kidobták?

— Nem egészen. Én tegnap délután szakítottam a szerelmemmel. Tudja, úgy találtam, hogy elég volt, s ezért aztán azt mondtam neki, hogy nem illünk egymáshoz... Megbántam. Azon tépelődöm, hogy nem alázkodom-e meg túlságosan azzal, ha felhívom és visszacsinálom a szakítást...

— De igen. Nagyon is megalázkodik. Ezt a maga korában sohasem tenném. Ha egy nő megérzi vagy pláne észreveszi, hogy nélkülözhetetlen, akkor jaj nekünk, fiatal barátom... Azt mondom magának atyai szeretettel, hogy ne hívja fel... Vagy legalábbis aludjon még rá egyet... És akkor ideadhatná a tantuszt...

— És uraságod nem alázkodik meg, ha telefonál?

— Dehogynem. Csakhogy nekem már mindegy. Először is azért, mert már elmúltam ötvenéves... Meg aztán egészen más dolog, megalázkodni egy feleség előtt, és megint más... Szóval egy olyan jóképű fiatalember, mint maga, legyen rátarti. Van mire. Magas, karcsú, elegáns... Én ugyan a maga helyében nem vonnám vissza a szavamat... Talál maga annyi lányt, amennyit akar...

— Nem lány. Asszony.

— Akkor meg pláne. Tudja, mit? Tépelődjön még egy ideig, de engedje meg, hogy megvárjam a végeredményt... Addig itt leülök a padra. És ha úgy dönt, hogy nem telefonál, átadja nekem az érmét. Rendben van?

— Rendben.

— És akkor is átadja, ugye, ha megpróbálja felhívni, de a szám nem felel.

— Akkor is átadom.

— És ha mással beszél?

— Ha túl sokáig beszél mással, akkor is átadom. Mert akkor máris talált magának új fiút...

— Úgy van. Nem buta ember maga, barátom... Hát csak tépelődjön, én addig rágyújtok... És reménykedem... Nem gyújt rá?

— Köszönöm, nem. De ha folyton zavarni tetszik, nem tudok töprengeni...

— Bocsánat. Igaza van. De képzelje magát az én helyembe.

— Majd ha már döntöttem. Egyébként van itt a téren egy forintos automata is.

— Tudom. De az nem működik. Töprengjen csak, várok.

— Jelzem, az is lehet, hogy meg sem bocsát...

— Na látja! Milyen okos! Könnyen lehet, hogy maga megalázkodik, és még csak eredménye sem lesz... Egy nőtől minden kitelik...

— És az biztos, hogy magát beengedi az asszony?

— Az biztos. Melegszívű teremtés különben. Csak hirtelen haragú. Szerintem ott ül a telefon mellett, és várja, hogy jelentkezzem... Hiszen látta, hogy kiskabátban rohantam el ebben a hűvös estében... És tudja, hogy hónapokig náthás vagyok, ha megfázom... Már kétszer volt tüdőgyulladásom... És a penicillinre érzékeny vagyok... Arról nem is beszélve, hogy még nem is vacsoráztam... No csak töprengjen...

— Uram, nekem van lelkiismeretem... Nem veszem a lelkemre, hogy tüdőgyulladást kapjon... Itt van az érme, uram... Én majd keresek valahol egy forintra működő automatát...

— Áldja meg a jóisten a nemes szívéért... És még azt mondják, hogy a mai fiatalok cinikusak, közönyösek, meg ilyenek, meg olyanok... Én mindig védem őket... Hanem van még egy apró kérésem...

— Éspedig?

— Nagyon gyatra itt a világítás az én gyenge szememnek... Meg aztán attól is félek, hogy reszketni fog az ujjam az izgalomtól... Nem tárcsázna helyettem?

— Kérem... Semmi akadálya. Mennyi a szám?

— Kilencszázhárom, hathetvenhét.

— Mennyi?

— Kilencszázhárom, hathetvenhét. Mért bámul?

— Elég kettőnknek egy tantusz is, uram...

(t.)

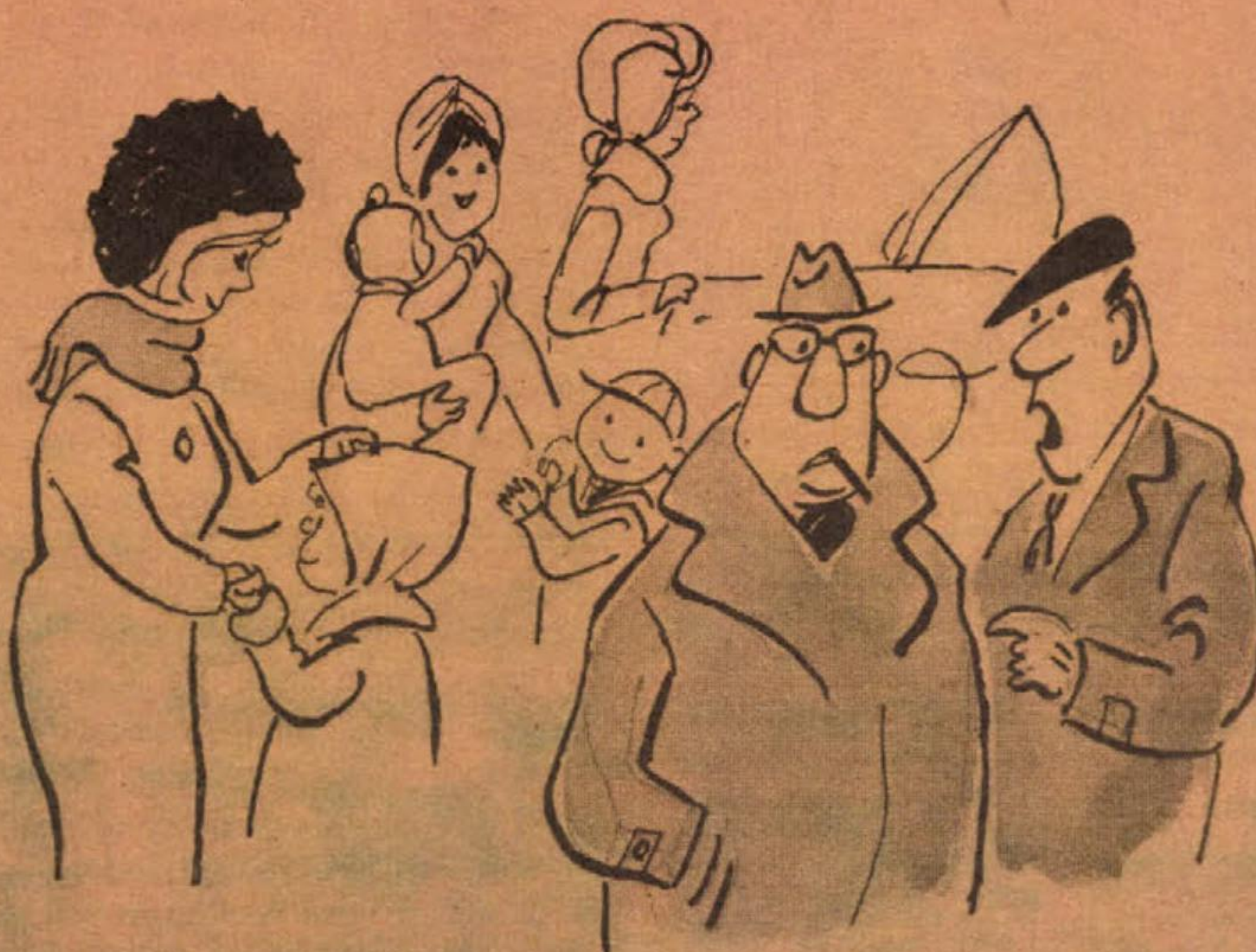

– Még egy elnőiesedett pálya!

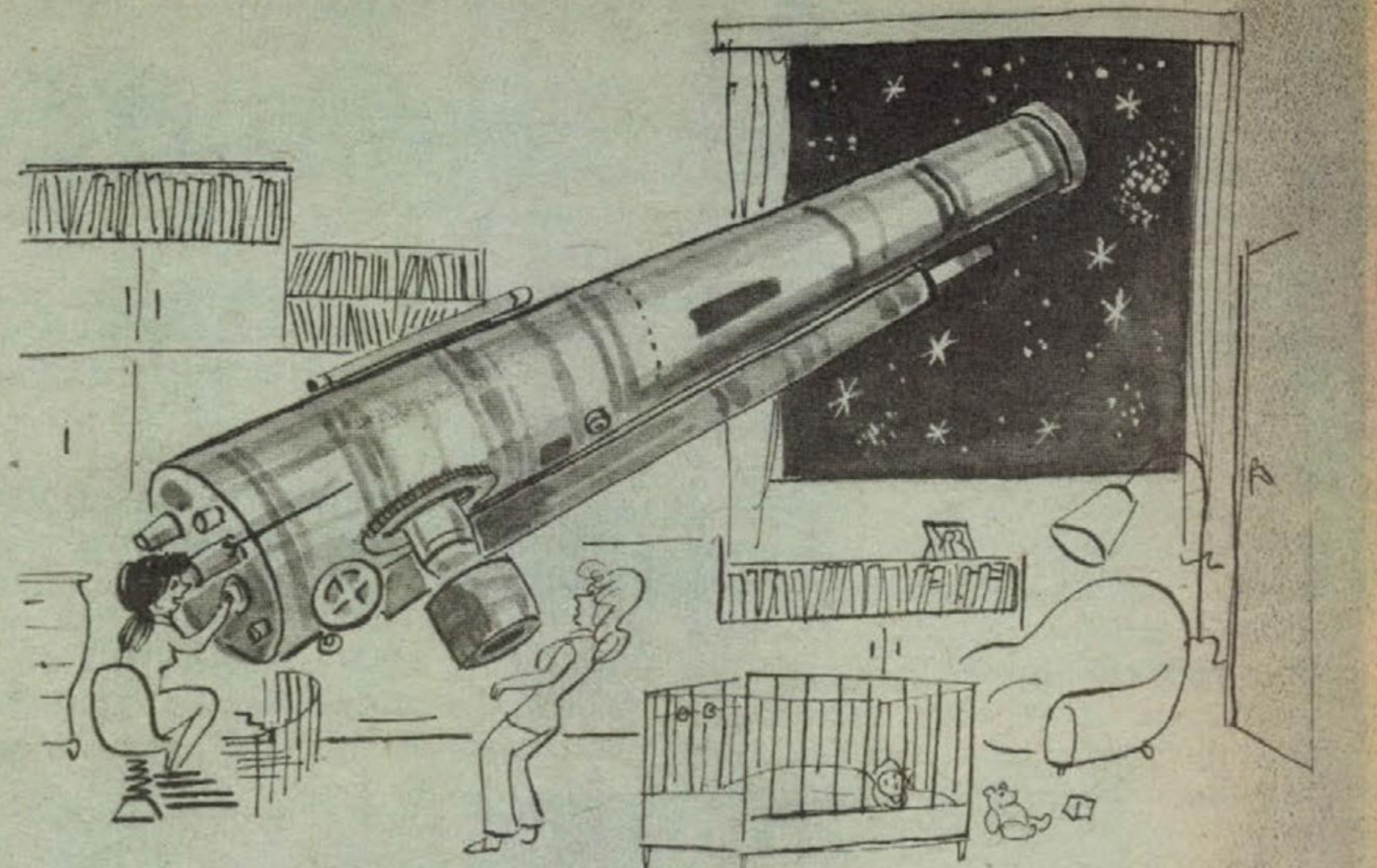

– Négy órát bedolgozom a csillagászoknak . . .

GYES

VASVÁRI
ANNA
RAJZAI

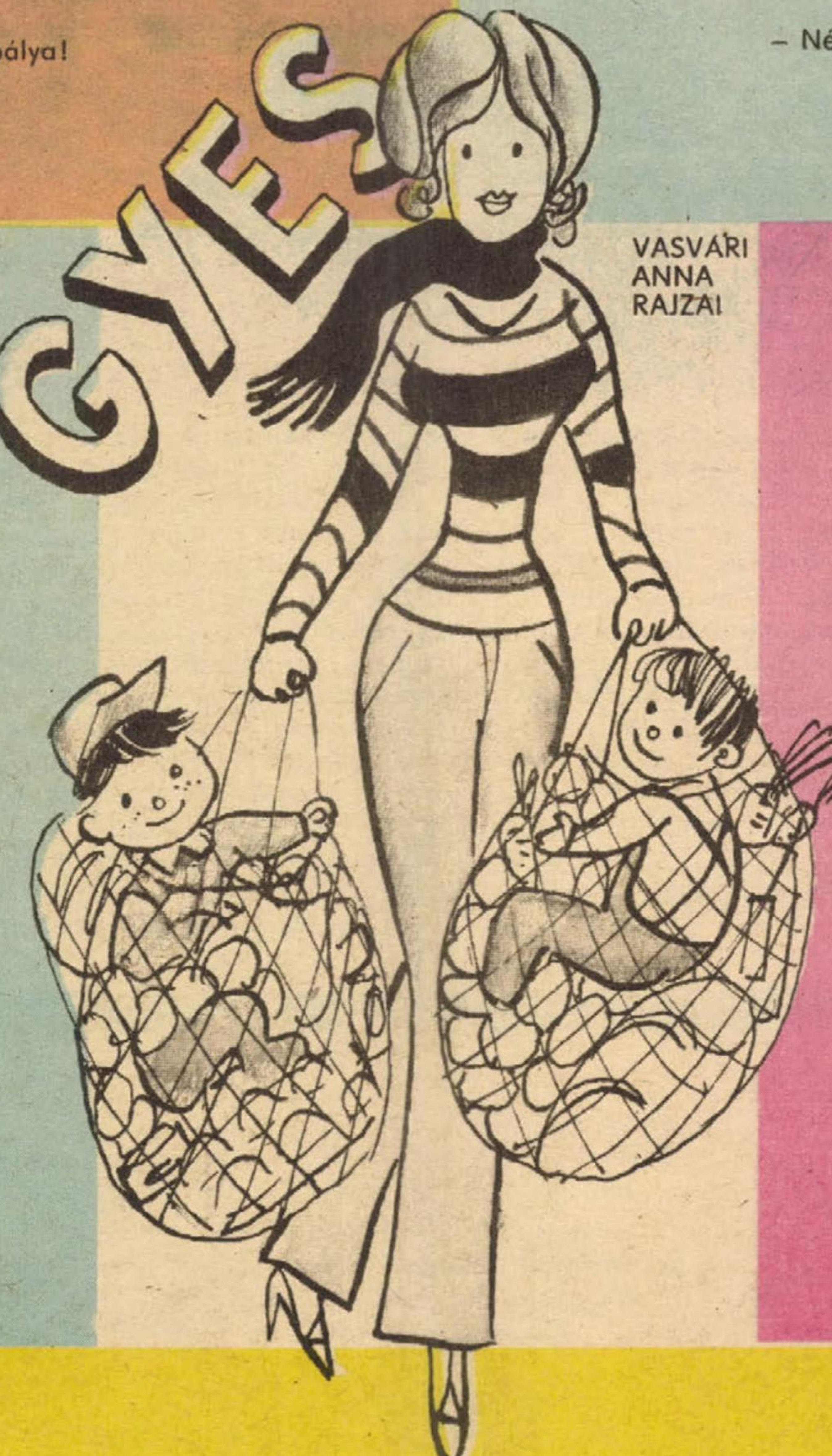

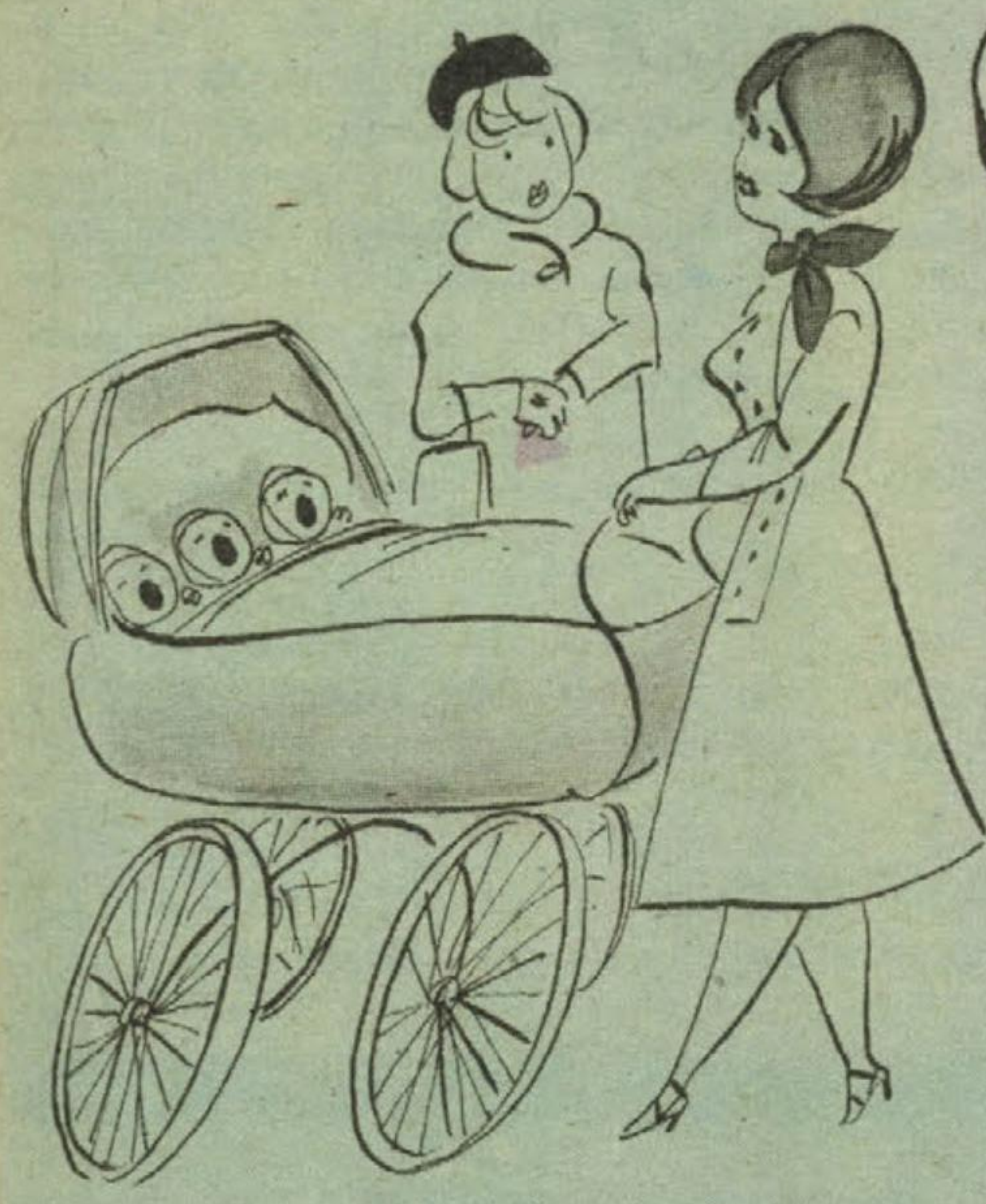

– Megspóroltam az államnak kilenc évet és három bölcsődei helyet . . .

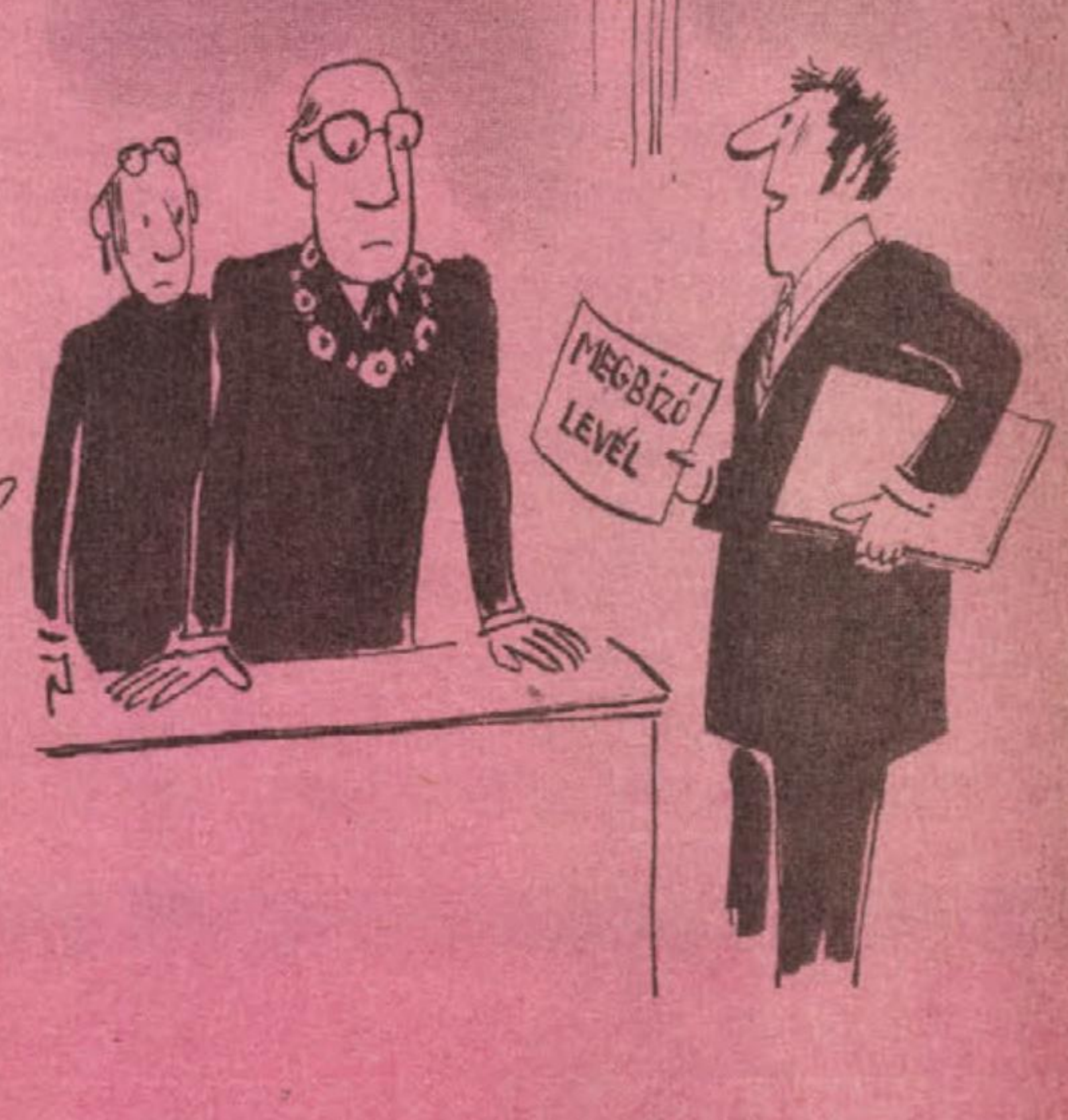
MEGBÍZÓ LEVÉL

– Eljöttem a feleségem disszertációját megvédeni.

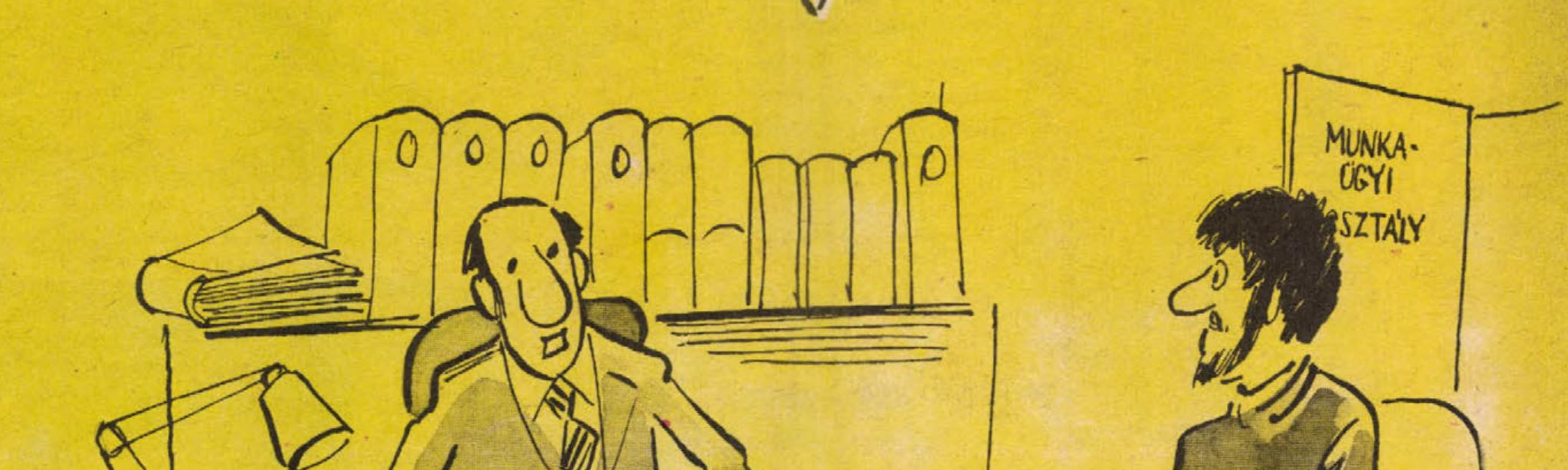
MUNKA-
ÜGYI
SZTÁLY

– Gratulálok, hogy fia született, de remélem, nem megy GYES-re?

FEHÉR KLÁRA:

CSAKNEKEMÜNNEP

Mindenki tudja, hogyan kell az ünnepnapokat megtartani. Vasárnap tovább alszunk. Karácsonykor megajándékozzuk és szeretjük egymást. Nemzeti ünnepen fellobogózzuk házainkat. Névnapra dísztáviratot küldünk. Fizetésemeléskor és előléptetéskor iszunk. Általában eszünk és iszunk a jeles napokon.

De mi van a Csaknekemünnepen?

Azokon a napokon, amelyeket nem jelöl piros betűvel a naptár, nincs munkaszünet, és mégis...

Ifjú költő barátomnak nyomdában volt az első kötete. Már réges régen. A mi könyvkiadásunk ugyanis horatiusi eszméken nevelkedett: kilenc évig érleli a művet.

Az ifjú költő gyakran álmodott a nagy napról, amikor az első, friss, festékszagú példányok megszületnek. Behívják a kiadóba, a főszerkesztő kezet ráz vele, vállára vereget, talán kávéval is kínálja. Esetleg szerződést ajánl a következő kötetére... Hónapokig nem mert érdeklődni, hogy mikor lesz hát kész az a könyv, csak ólálkodott a kiadó tájékán, de nem tudott meg semmit... Végül is megunta a várakozást, dobogó szívvel feltárcsázta a kiadót. Kapcsolták jobbra, balra, megszakadt a vonal, újra kezdte, végre jelentkezett a műszaki osztály, onnan is egy leányhang. „Ki beszél? Tisza... ja, Tisztalélek Gergely? A könyv címét mondja!” „Enyém a Világegyetem” — suttogta száraz torokkal a költő. „Ja, hát az a könyv már két hete megjelent, menjen be a raktárba, felszedhet huszonnyolc ingyenpéldányt.”

A költő dúltan rohant a szerkesztőjéhez, aki vállat vont:

— Édes öregem, a mi kiadónknál évente négyszáz kötet jelenik meg, minden munkanapra egy egész háromtized remekmű esik. Csak nem képzeled, hogy népünnepélyt rendezünk...

Vagy egy másik történet:

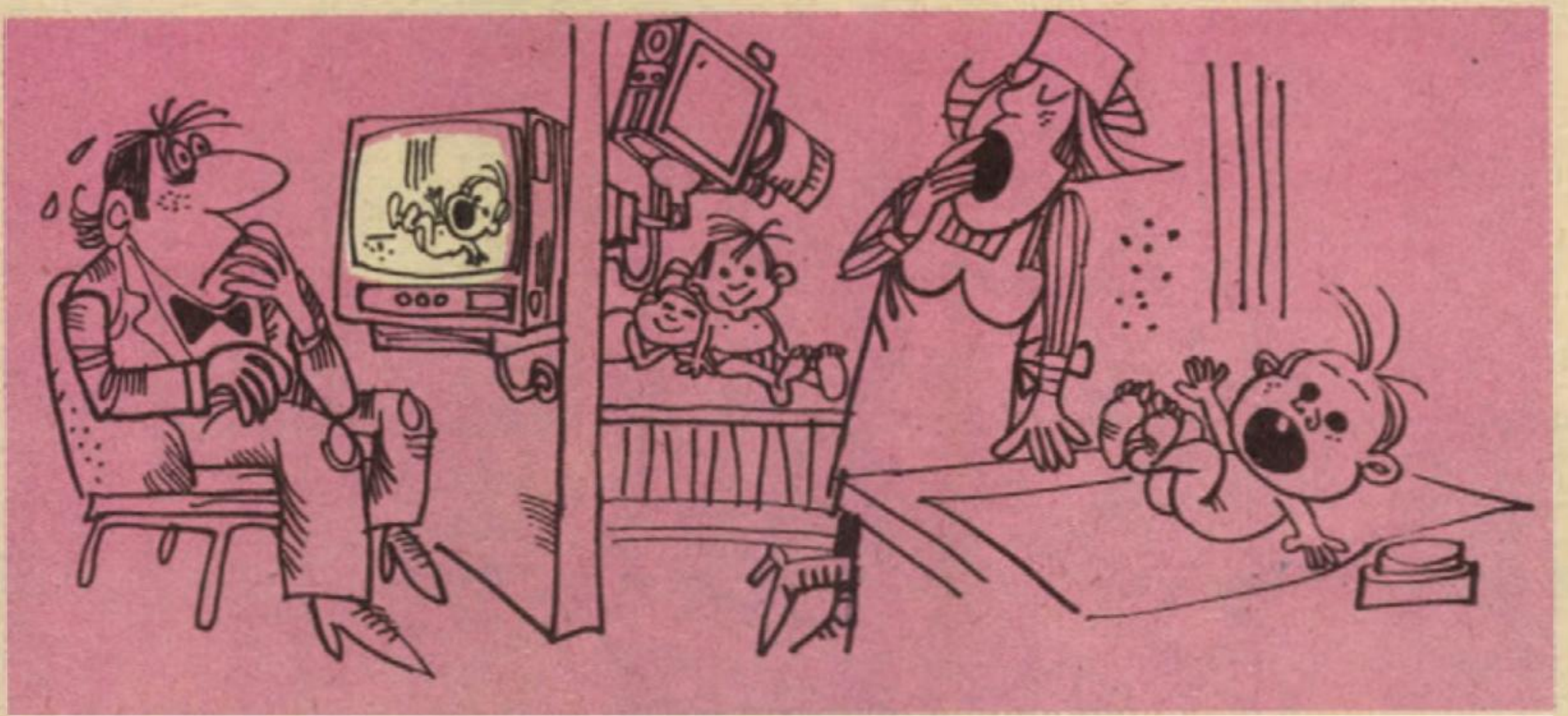

Szomszédainknál kisfiú született. Az ifjú apa berohant a klinikára (persze, nem tudom, hogy ha lánya született volna, akkor is úgy rohant volna-e?), látni akarta az újszülöttet. A klinikákon, nagyon helyesen, nem lehet a kisdedeket összefogdosni, meg puszilgatni, csak ipari tévén nézhetik a hozzátartozók. Ámde szomszédunk, mint mesélte, hiába várakozott délután háromtól este nyolcig, hogy Zénó Csongor Rolandot megpillanthassa, mert a képernyőn egész délután egy pucér kislányt mutogattak. Hiába, a tévéhez protekció kell. A felháborodott atya felrohant az ügyeletes orvoshoz, panaszkönyvet kért, tiltakozott. De az orvos békéltetőn mosolygott: „Ugyan, kedves apuka, én elhiszem, hogy magának rettenetesen nagy szenzáció egy újszülött. De, tudja, a nővér naponta tizennégyet lát belőle.”

De folytathatom:

Kovácsék nyolc éve gyűjtöttek új bútorra. Kuporgattak, takarékoskodtak, hónapokon át nézték a kirakatokat, tervezgettek, latolgattak, rajzolgattak, kimérték az új bútorok helyét, azután ünneplőbe öltözött a család, együtt vonultak be az áruházba, aholis senki sem tudott arról, hogy ez a nap Csakkovácséknakünnep, és úgy szolgálták ki őket, ahogy kiszolgálták.

Vagy Peták néni nagy keservesen rászánta magát, hogy most igazán kihúzatja azt az odvas zápfogát, ami négy éve kínozza. Tiszta ruhát vett, tiszta kendőt kötött, csipkés zsebkendőt tett a zsebébe és elindult, elfogódottan és ünnepélyesen az SZTK-ba, és azt remélte, hogy — ha nem is kap rangot, rendjelet bátorsága jutalmául, de megünneplik a Csakpetáknéninekünnepnapot, kap némi biztató mosolyt, emberi szót, hogy „nem fog fájni, mindjárt túl lesz rajta, okos dolog ezt kidobni”, — ehelyett hogyan folyt le az ünnepség? „Na, nyissa ki végre a száját, ne cirkuszoljon, kétszázan várnak odakinn.”

És elmondhatnám még Forgó néni Csaknekemünnepét is, aki egyedül él, és nincs senkije és elhatározta, hogy kis nyugdíjából egyszer különösen jó ebédet főz, bement a henteshez és kért egy szép szelet disznócombot. „Egy egész szeletet? — érdeklődött a hentes —, talán munkavacsorára várja a Biztonsági Tanácsot?” És Csaknekemünnep volt Kenéz bácsi utazása is, a kisunokájához, Budapestről Békéscsabára, felpakkolt mindenféle jót két kosárral, és amikor üggyel-bajjal fel akarta vinni a csomagokat a vonatra, akkor a mögötte sorakozók lelkesen ünnepelték: „Mozgás, fater, ha mi mozgatjuk, kiszáll a Tejútrendszerből.”

Persze, nem hibáztatom a könyvkiadót, a klinikai tévét, a bútorüzletet, az útitársakat, senkit, elvégre, nem tudhatták, hogy embertársuknak ünnepe van, nem viselt kokárdát, jelvényt, kék szalagot, mint az érettségizők, sem koszorút, mint a menyasszonyok. Más lenne a helyzet, ha a Csaknekemünnepnek is volnának külső jegyei, mint a karácsonynak a karácsonyfa, vagy a Mikulásnak a puttony. Gondolkoztam is, nem lehetne-e valami megkülönböztető jele annak, akinek éppen Csaknekemünnepe van? Esetleg karszalag, úttörőnyakkendő, virágcsokor a kézben, felirat a trikón, vagy díszes sisak? Amíg ezt nem tudjuk valahogy megszerezni, azt ajánlom, legyünk figyelmesek és kedvesek embertársainkhoz, mert nem tudhatjuk, hátha valamelyiküknek aznap Csaknekemünnepe van. Vagy talán éppen ettől lesz.

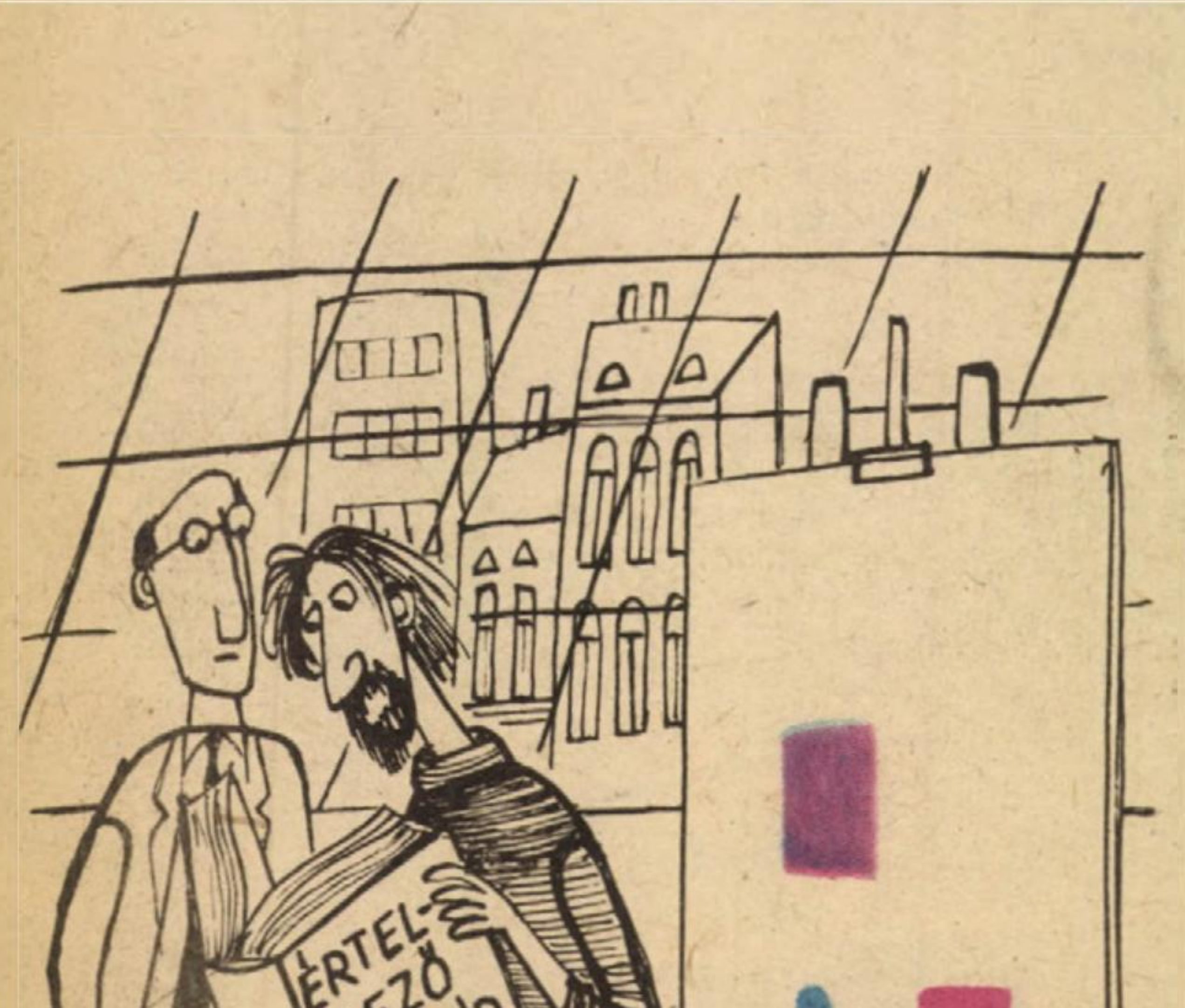

– Egy jó címet keresek a képemnek.

LELKI NYUGALOM

Egy lelkész a svédországi Hallsfordsban prédikáció közben arra szólította fel híveit, hogy hozzanak el neki minden olyan írást, amely véleményük szerint zavarja lelki nyugalmukat. Másnap a helybeli kovács a lelkésznek átnyújtotta adófizetési meghagyását.

BONYOLULT CSOMÓPONT

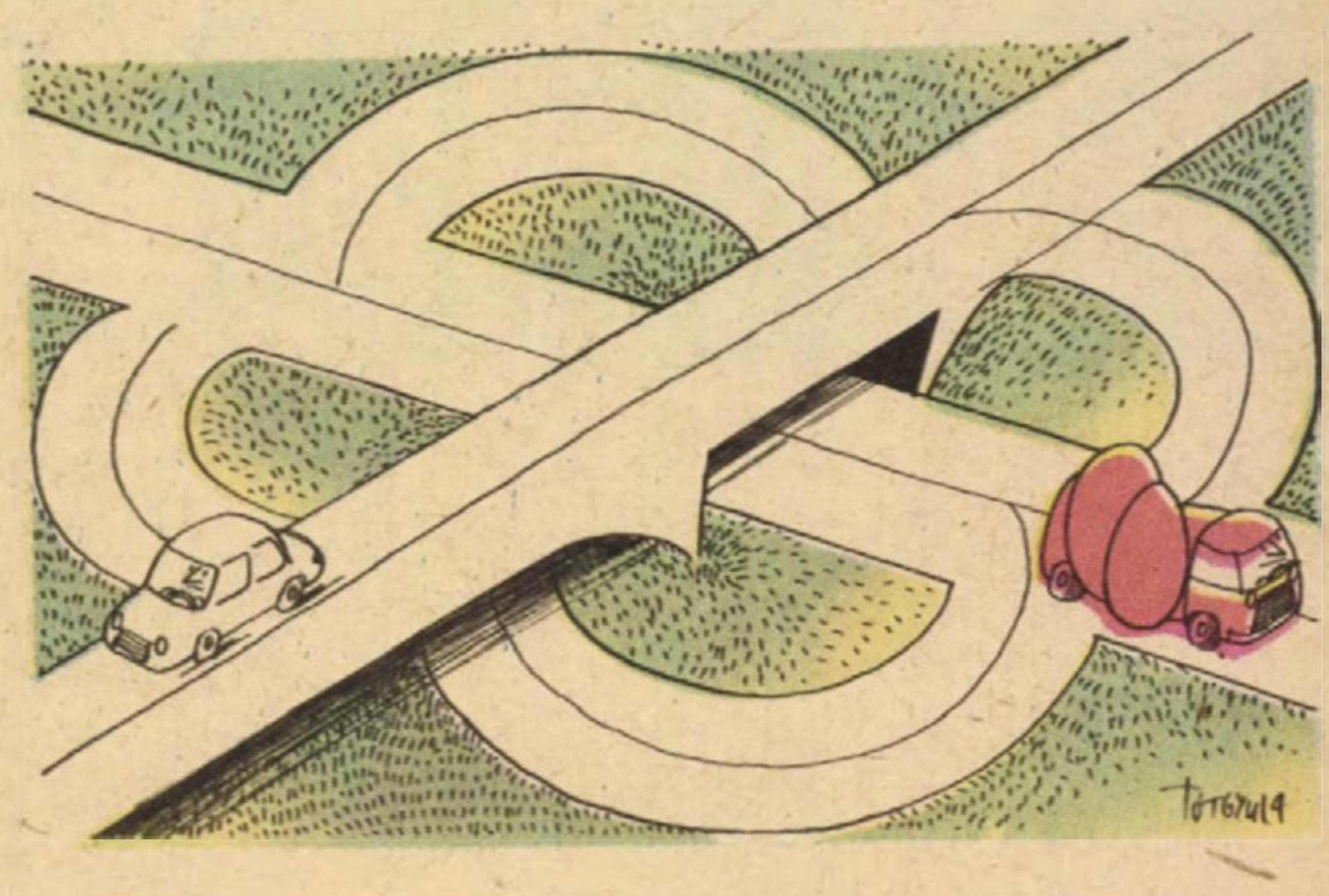

CÉG-
TÁBLÁK

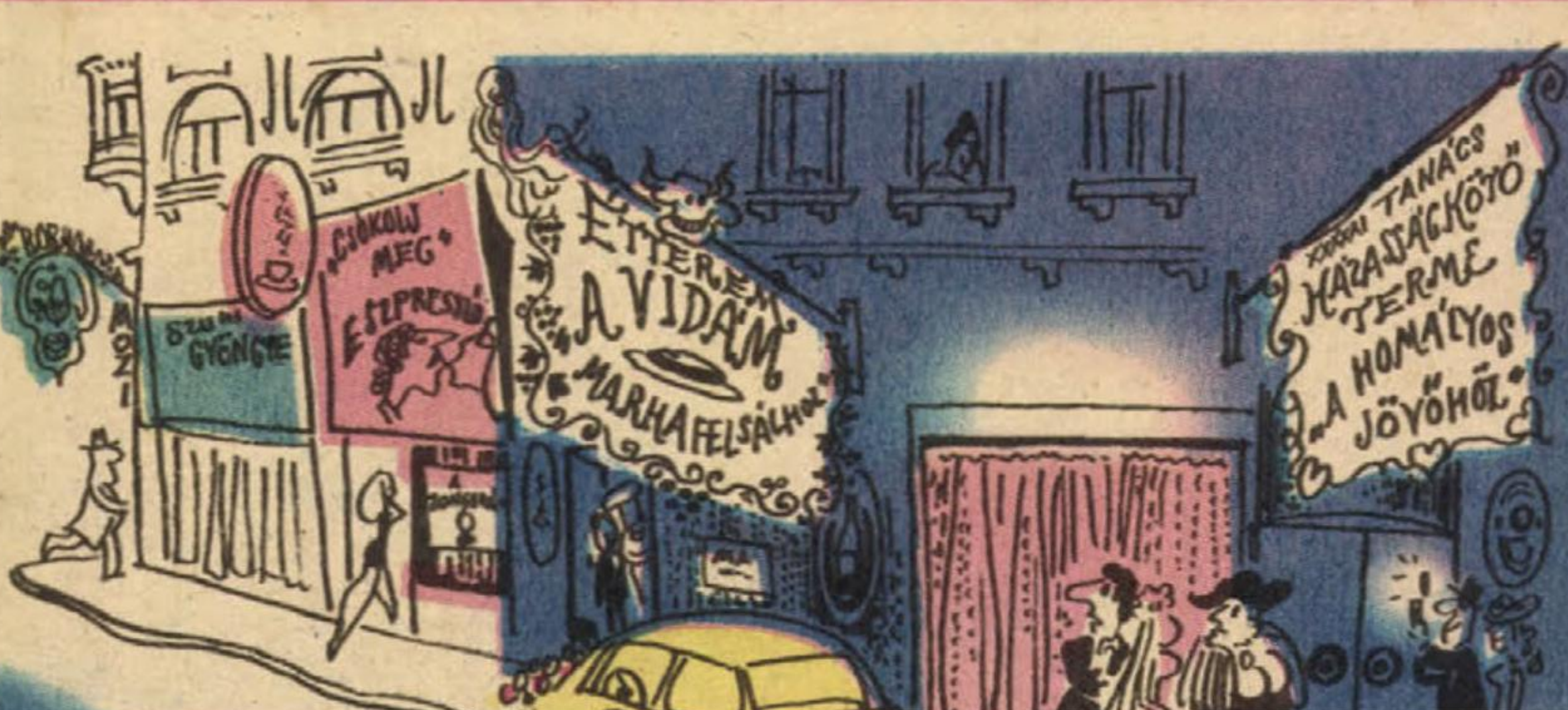
MOZI
SZIVI GYÖNGYE
„CSÓKOLJ MEG” ESZPRESSZÓ
ÉTTEREM A VIDÁM MARHAFELSÁLHOZ
TANÁCS HÁZASSÁGKÖTŐ TERME „A HOMÁLYOS JÖVŐHÖZ”
Sz

PAPÍR

DALLOS
VÁRNAI
HEGEDŰS
FÜLÖP
BRENNER
LEHOCZKI
SAJDIK

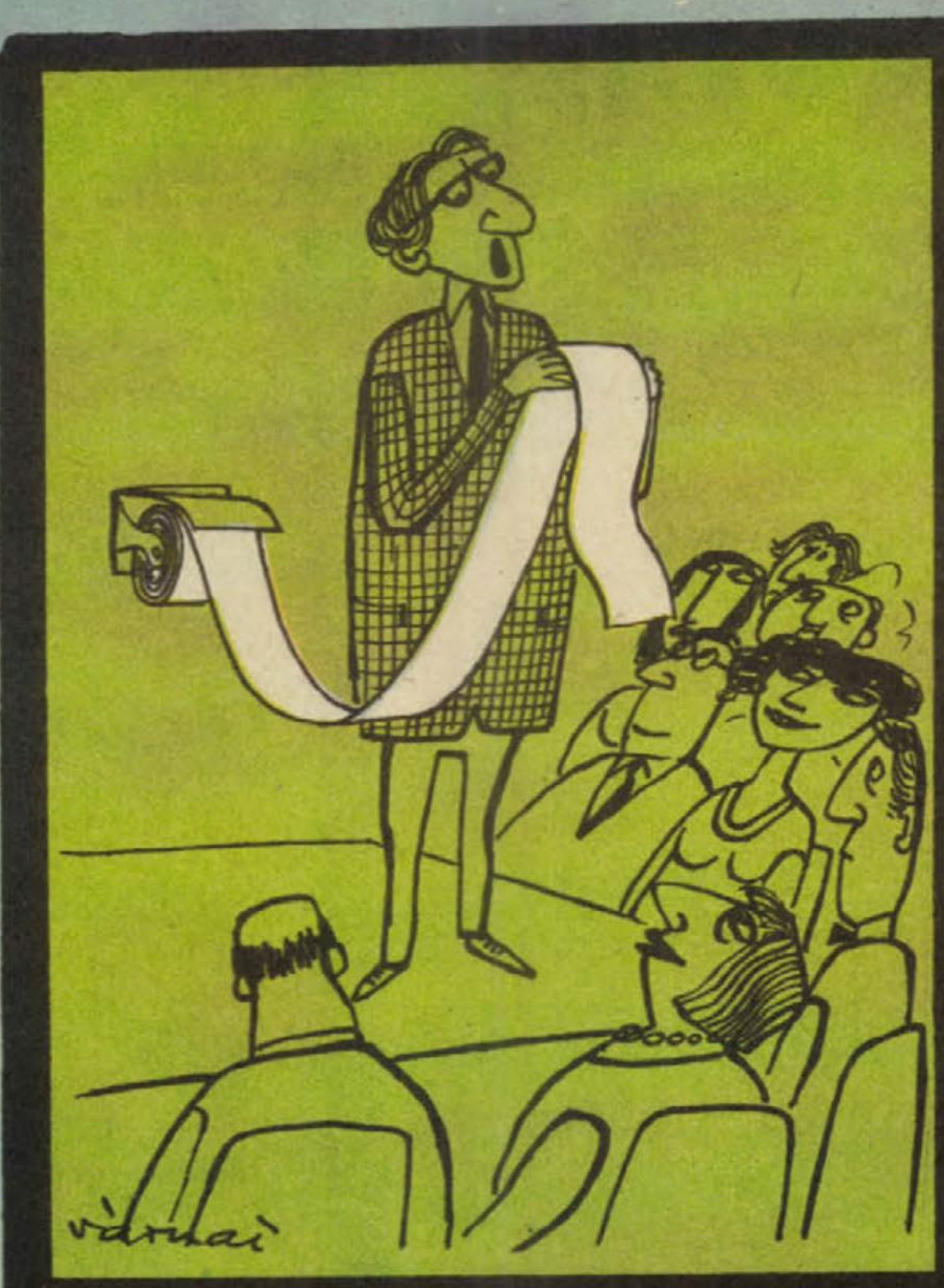

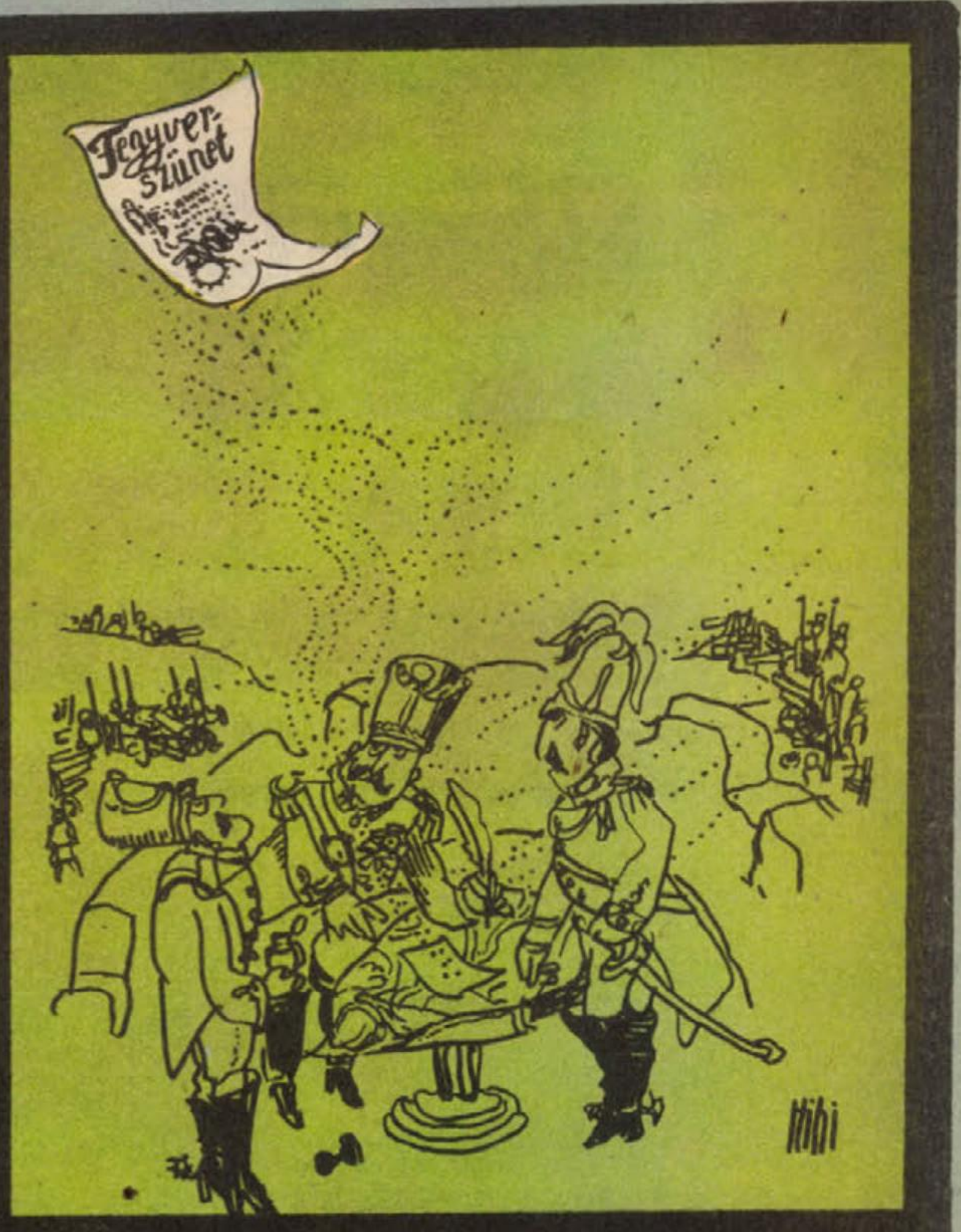
Fegyver-
szünet
Hibi

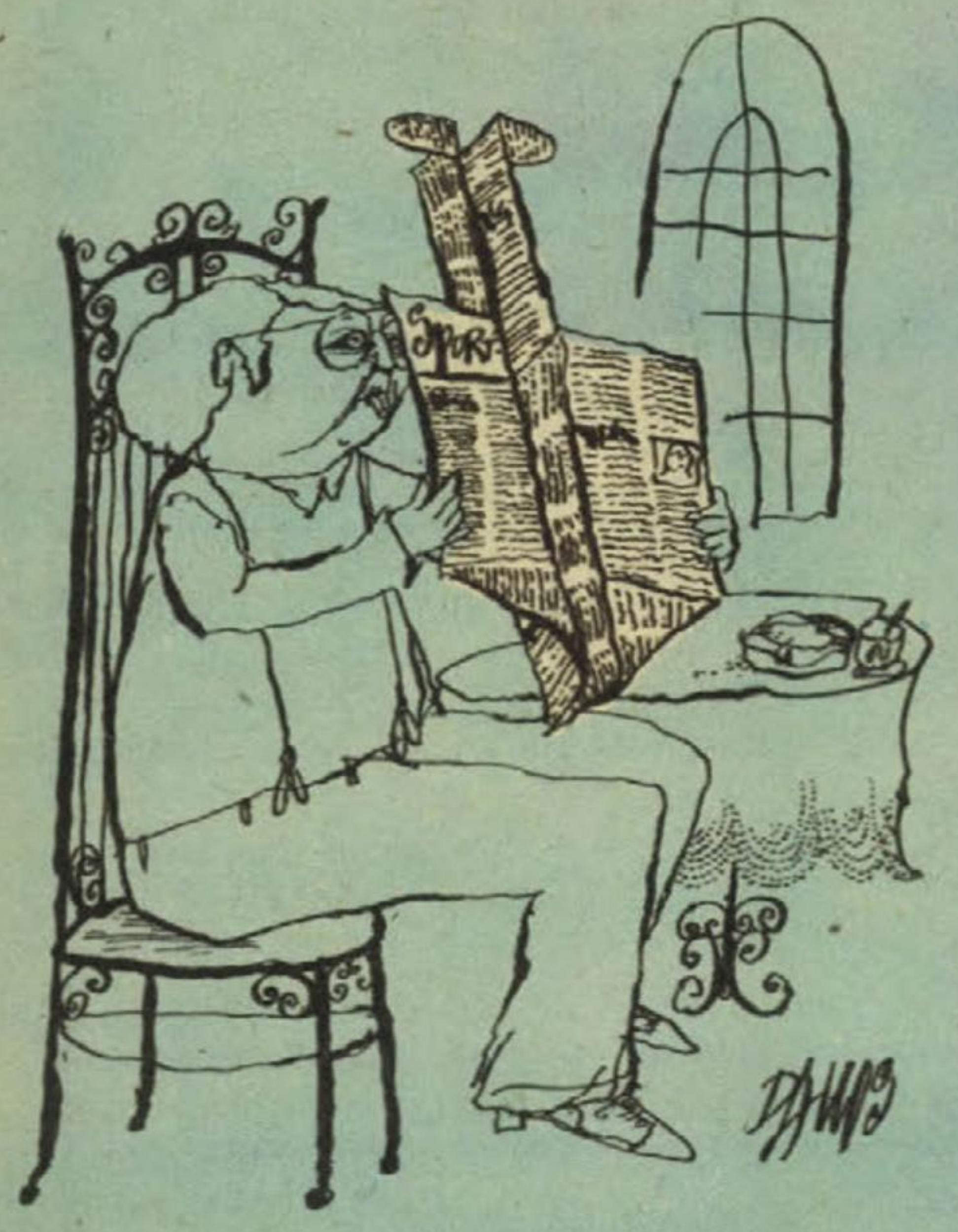
SPORT
Dallos

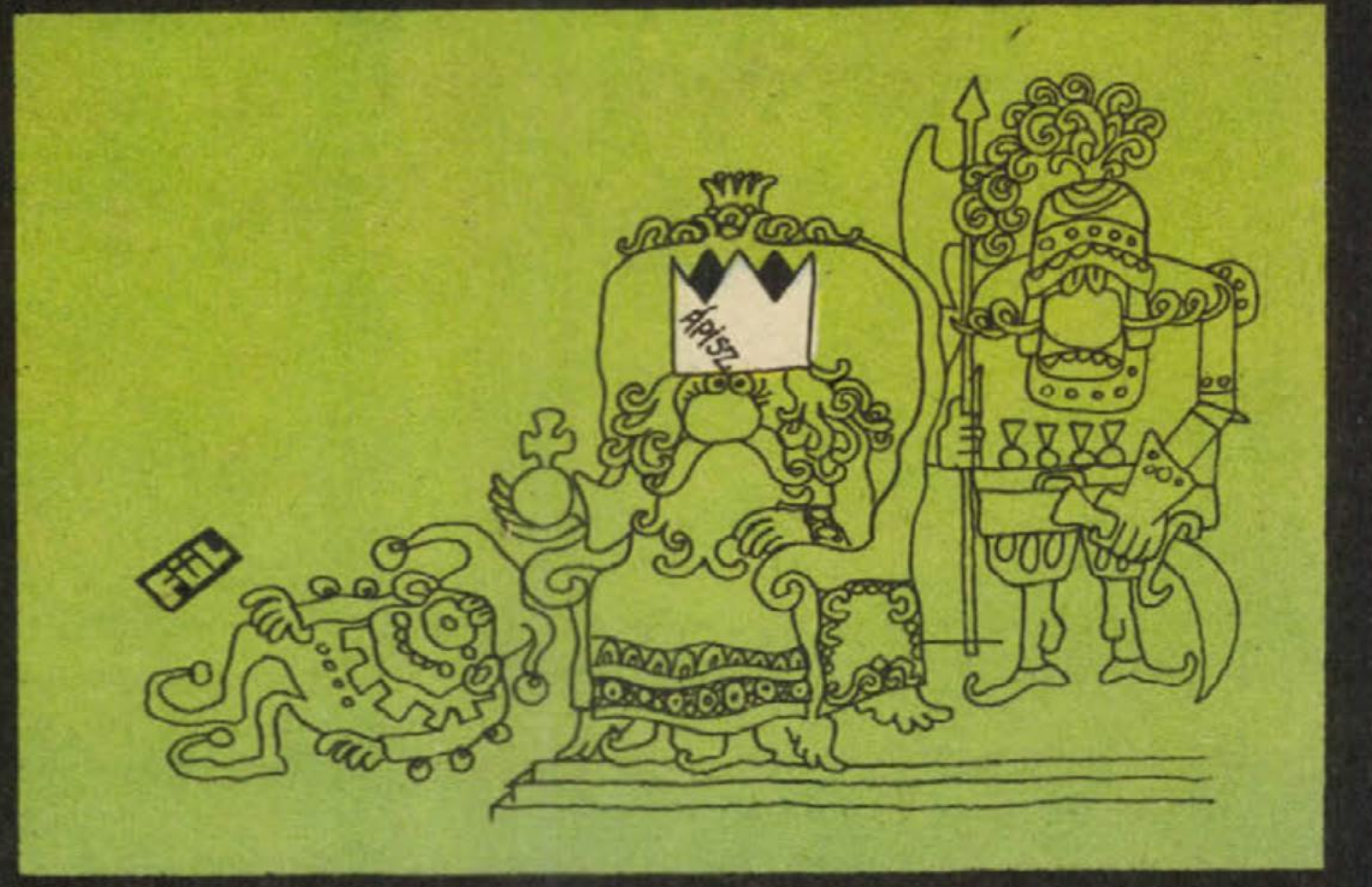

PAPÍR

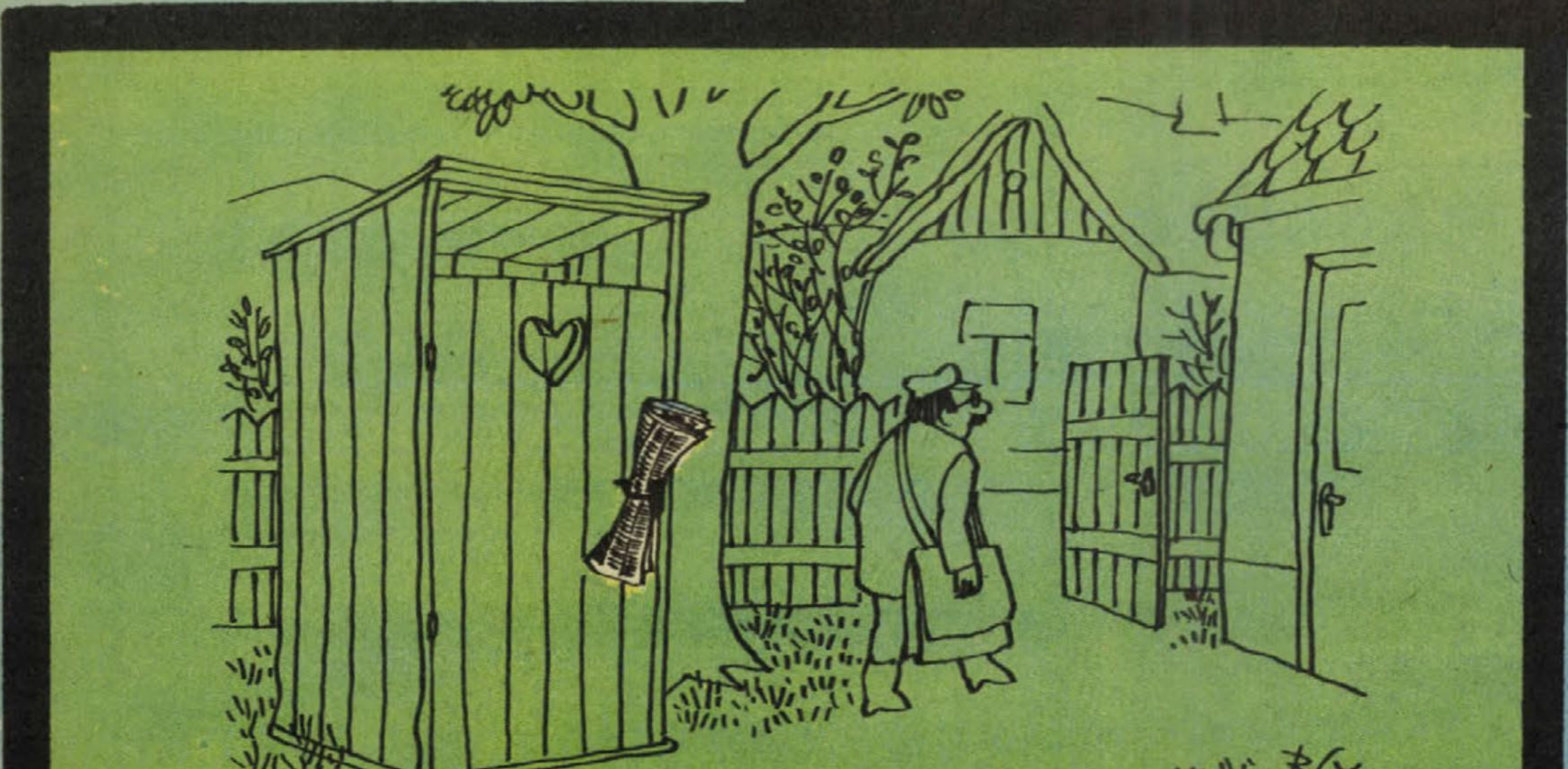

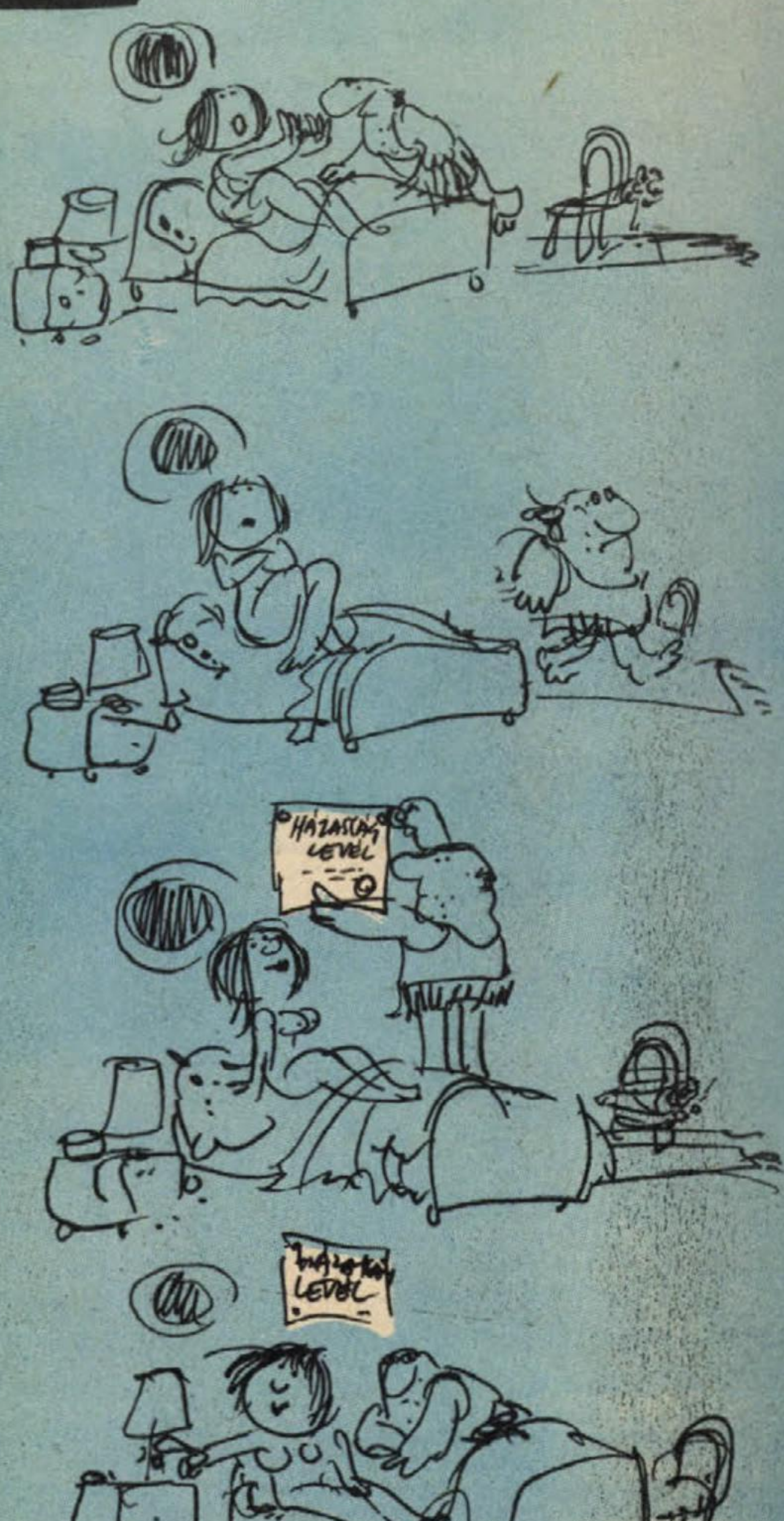
HÁZASSÁGLEVÉL
Házassági
LEVÉL
Sajdik

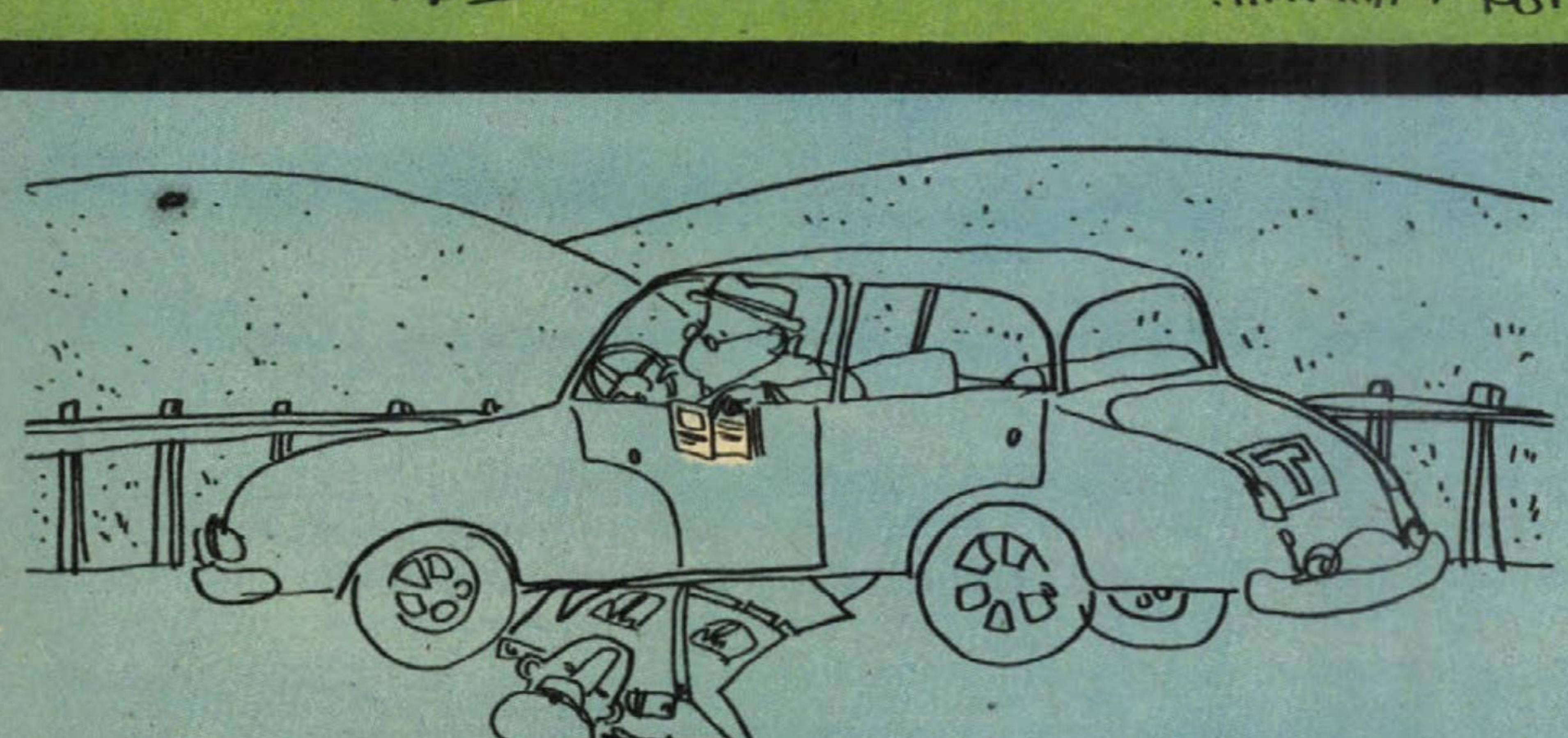

SZATÍRÁVAL A BÉKÉÉRT

címmel nemzetközi karikatúra-kiállítást rendeztek Moszkvában. A tárlat anyagának egy részét kiáliították Budapesten a Pataki István Művelődési Központban is. Ezek közül mutatunk be néhány rajzot.

Izsák Jenő (Magyarország):

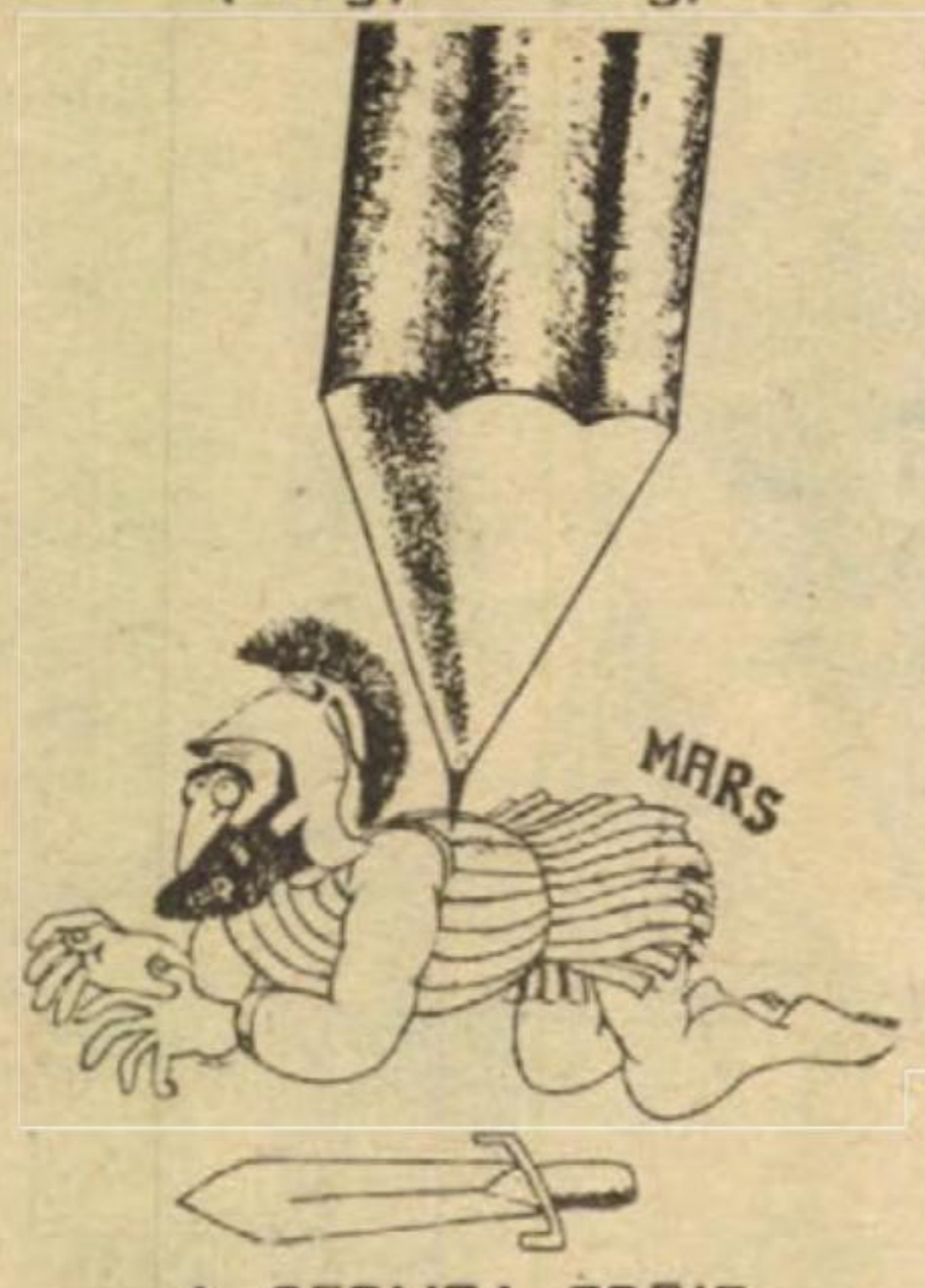

A CERUZA EREJE

Micugu Kataeri (Japán):

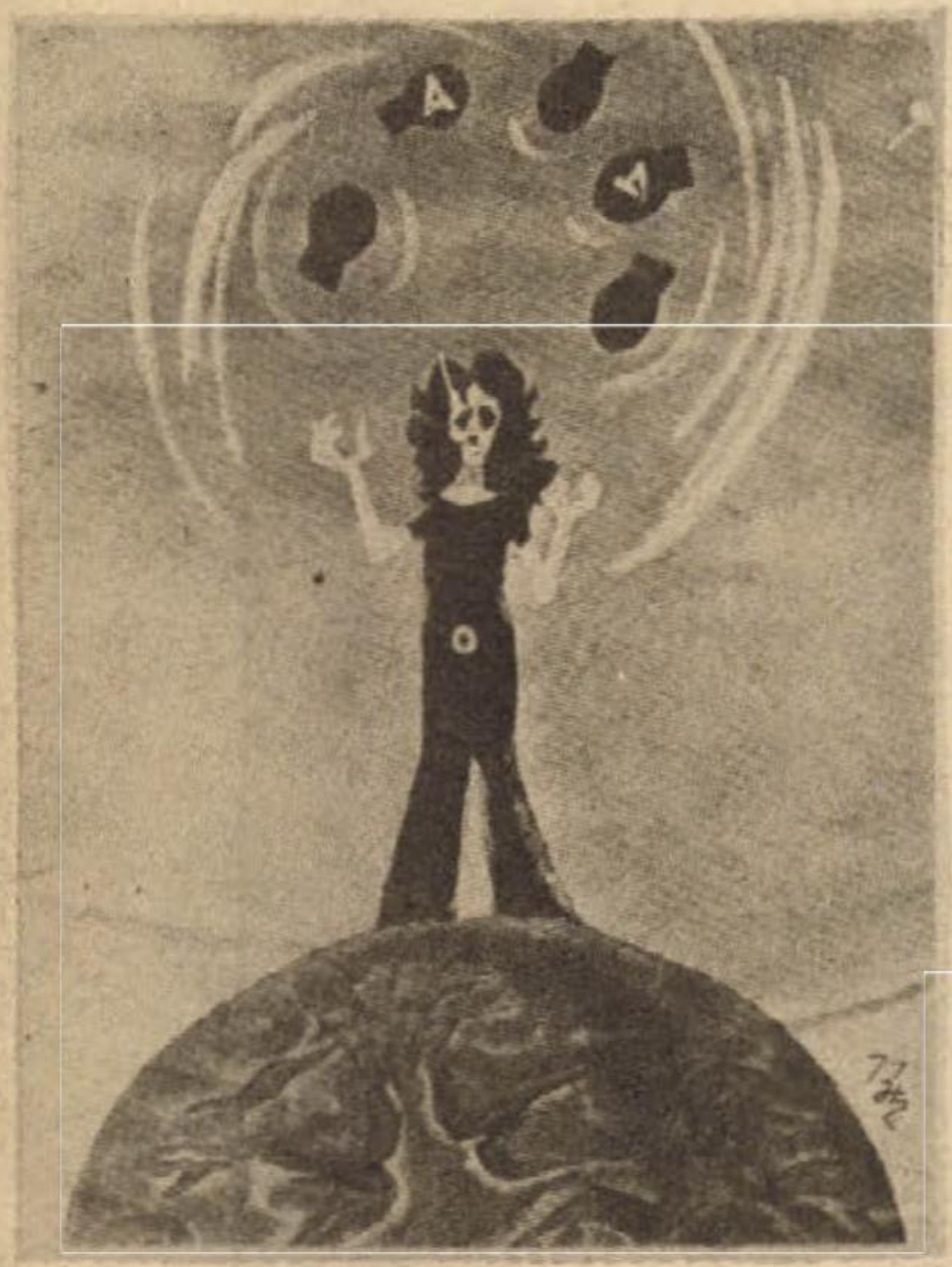

ZSONGLŐR

Alfred Beyer-Red (NDK):

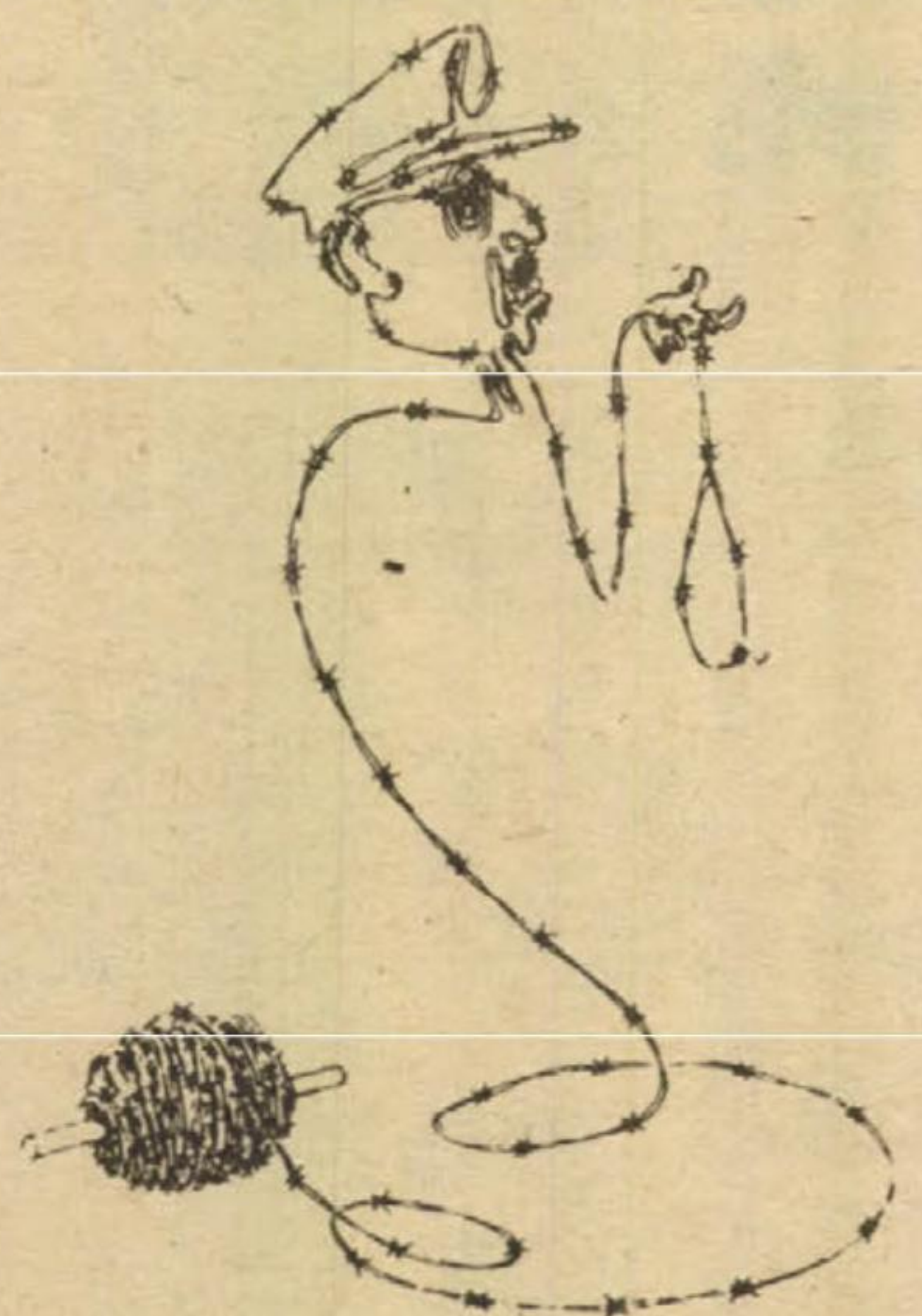

PINOCHET

Alfonszasz Aljamonasz (Szovjetunió):

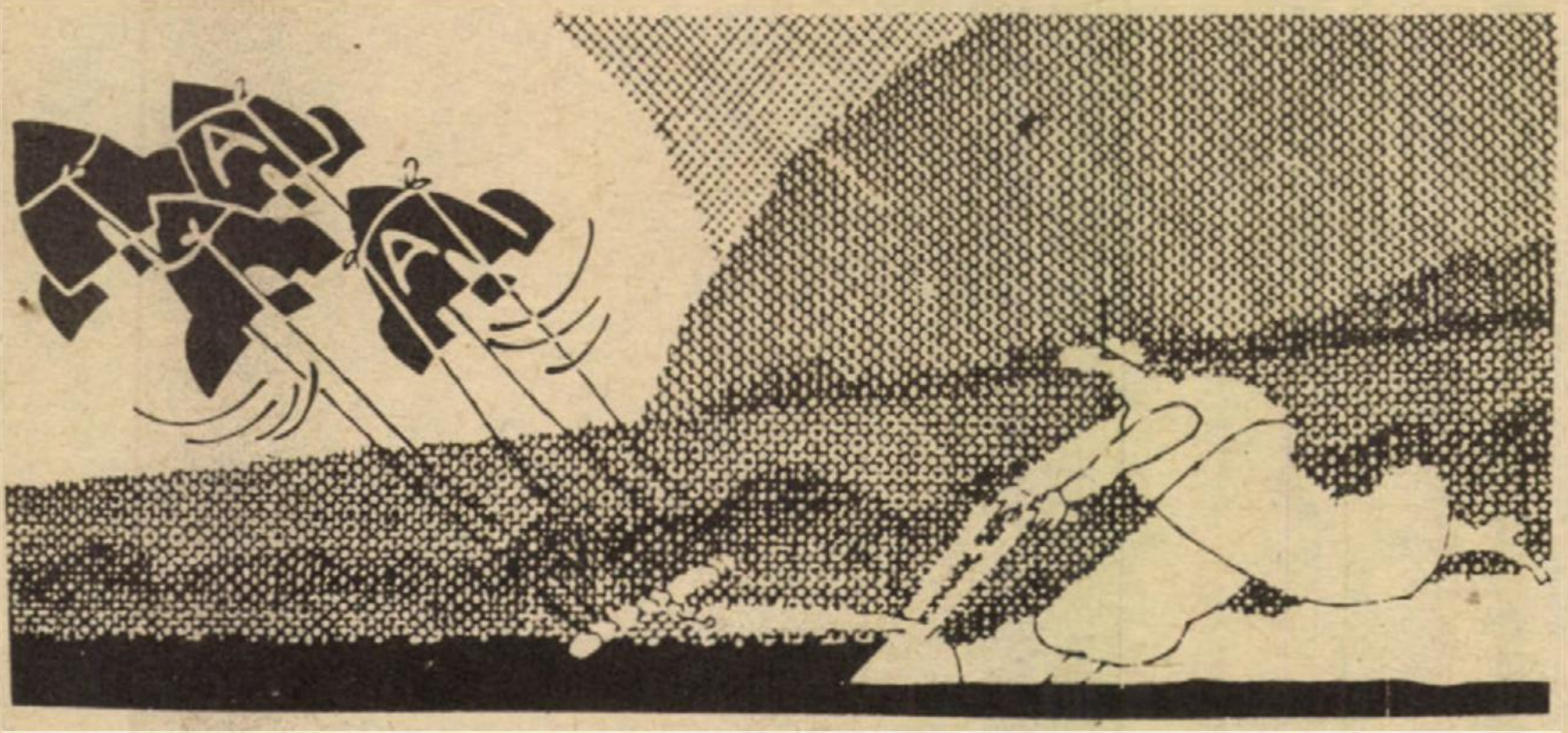

AZ ATOM BÉKÉS FELHASZNÁLÁSA

Robert Szecowka
(Lengyelország):
HINTA

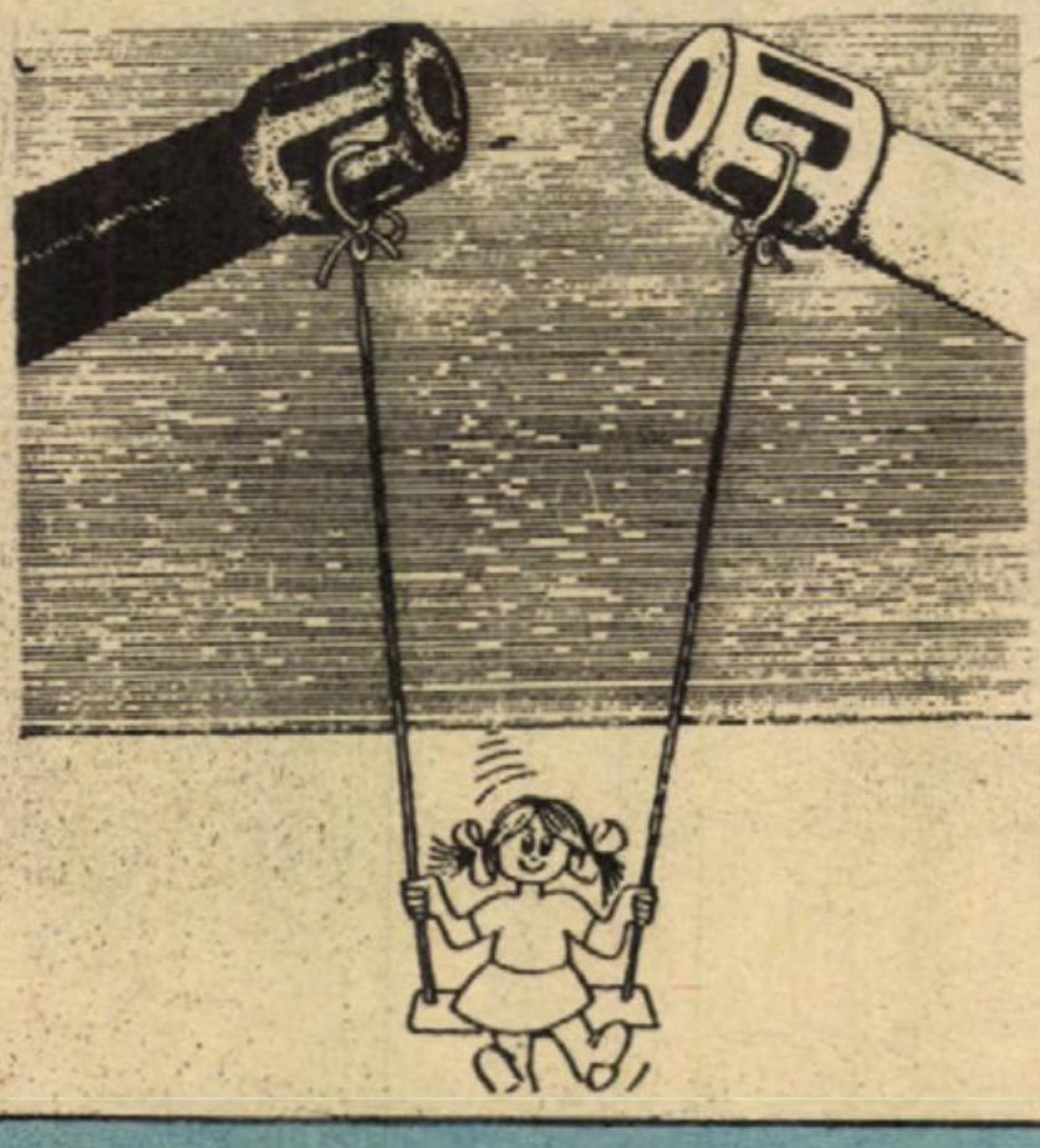

BIZTOS, AMI BIZTOS

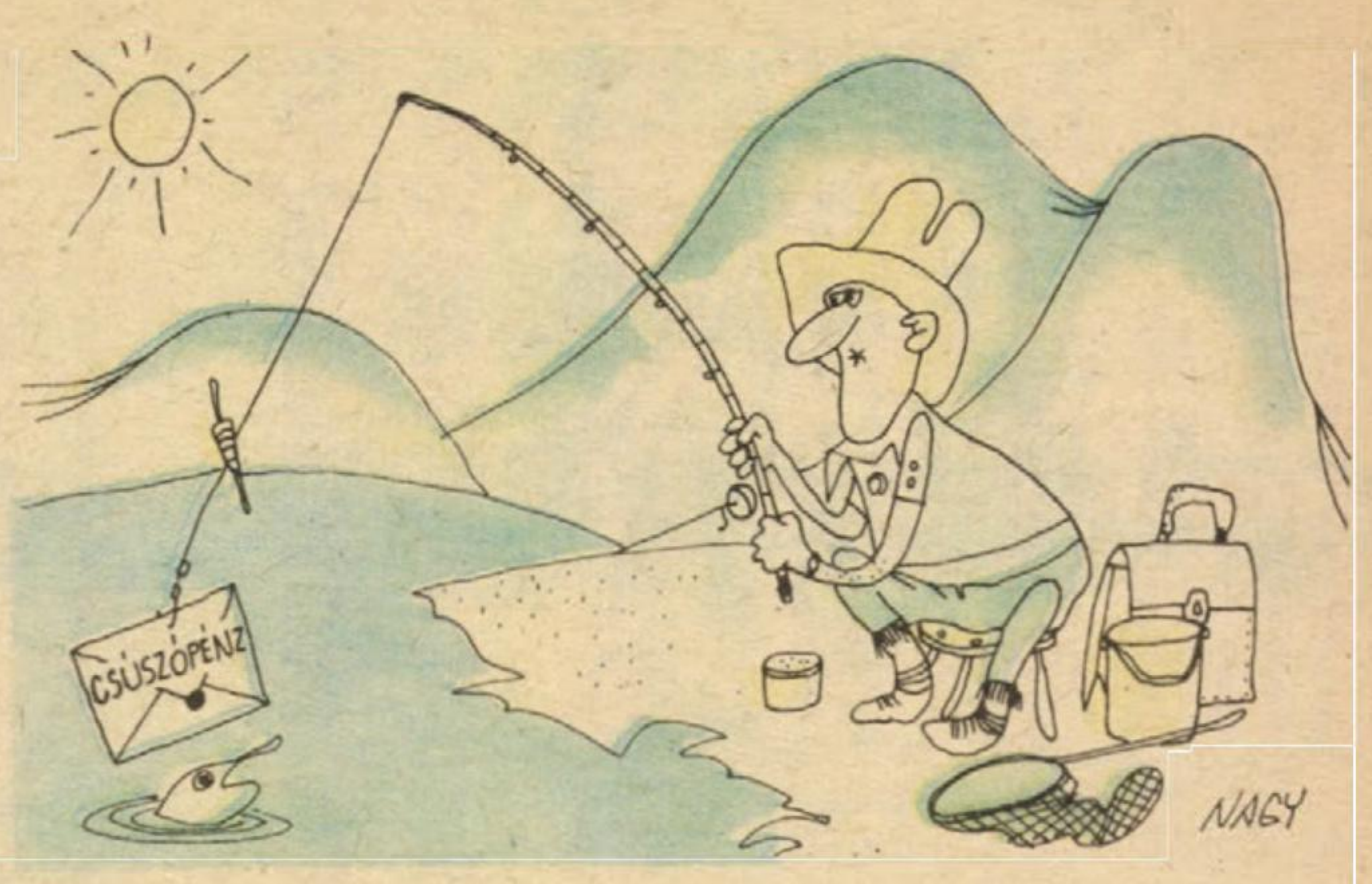

LÁNC, LÁNC, ESZTERLÁNC...

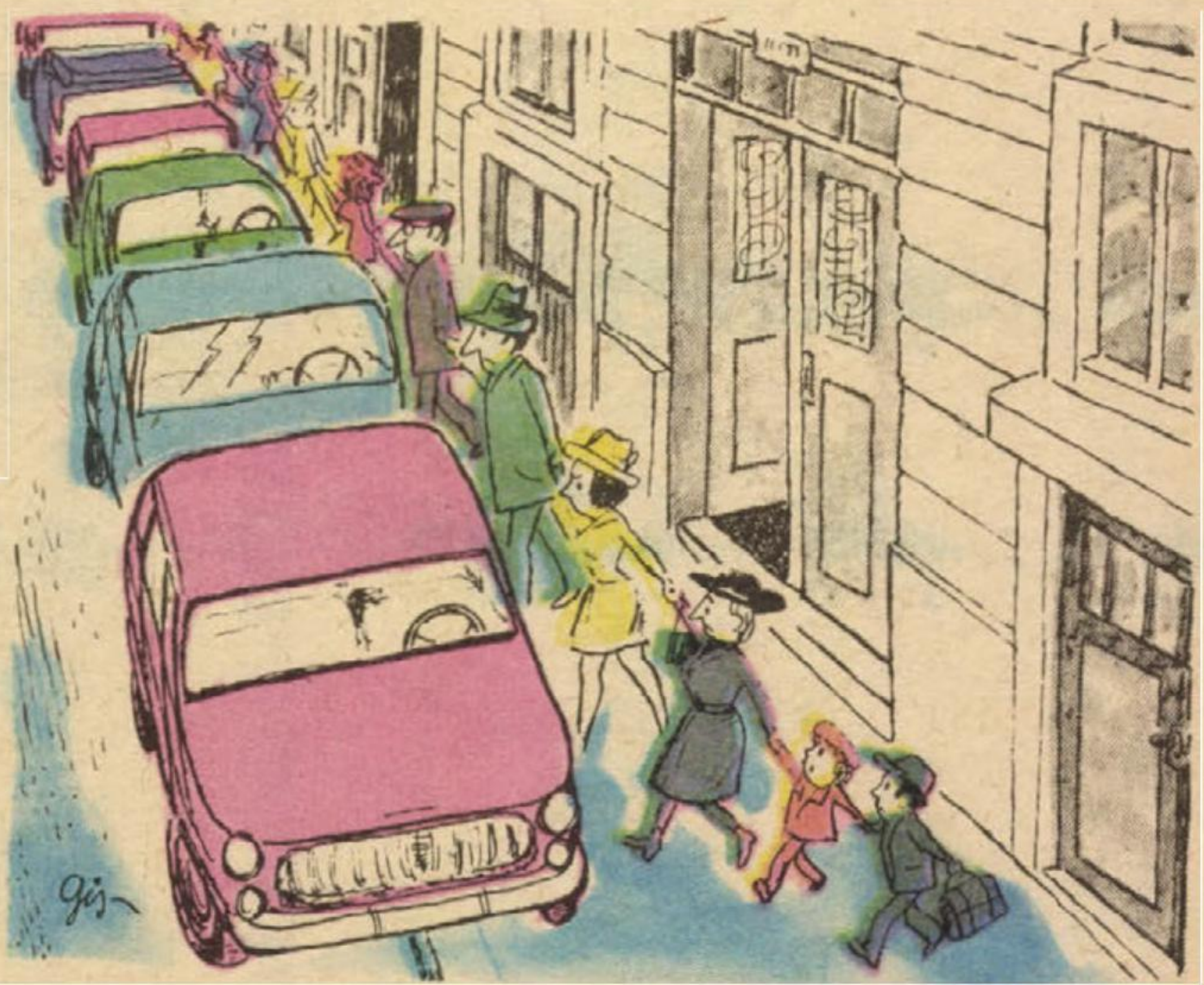

HIRDETÉS HIRDETÉS

**A VÁCI MIHÁLY
KÖNYV- ÉS ZENEMŰBOLT
AJÁNLJA**

SZÉPIRODALMI MŰVEK:

... pld. Vlagyimir Bogomolov: NEGYVENNÉGY AUGUSZTUSÁBAN — — — — — — 40,— Ft
... pld. Déry Tibor: A BEFEJEZETLEN MONDAT 1—2. kötet — — — — — — — — — 63,— Ft
... pld. Fjodor M. Dosztojevszkij: BŰN ÉS BŰNHŐDÉS — — — — — — — — — 35,— Ft
... pld. Giuseppe Tomasi di Lampedusa: A PÁRDUC — — — — — — — — — 29,50 Ft
... pld. MAGYAR ELBESZÉLŐK 20. század 1—3. kötet — — — — — — — — — — 143,— Ft
... pld. Alekszej Tolsztoj: ELSŐ PÉTER — — 47,— Ft
... pld. Arnold Zweig: GRISA ŐRMESTER — 37,— Ft
... pld. Zsigray Julianna: TRAGIKUS KERINGŐ 62,— Ft

IFJÚSÁGI MŰVEK:

... pld. Fekete István: BALLAGÓ IDŐ — — — 27,— Ft
... pld. Hidas Antal: MÁRTON ÉS BARÁTAI — 19,— Ft
... pld. Hunyadi József: PEPITÓ — — — — 19,50 Ft
... pld. Ignácz Rózsa: NÉVBEN ÉL CSAK — — 30,— Ft
... pld. Jármer Ferenc: KÉT ÉS FÉL ÓCEÁNON ÁT — — — — — — — — — — — — — — 31,— Ft
... pld. Boy Lornsen: MIT ÜZEN ABAKUSZ? — 29,— Ft
... pld. Száva István: APA ÉS FIA — — — — 14,50 Ft
... pld. ÚTTÖRŐ KRÓNIKA — — — — — — — 22,— Ft

MESEKÖNYVEK:

... pld. Mezei Éva: MI MOZOG? — — — — — 23,— Ft
... pld. MINDEN NAPRA EGY MESE — — — 47,— Ft

A felsorolt kötetek egyenként is megrendelhetők. Postán, utánvéttel szállítunk, magánszemélyeknek 200 Ft felett portómentesen.

Kérjük, szíveskedjék a megrendelőszelvényt kitölteni és borítékban címünkre elküldeni.

**Címünk: ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT
VÁCI MIHÁLY KÖNYV- ÉS ZENEMŰBOLTJA
1211 Budapest XXI., Kossuth L. u. 47—49.
Telefon: 342-508.**

A megrendelő neve: ....

Pontos címe (irányítószámmal): ....

....

....

Keresse fel könyvesboltunkat, gazdag választékkal várjuk vásárlóinkat!

Aszongyák

hogy washingtoni közlés szerint a világ cigarettagyártása három százalékkal emelkedett 1976-ban.

Távol áll tőlem, hogy — miként ilyen alkalmakkor könnyű és szokásos — a cigarettát becsméreljem, és még távolabb áll tőlem, hogy — miként az ilyen alkalmakkor egyáltalán nem is szokásos — a cigarettát védjem, a cigarettáról lepereg az én becsmérlésem, stílszerűen — ha nem is valami finoman — szólva, a bagó oda se bagózik az ilyen céltalan, üres tajtékzásoknak, a védelmemre pedig igazán nincs rászorulva a cigaretta, hiszen erősebb nálam, megáll a maga finánclábán, de tény, hogy a cigarettára ráillik a latin mondás — bár az ókori rómaiak még nem cigarettáztak —, hogy otium in negotio, negotium in otio, ami magyarul azt jelenti, hogy pihenés a munkában, tevékenység a tétlenségben, sokan magányukat enyhítő kedves társnak, jó barátnak tartják a cigarettát — mi tagadás, ezek közé tartozom én is —, mert amikor már a kutya se törődik velük, a cigaretta még mindig rongálja az egészségüket, és akárki akármit mond, ez is egy módja a törődésnek, szóval a cigarettagyártás növekedésének megítélése, mint sok minden egyéb a világon, relatív, a pesszimisták azt mondják, hogy jaj nekünk, jaj az egészségünknek, a tüdőnknek, az ereinknek, a satöbbinknek, már megint három százalékkal emelkedett a cigarettagyártás, igen ám, de az optimisták azt mondják, hogy jaj de jó nekünk, az egészségünknek, a tüdőnknek, az ereinknek, a satöbbinknek, csak három százalékkal emelkedett a világon a cigarettagyártás, holott emelkedhetett volna négy, öt, hat, hét, nyolc, vagy éppenséggel száz százalékkal is, s ahhoz már optimistának se kell lenni, hogy leszögezzem, a világon semmi ok a kétségbeesésre.

Mert egyedül tőlem függ, hogy bemegyek-e trafikba és megveszem-e azt a plusz három százalék cigarettát.

(gergely)

TÜCSÖK és BOGÁR

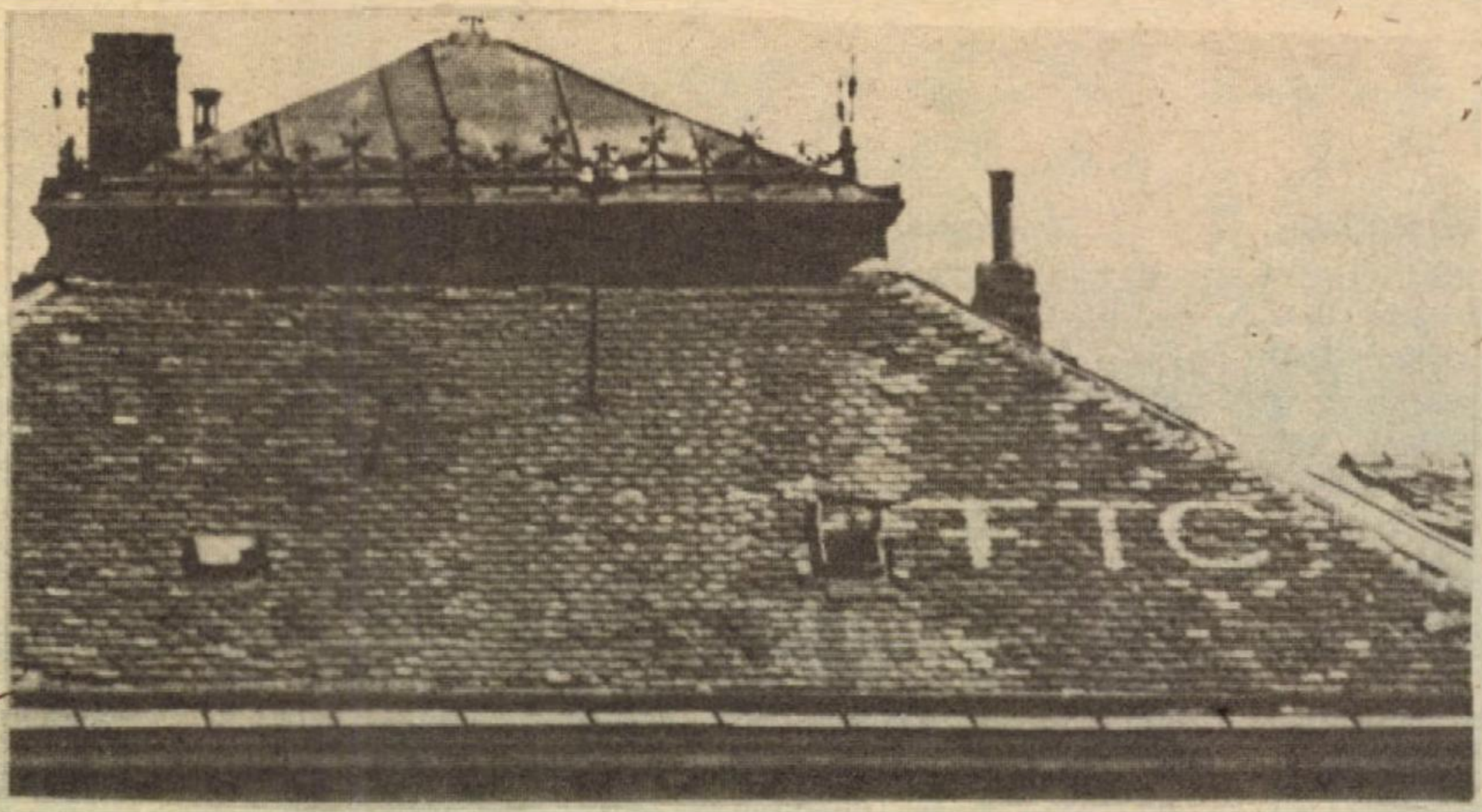

Mondd el cserepekkel, avagy a tetőfedő szerelmi vallomása.

(Pécsett fotózta Bedenics Gabriella)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

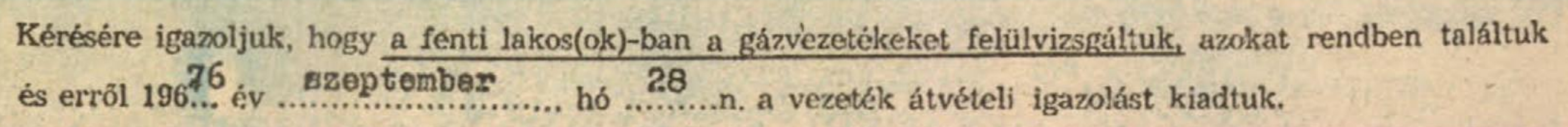

Kérésére igazoljuk, hogy a fenti lakos(ok)-ban a gázvezetékeket felülvizsgáltuk, azokat rendben találtuk és erről 196.76. év szeptember hó 28 n. a vezeték átvételi igazolást kiadtuk.

Ezer szerencse, hogy nem észleltek szivárgást!

(A Gázművek igazolását beküldte Szamosi Mária)

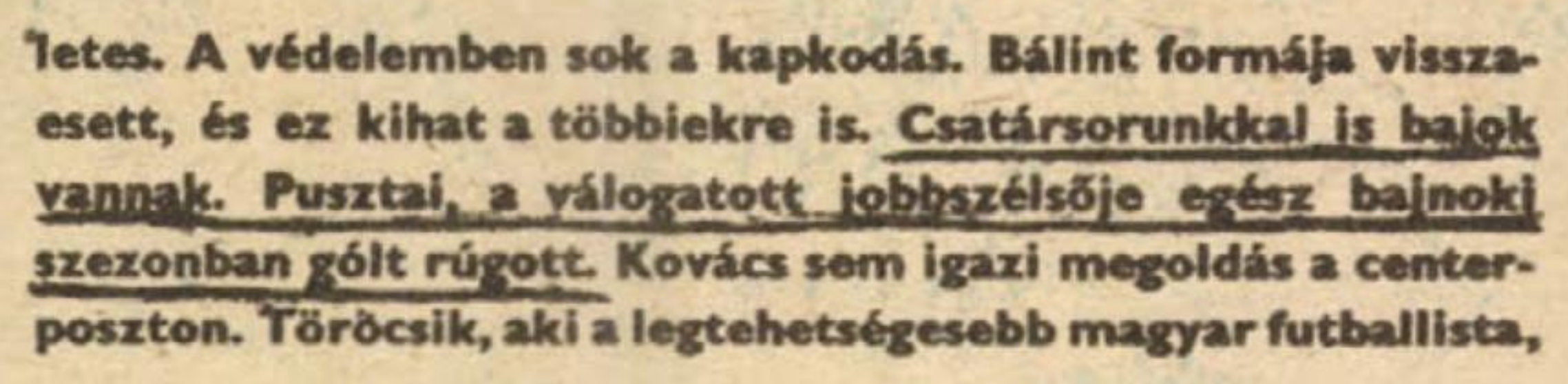

letes. A védelemben sok a kapkodás. Bálint formája visszaesett, és ez kihat a többiekre is. Csatársorunkkal is bajok vannak. Pusztai, a válogatott jobbszélsője egész bajnoki szezonban gólt rúgott. Kovács sem igazi megoldás a centerposzton. Törőcsik, aki a legtehetségesebb magyar futballista,

Ez legyen a legnagyobb baj!

(Az Ifjúsági Magazinból ollózta Jenei Ilona, kisújszállási olvasónk)

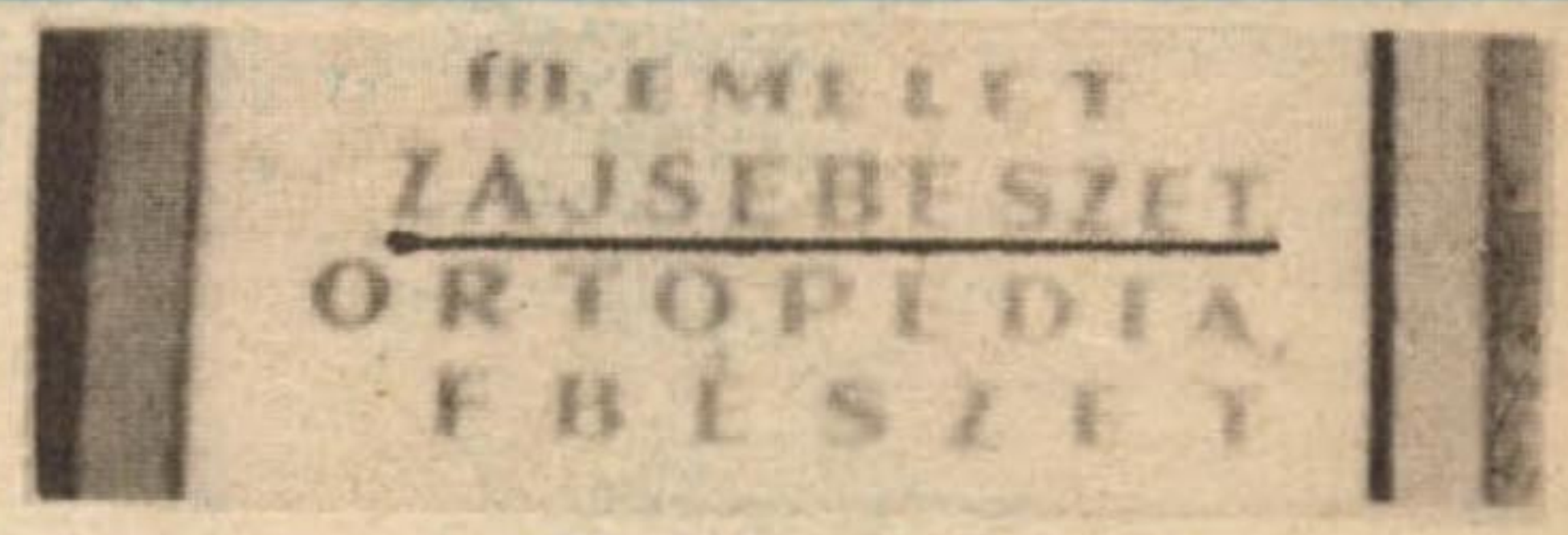

Az orvostudomány új ága?

(A Szolnok megyei kórházban fényképezte: Gombár Mátyás Kisújszállás, Kuruc u. 4/1.)

HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS

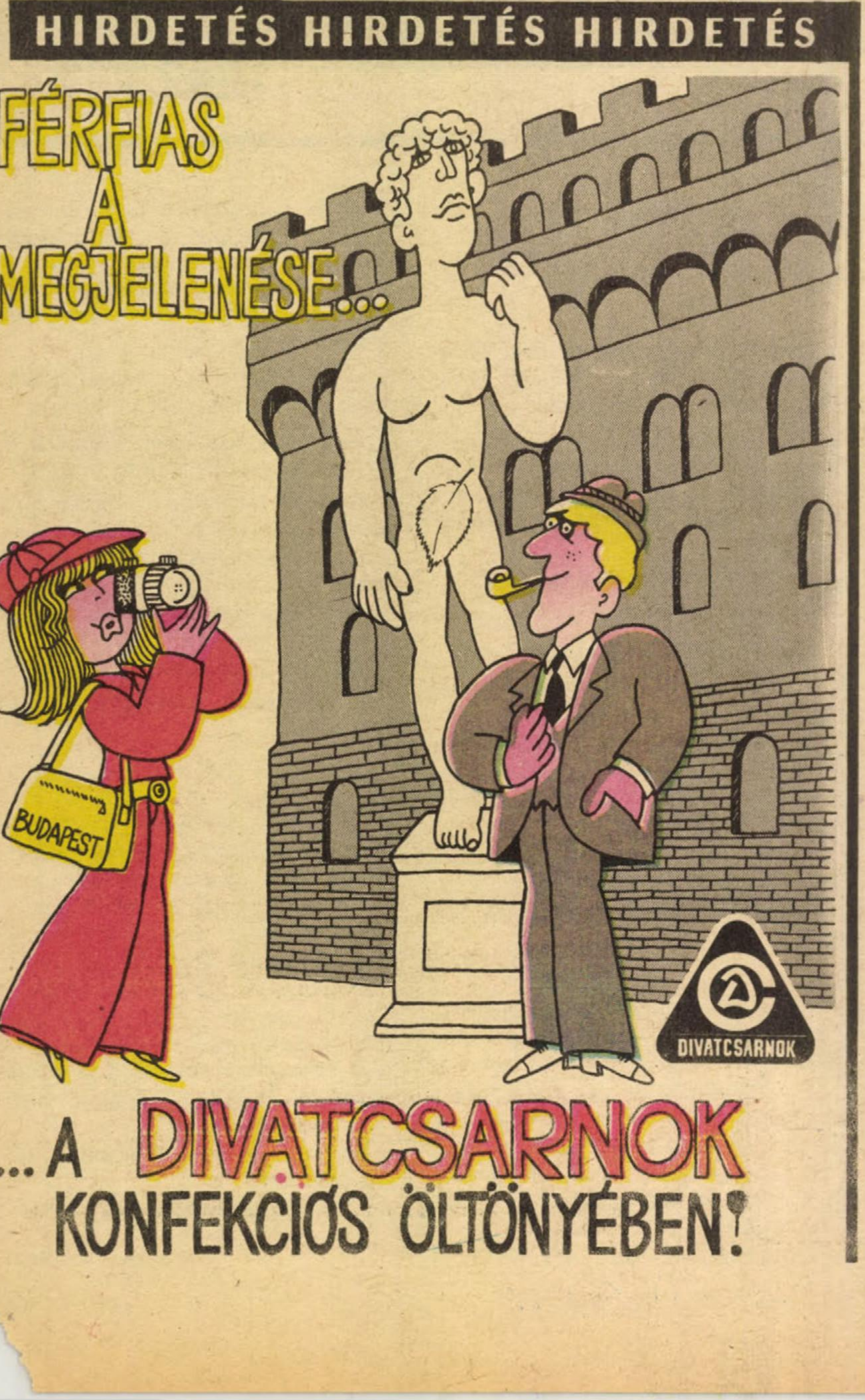
FÉRFIAS A MEGJELENÉSE...
BUDAPEST
DIVATCSARNOK
...A DIVATCSARNOK KONFEKCIÓS ÖLTÖNYÉBEN!

BRIGÁDVÁLLALÁS

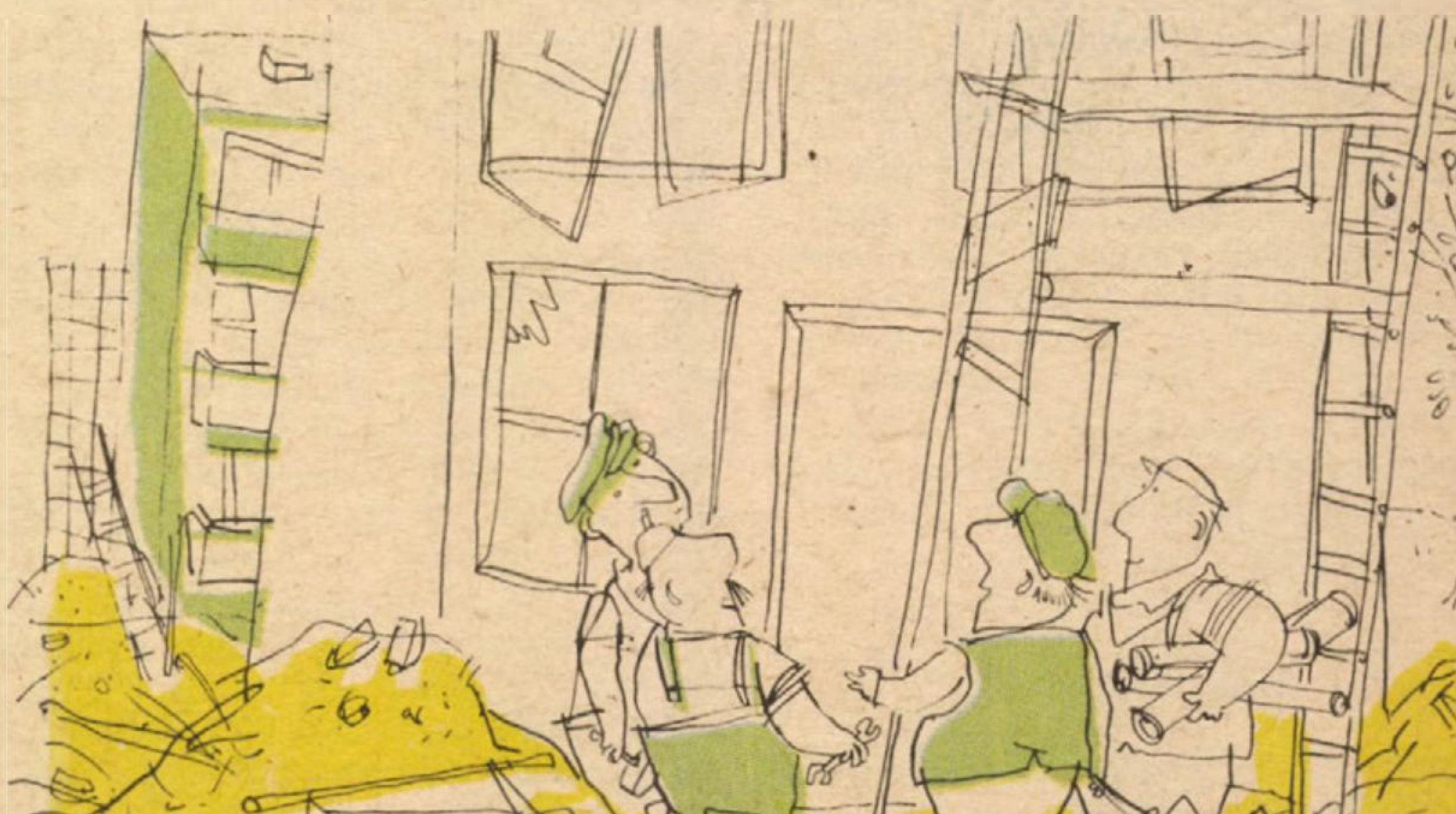

– Társadalmi munkaban kijavítjuk, amit eddig építettünk!

MAI VASORRÚ BÁBA

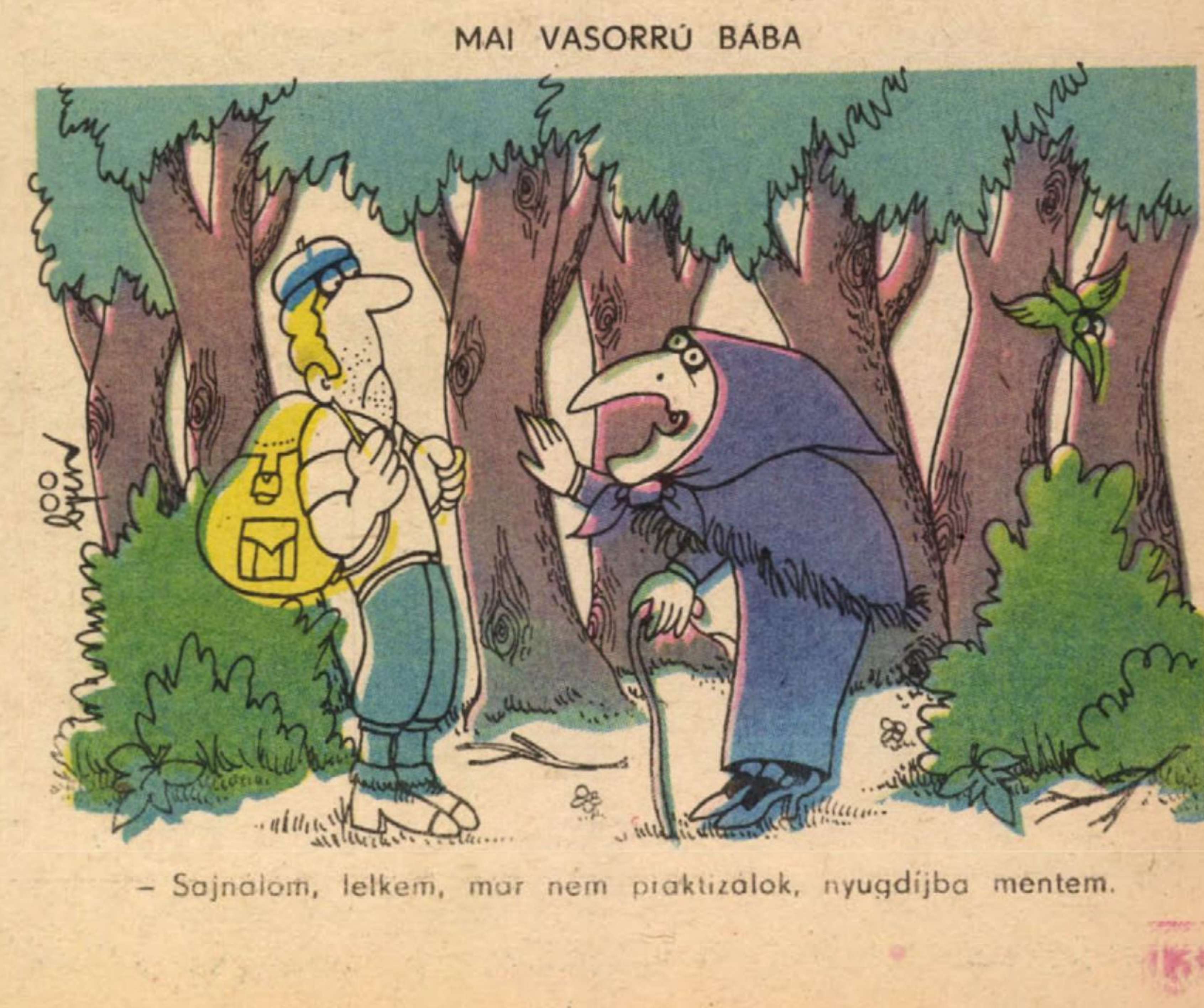

– Sajnalom, lelkem, mar nem praktizalok, nyugdíjba mentem.

LUDAS MATYI SZÍNHÁZBAN JÁRT

HOL TÖRJÜNK HÁZASSÁGOT MA ESTE?

Akutagava novellájából *Kuroszava* feszes, izgalmas filmet rendezett. Ezt a nyíltszíni házasságtörést most a *Madách Kamaraszínházban* lehet végignézni. Nem vagyunk illetéktelen kukucskálók, amikor ott sündörgünk

A vihar kapujában,

hiszen a dolgot maga a megcsalt férj is végignézi. Sőt: hogy előtte csinálhassák, fához kötözik. Minket pedig csak az a remény kötöz a zsöllyénkhez, hogy hátha nő az előadás érdekessége. De csak az unalom fokozódik.

Ezt a gyilkossággal tetézett házasságtörést egy favágó is megkuksizza, hogy az akció egy negyedik változatát ő is elmesélje. A vihar kapujában tehát arról szól, milyen nehéz egy tényállást megállapitani, hiszen még a résztvevők és a szemtanúk is ahányan vannak, annyiféleképp mondják el. Az irodalomban csak egy újszülöttnek eredeti ez a felfedezés, mégis, ki tudja miért, ezt valaki egyszer klasszikus japán remekműnek kiáltotta ki. E megalapozatlan pletykának dőlhetett be a Madách Színház. Csakhogy A vihar kapujában azért volt kiváló filmen, mert japán légköre valódi volt és feszültségtől izzott. A magyar színpadon viszont a közhelymondandót emelik ki mély gondolatiságként, ugra-bugra mozgások és természetellenes torokhangok „japános" körítésével. A film szereplőit az élteti, hogy mind mélyen hisznek a történet maguk elmondta változatában, a színpadon eleve hazudnak, s így száműzik a dráma feszültségét. Márpedig izgalom nélkül még a házasságtörés sem érdekes. Japán módra előadva sem. És magyar módra? A

Nagytakarítás

című *József Attila Színház*-beli produkcióban vicces bemondásokkal, mulatságosan pikáns helyzetekkel (például a pásztorórán váratlanul megjelennek a megcsalt felek is), helyenként valódi társadalmi problémák megcsillantásával szórakoztatja nézőit *Csurka István*. Kár, hogy az igazi problémákat, noha látja, csupán felvetette, de idő vagy mersz híján megírni elfelejtette. Ez a szórakozottság járja át a darabot. Annyira elfoglalhatta, hogy már megjelent novellából és már elhangzott rádiójátékból színdarabot ragasszon össze (s le ne késse vele a József Attila Színház drámapályázatának határidejét), hogy közben nem jutott eszébe: tehetségéből mélységre is, költészetre is, bulvárbohózat helyett maradandó értékű darabra is futná.

Így aztán logikai bukfenc már az indulás is. Meggyógyulva hazatér a kórházból az agglegény jóbarát, akinek lakását egy éve használja két szerető, s ezért befejezik illegális viszonyukat. Pesten

csak beteg barát

adja oda lakása kulcsát? Persze, ha továbbra is odaadja, akkor nincs darab, mert az a szakításról szól. *Bodrogi Gyula* (aki évek óta nem volt ilyen nagyszerű színészi formában!) éppen most, egy év után kezd el hőbörögni, holott az első csóktól kezdve végigkibicelte megcsalattatását, sőt, még azt is tudja, hogy asszonykáját a szeretője éppen kirúgni készül. Tehát pont most csak várnia kellene, nem bajt kavarnia. De ha nem kavar, akkor megint nem tudna folytatódni a darab. Az (egyébként remekül játszó) *Voith Ági* sem akkor vetkőzik bugyira, holott a látvány alapján esküszöm, sikerülni kellene, amikor újra ágyba akarja csábítani búcsúzó szeretőjét, *Fülöp Zsigmondot*, hanem akkor, amikor már megtörtént a szakítás és *Szemes Mari* toppan be, a megcsalt feleség.

Egy komoly tanulsággal mégis távozhat a közönség: tíz év után a házasság csak úgy folytatható, ha barátunk kölcsönlakására járunk elcsábítani a saját feleségünket.

Barabás Tamás

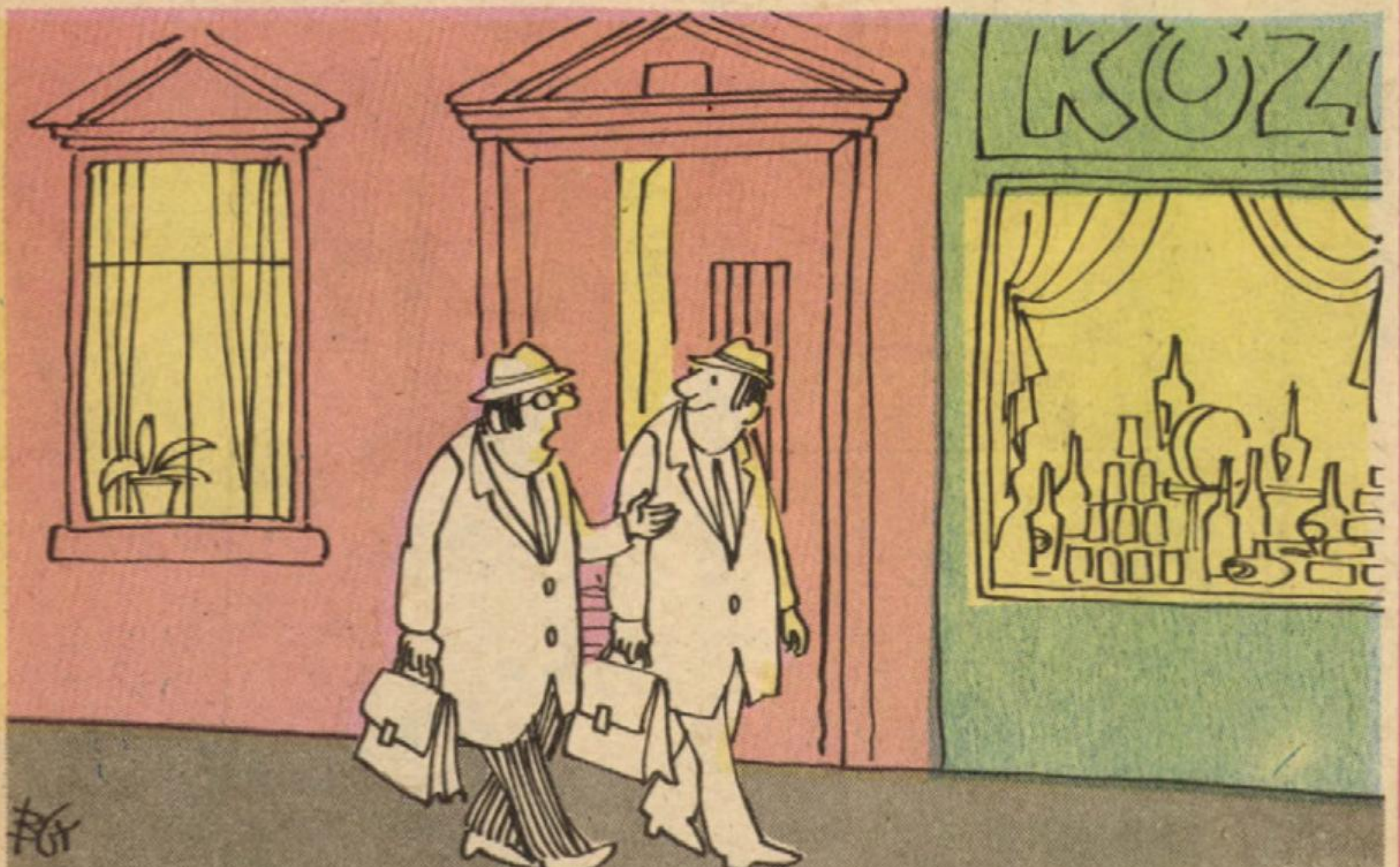

– Egyszerűbb volt licencet vásárolni, mint az őrült hazai feltalálókkal bajlódni!

BEAZAS

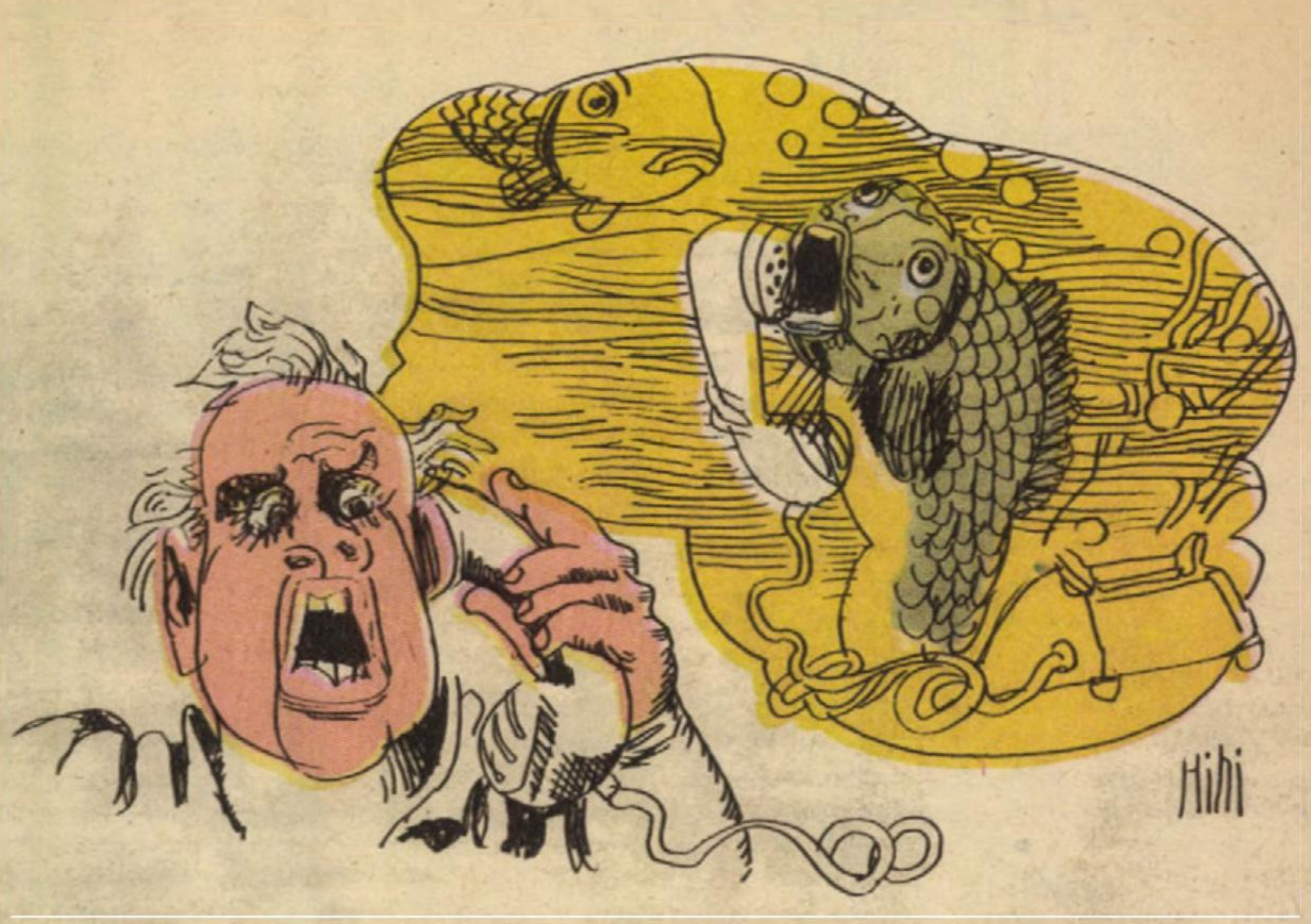

– Halló! Ki beszél?! Nem hallom!!...

STÍLUSOS JELZŐTÁBLÁK

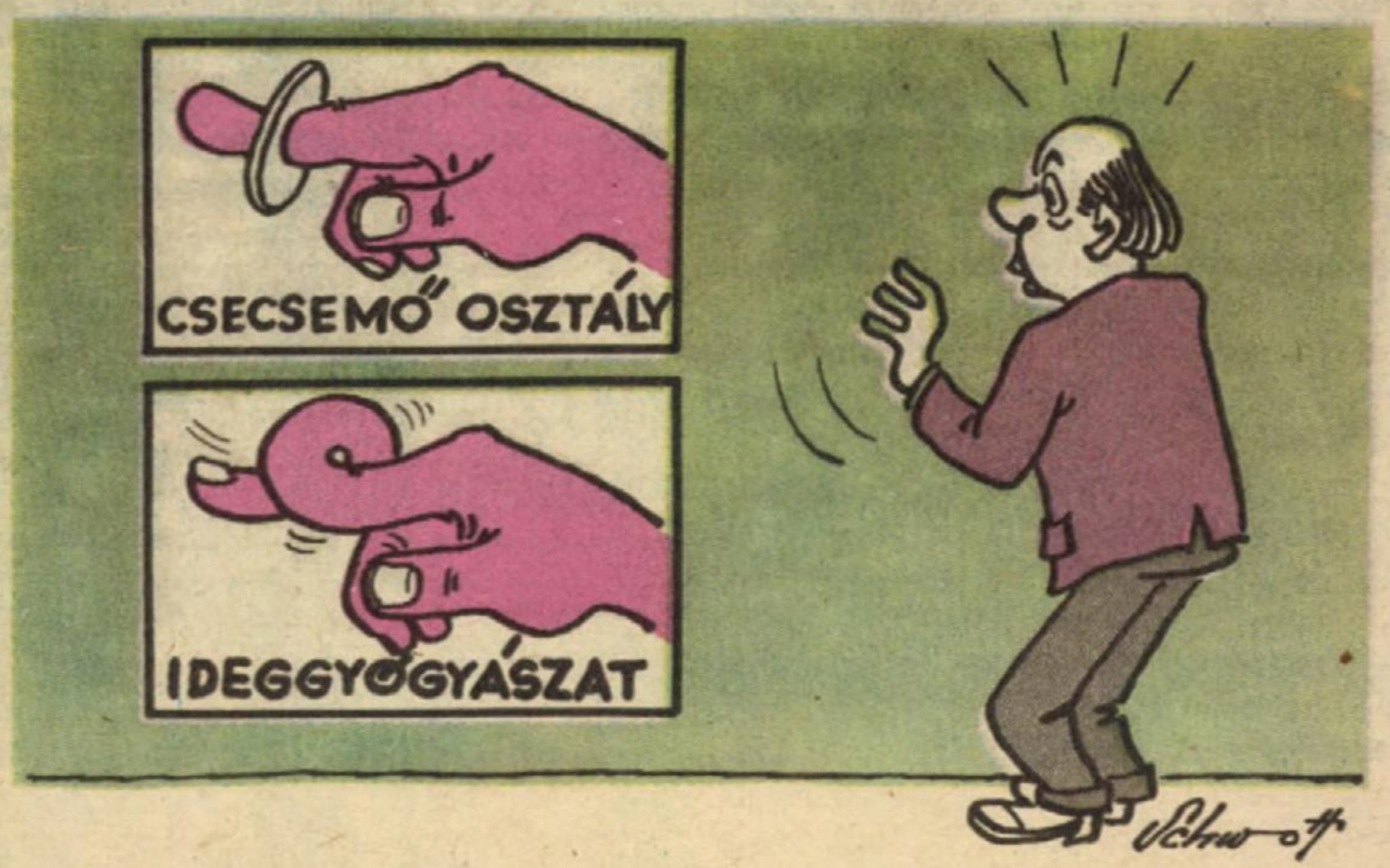

ZSÖLLYE

Ádám Ottót a napokban felkereste Gobbi Hilda a Madách Színház igazgatói irodájában.

— Ottókám, nagy kérésem volna! Bővíteni szeretnénk a Bajor Gizi Múzeumot. Tudnátok adni erre a célra néhány berendezési tárgyat?

Ádám máris közbevágott:

— Mire gondoltál?

Gobbi elkezdte sorolni:

— Asztalok, székek, tükrök, csillárok...

A beszélgetést mindeddig némán hallgatta Lázár György, a színház gazdasági igazgatója, de a csillár szóra felkapta a fejét.

— Sajnos, csillárt nem adhatunk, nálunk mindig telt ház van, a közönség még a csilláron is lóg...

— — —

Udvardy Tibort nemrégiben megszólította az utcán egy volt iskolatársa.

— Tiborkám, de jó, hogy találkoztunk! A lányom énekesnőnek készül és jövő héten lesz az első nyilvános fellépése. Nagyon kérlek, gyere el, kíváncsi lennék a véleményedre.

Udvardy kénytelen-kelletlen elfogadta a meghívást és a megadott napon megjelent a kultúrteremben, ahol már javában folyt a műsor. A volt iskolatárs mellé szólt a jegye és Udvardy restelkedve mentegetőzött:

— Ne haragudj, csúcsforgalom van, azért nem voltam pontos.

— Még jókor jöttél. Éppen a lányom van a színpadon! Figyelj!

Az első ária után Udvardy megkérdezte:

— Régóta énekel a kedves lányod?

A büszke apa bólintott.

— Már öt éve!

Udvardy megcsóválta a fejét.

— Borzasztó, borzasztó! Ennyire elkéstem?!

— — —

Peter Falk, a népszerű Columbo hadnagy felkereste Wellburryt, a filmsztárok ideggyógyászát.

— Lehet, hogy a sok krimi az agyamra ment, de furcsa érzéseim vannak napok óta!

— Mondja el mindet, bátran!

— Kezdeném azzal, hogy minden éjszaka attól félek, hogy valaki fekszik az ágyam alatt... Mit csináljak, hogy ettől a rossz érzéstől megszabaduljak?

Wellburry némi töprengés után így válaszolt:

— Aludjék maga az ágy alatt!

Rátonyi Róbert

TANULJUNK NEVETNI!

MEGJELENT A LUDAS MATYI 1978-AS ÉVKÖNYVE

Ludas Matyi
1978
EZ
AZ
ÉVKÖNYV

Rengeteg tankönyv jelenik meg a világban, amelyekből mindenféle hasznos és haszontalan ismereteket elsajátíthat az emberiség. Éppen csak a humor tudományának nem volt eddig tankönyve. Ezért hézagpótló mű a Ludas Matyi 1978-as tanévkönyve: nevetni tanulhatunk belőle. Már előre megnyugtatjuk a tanulóifjúságot és a tanulóöregséget, hogy a tankönyv anyagából felelés, dolgozatírás, vizsga nem lesz. A házifeladat is csupán annyi: tessék sokat derülni!

A „tanári kar" névsora: **Balázs-Piri Balázs, Barabás Tamás, Baranyi Ferenc, Barát József, Brenner György, Dallos Jenő, Darvas Szilárd, Endrődi István, Erdei Sándor, Fehér Klára, Fendrik Ferenc, Földes György, Fülöp György, Gábor Andor, Gádor Béla, Galambos Szilveszter, Hegedűs István, Kaján Tibor, Karinthy Frigyes, Királyhegyi Pál, Komlós János, Kosztolányi Dezső, Kürti András, Lehoczki István, Mészáros András, Szergej Mihalkov, Mikes György, Miklósi Ottó, Moldova György, Slawomir Mrozek, Nagy Lajos, Novobáczky Sándor, Ősz Ferenc, Palásti László, Peterdi Pál, Radványi Barna, Rátonyi Róbert, Sajdik Ferenc, Selmeczi Tibor, Sólyom László, Somogyi Pál, Stella Adorján, Szegő Gizi, Szilágyi György, Szűr-Szabó József, Tabi László, Tardos Péter, Tormai László, Tót Gyula, Várnai György, Vasvári Anna.**

A karikatúrák, karcolatok, humoreszkek mellett egy mulatságosan izgalmas krimi (Dutch Crimson: Vágott virág), riportok, rejtvények, rajzos viccek gazdagítják a 224 oldalas könyv anyagát.

ÁRA: 18 FORINT.

KAPHATÓ AZ ÚJSÁGÁRUSOKNÁL.

FÜST MILÁN

tollából származó igazság rejtőzik rejtvényünk vízszintes 1 és függőleges 24 soraiban. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb október 17-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Hölgyek kedvenc „olvasmánya"
14. Határozatlan névelő
15. Alkotás
16. A görög ábécé záróbetűje (óramárka is)
17. Tömegközlekedési eszköz
19. Ki korán kel
20. Nem másként
21. Folyó Franciaországban (Spanyolországban ered)
23. L. N.
24. M. K.
25. Népszerű fürdőhely a jugoszláv tengerparton
27. Hazai — más szóval
28. Az útvonal, amerre mennünk kell
30. Kossuth-díjas festőművészünk (István, 1882—1963)
32. Igevégződés
33. Közkedvelt méreg
36. Nevezetes hegy Veszprém megyében
38. A magyar nép Etelközt tekinti ennek
40. Tengeri istenség a görög mitológiában
41. Széles csík
43. Mutatószó
44. Feltűnően csúnya
45. C. V.
46. Z. R.
47. A szamár hangja
48. Igekötő
49. Futóversenyben megelőz
52. Rajongva szeret
54. Mocsok, szenny
55. R. I. E.
56. Hadifogoly-tábor
57. R. Z.
58. Fohász
59. Azonos betűk
60. Atnyújt valamit
61. Üzlet, melybe nem szívesen megyünk
63. Azonos betűk
64. Zoltán vezér portyázó serege 933-ban itt szenvedett súlyos vereséget
67. Tengeri fürdőhely Velence közelében
68. Két tagból álló együttes

FÜGGŐLEGES

1. Állami bevétel
2. Az állatok környezetutánzó képessége
3. Törékeny anyag
4. Van mit aprítania a tejbe
5. A görög ábécé egyik betűje
6. S. L.
7. Kellemes, jó íz
8. Egy bizonyos gyümölcsfagylalt jellemzője
9. Francia marsall, utóbb XIV. Károly néven svéd és norvég király lett (1763—1844)
10. Ritka férfinév
11. Kettős mássalhangzó
12. Valamit felvenni a földről
18. Sok étel nélkülözhetetlen kelléke
21. A gallium vegyjele
22. Nobel-díjas német vegyész és orvos, a salvarsan egyik felfedezője (1854—1915)
26. Ő volt Delfiben a jósda vezető papnője
29. Szállítási vállalat betűjele
31. O. M. R.
34. Az 58 vízsz. összekeverve
35. N. Z.
37. A fejbőr betegsége
39. A hajdani arisztokrataviccek egyik szereplője
42. Nagy hadsereg
47. „Felváltva két ellentétes irányban"
48. Tengeri virágállat
50. A tevével rokon délamerikai állat
51. A keskenyorrú majmok családjába tartozó állatnem
53. Fa része
58. Görögkeleti szentkép
62. Gyorsan repül, de nem madár
63. Dél-afrikai holland
65. A. N.
66. Zenei hang
68. A 60 vízsz. fordítottja

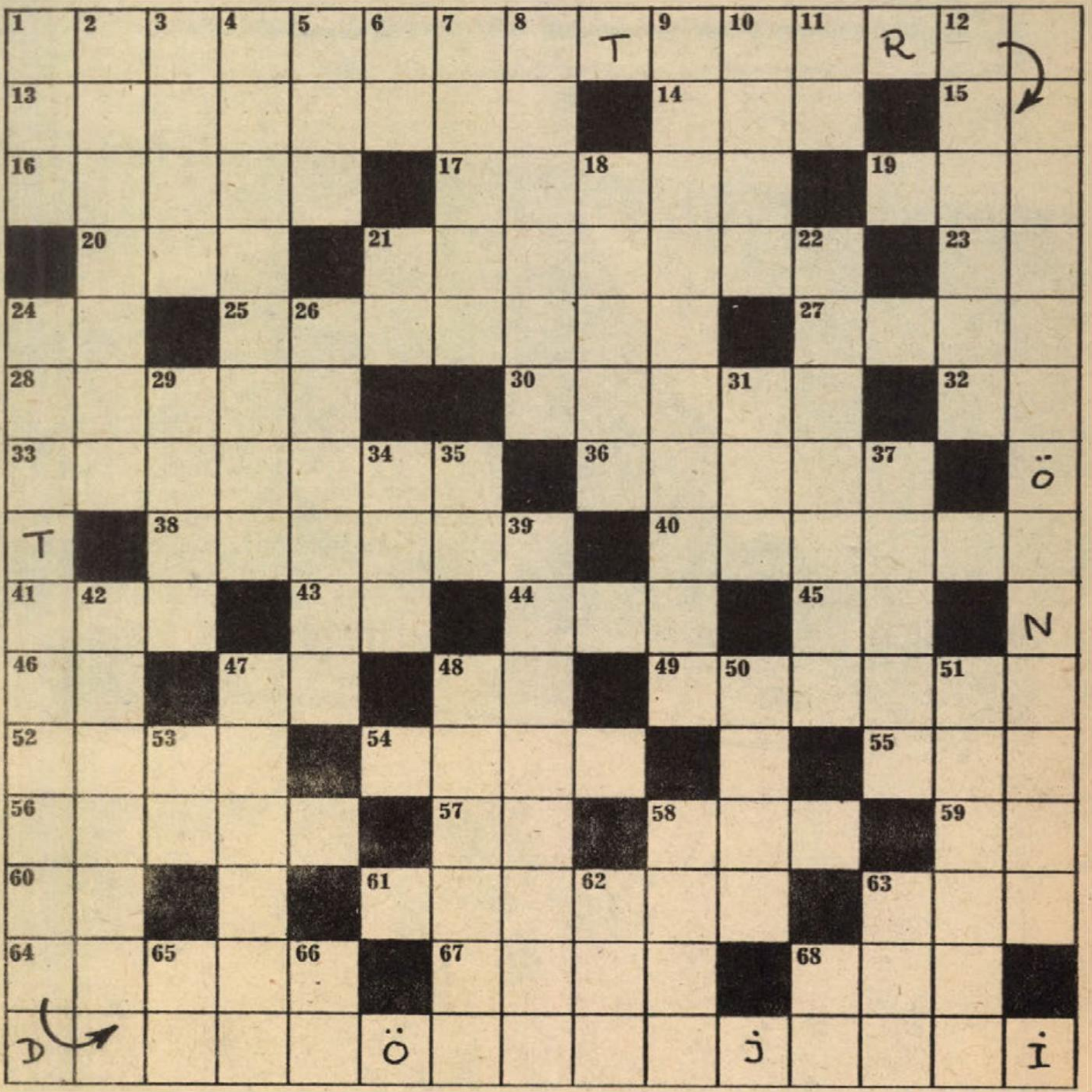

CSAK FÉRFIAKNAK!

című rejtvényünk megfejtése:

A férj sohase aludjon el elsőnek és sohase ébredjen fel utolsónak

200—200 forintot nyert:

Tarczy Józsefné, 9516 Vönöck, Kossuth utca 50.

Bánhidi Péter, 1162 Budapest, Ködös u. 30.

Hajnal Józsefné, 5300 Karcag, Vörös-hadsereg út 50.

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

•

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. 1/4 évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással 77.2308/2-41 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

A szeptemberi (9. szám) **LUDAS MAGAZIN** keresztrejtvényének megfejtése:

De miért nem a fejét vágta le?

— Azt már valaki előttem levágta.

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Horváth Mihály, 1081 Budapest, Kisfuvaros utca 4.

Balatoni Andrea, 8500 Pápa, Bástya u. 23.

Máté Amália, 2440 Százhalombatta, Fogoly utca 8.

A nyereményeket postán elküldjük.

ÍGY LÁTOTT MINKET A KARIKATURISTA TURISTA

Szár-Szabó József GYŰJTÉSE

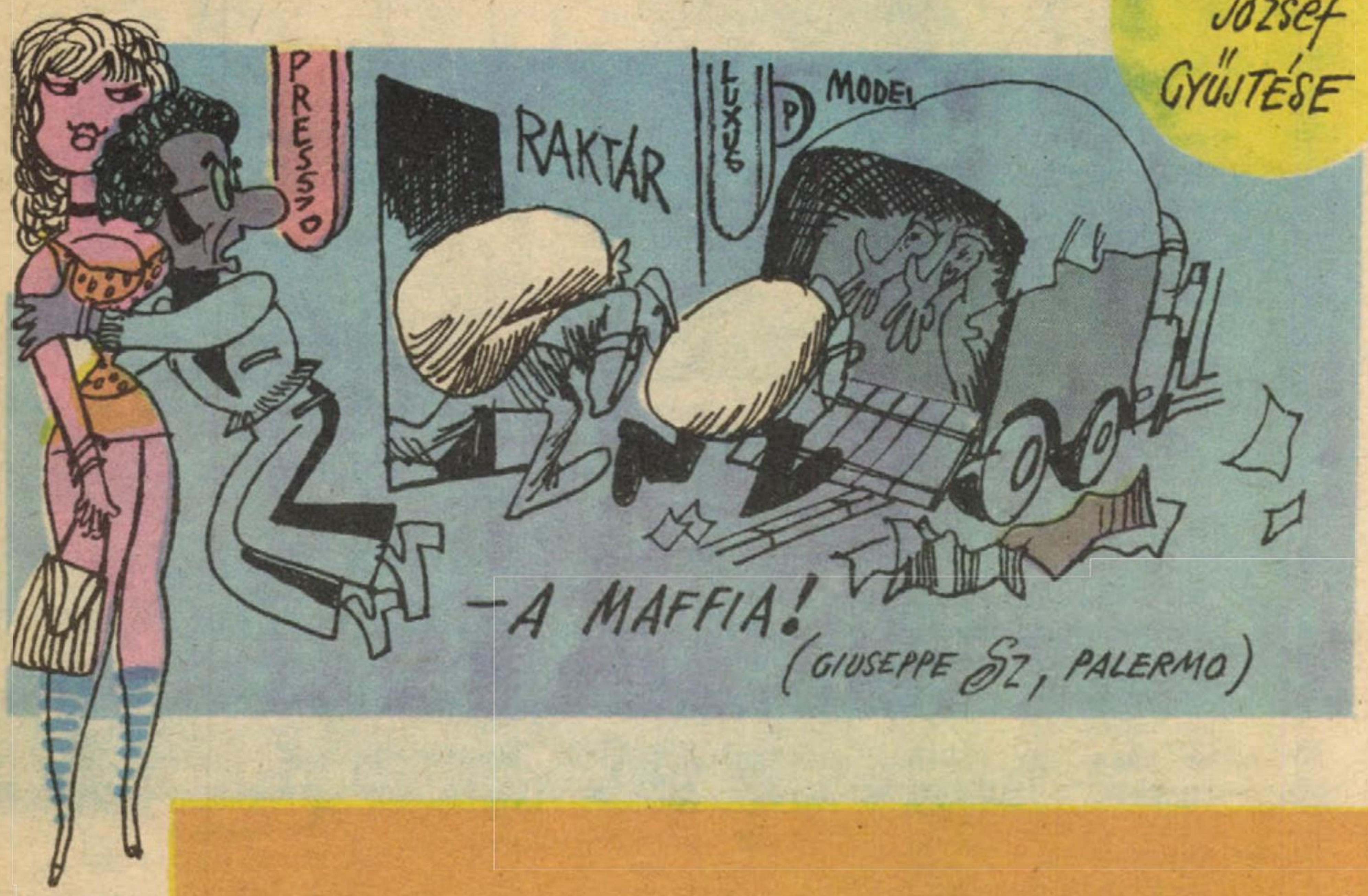
PRESSZO
RAKTÁR
LUXUS
P
MODEL

–A MAFFIA!
(GIUSEPPE SZ, PALERMO)

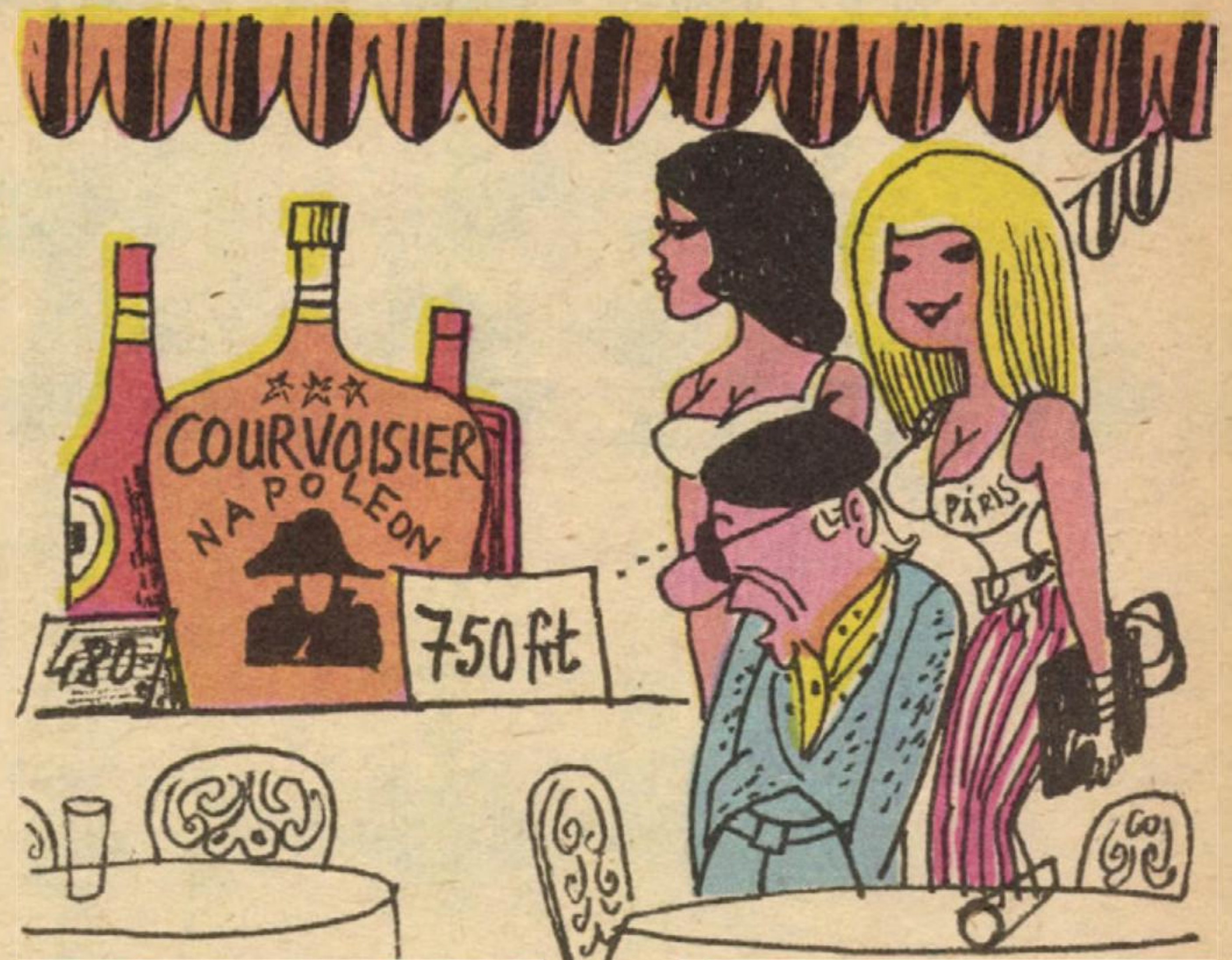
COURVOISIER
NAPOLEON
480,-
750 Ft
PÁRIS

–MON DIEU! ITT NAGYRABECSÜLIK A CSÁSZÁRT!
(JOSEPH SUR, PÁRIZS)

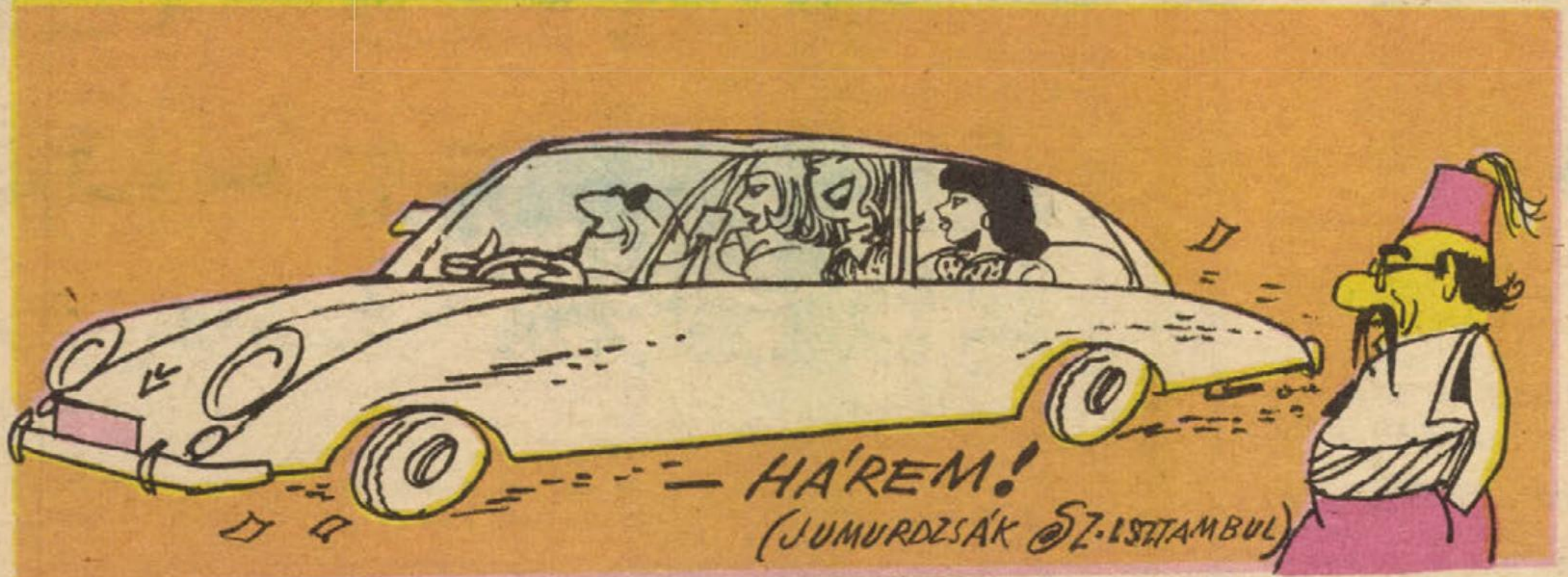

–HÁREM!
(JUMURDZSÁK SZ. ISZTAMBUL)

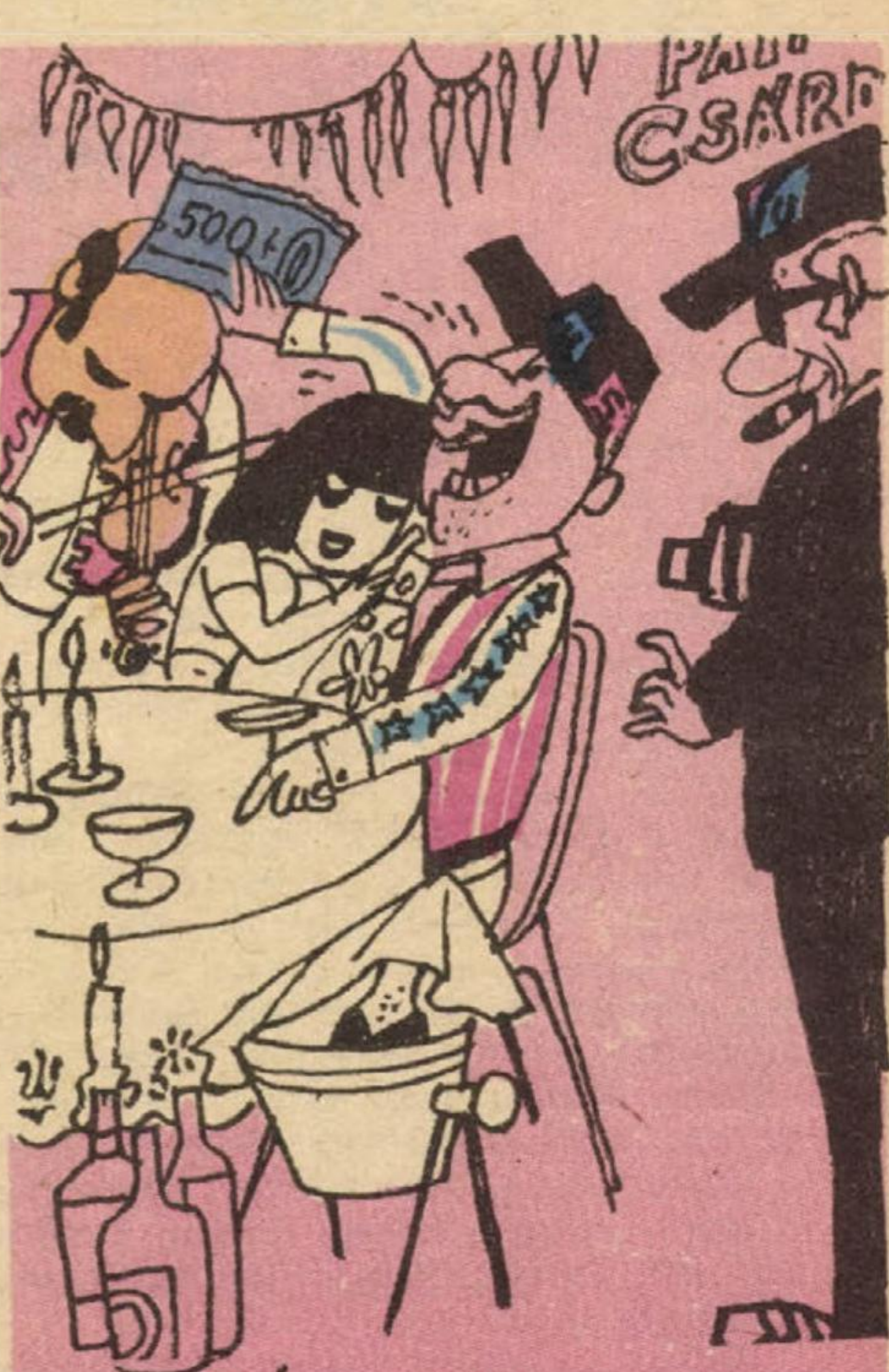

–NO, NÉZD CSAK, MISZTER KOVÁCH A NEGYVENHETEDIK UTCÁBÓL! (J. SZ- NEW-YORK)

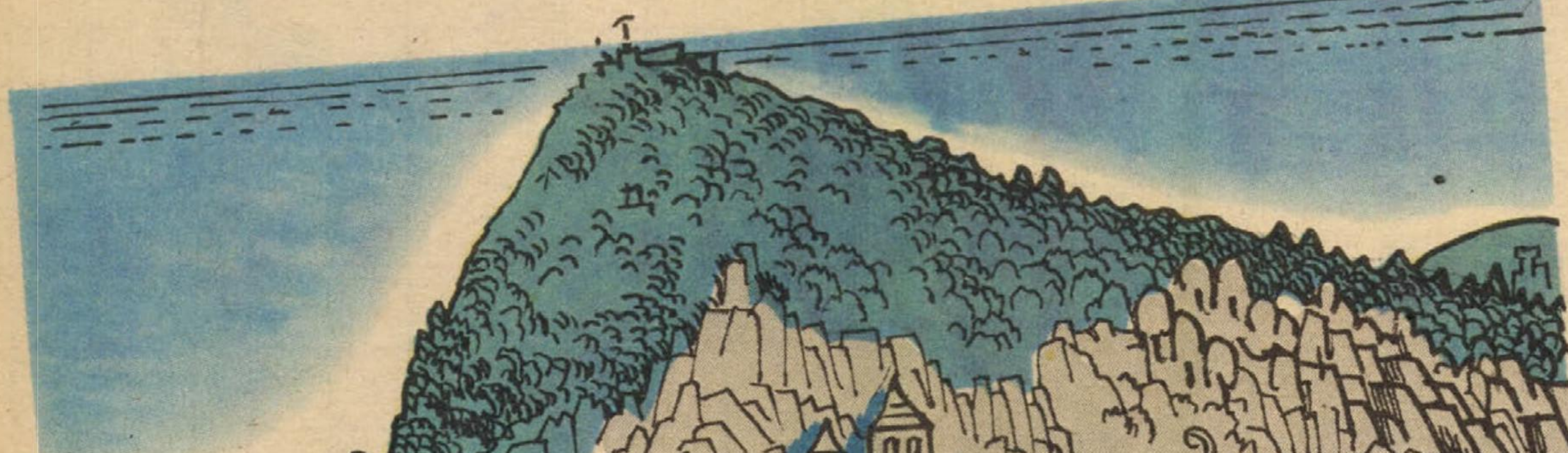

–KÜLÖNÖS, ITT BEKERÍTIK A HEGYEKET (J. SZ. ZÜRICH)

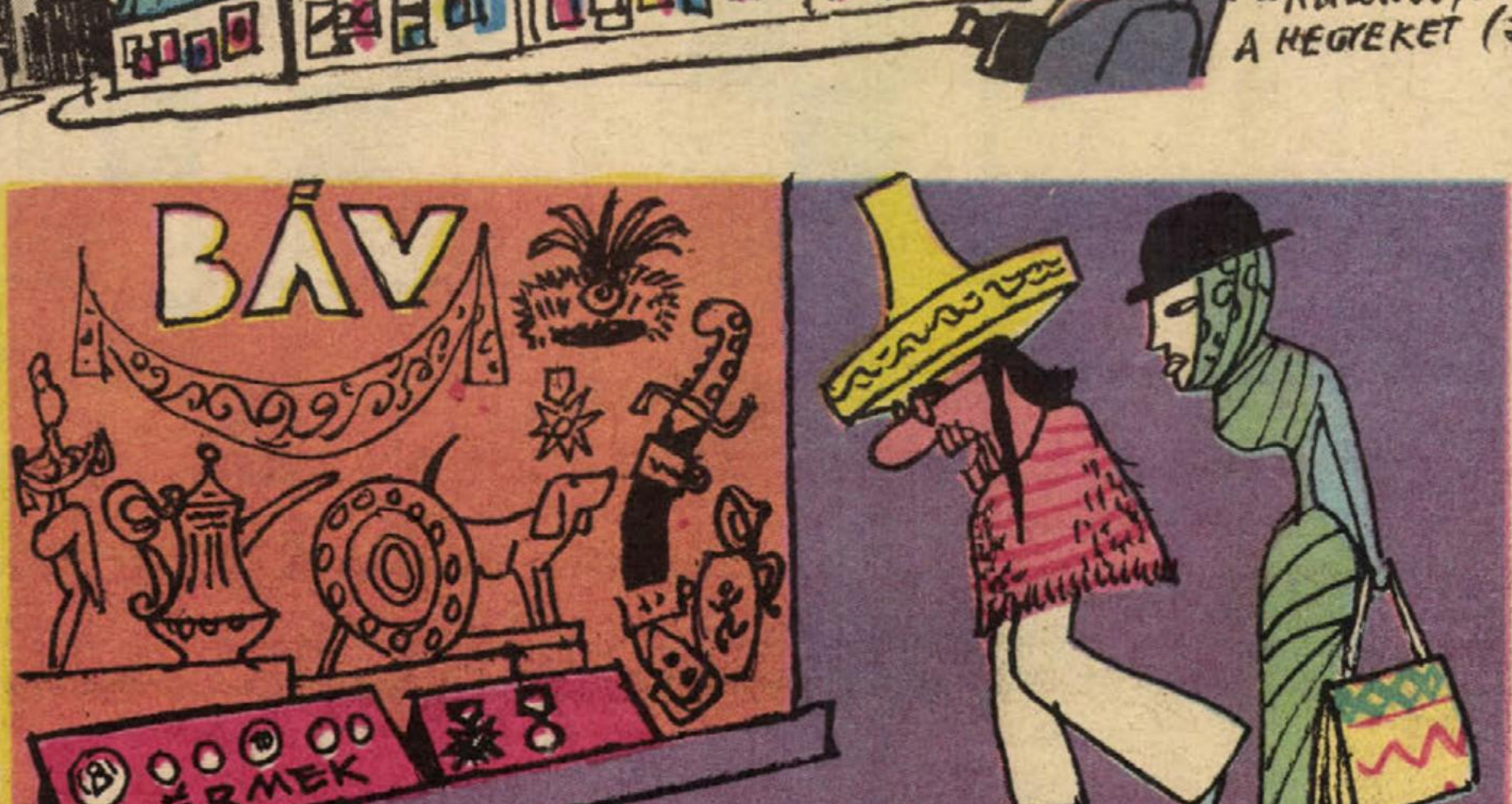
BÁV
81
ÉRMEK

–CARRAMBA, EZ BIZTOS AZ ITTENI INKÁK KINCSE! (JOSÉ SZ, LIMA)

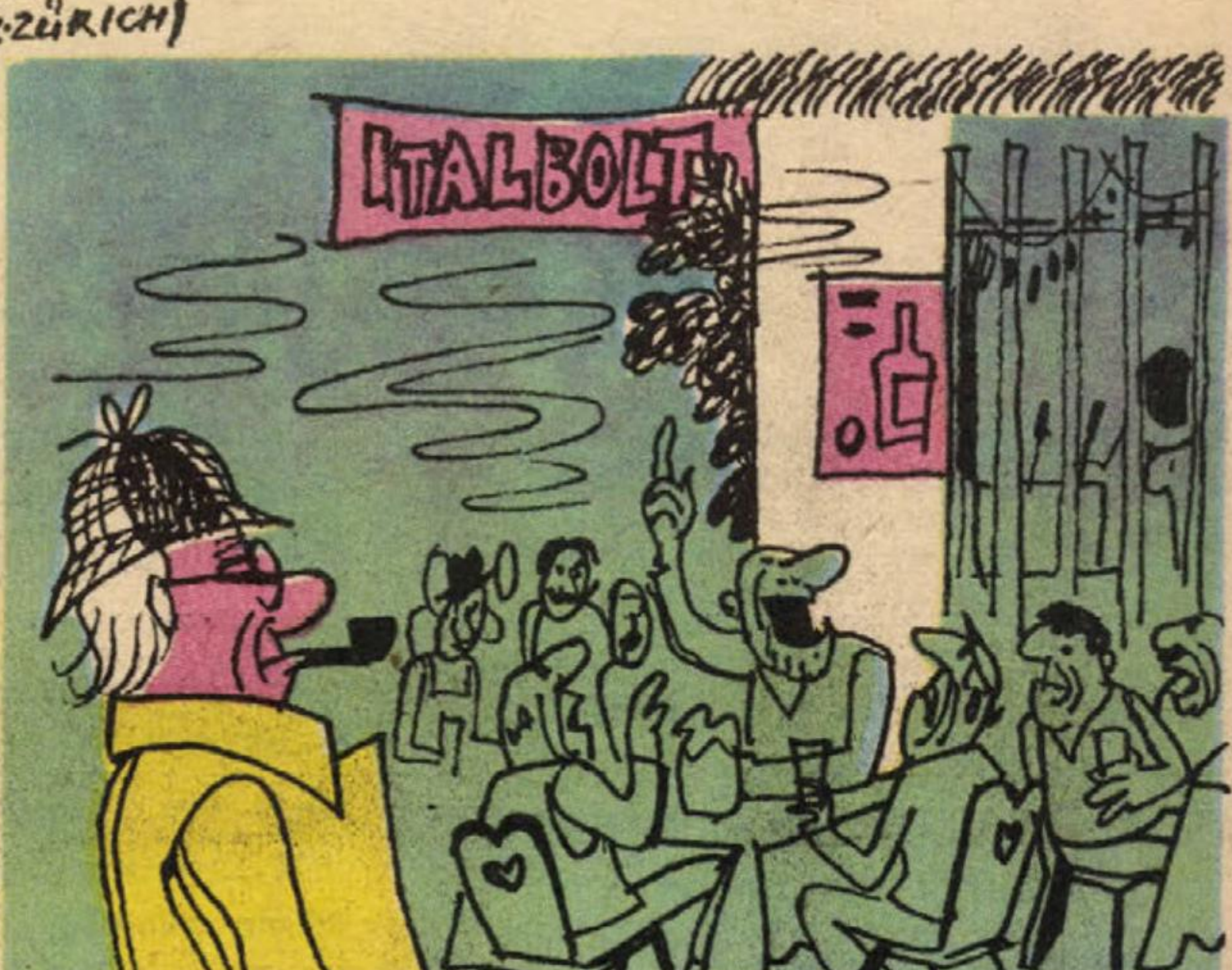

– WELL, A HYDE PARK!
(JOE. SZ-, LONDON)